Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαί εἰσιν ἀπαράδεκτοι· Τὸ τίμημα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐκ Λιρ. 3 καὶ 3 σελ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμοὺς ἐστι προπληρωτέον. Οἱ πράκτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει τῶν χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολή, διατριβή, ἐφημερὶς κτλ. οὐδαμῶς ἐστι δεκτή· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώνυμός ἐστιν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἡ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν, παρὰ τῷ Γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος 2, York-Street, Covent-Garden, ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

(Registered for transmission abroad)

ΑΡΙΘ. 28 —ΤΟΜ. Β΄.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1861. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ *ἐν Κωνσταντινουπόλει.*
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ *ἐν Θεσσαλονίκῃ.*
Ὁ Κύριος Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ *ἐν Πάτραις.*
Ὁ Κύριος Κ. ΒΟΛΩΝΑΚΗΣ *(ἢ Κ. Θεολόγης) ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καΐρῳ.*
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ *ἐν Μάντσεστερ.*
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΛΑΝΗΣ *ἐν Λίβερπουλ.*
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ *ἐν Ἰβραΐλᾳ.*
Mr TAYLOR *ἐν Κερκυρᾳ.*
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ *ἐν Κὸρκ τῆς Ἰρλανδιας.*
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ *ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.*
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ *ἐν Βάρνῃ.*
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ *ἐν Σμυρνῃ.*
Ὁ Κύριος ΛΟΥΚΑΣ ΡΑΛΛΗΣ *ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.*
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ *καὶ* ΚΑΡΝΑΚΗΣ *ἐν Γαλαζίῳ.*
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ *ἐν Σύρῳ.*
Ὁ Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ *ἐν Βουκουρεστίῳ.*
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ *ἐν Τεργέστῃ.*
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ *ἐν Σουλινᾷ.*
Ὁ Κύριος Π. ΣΠΟΡΙΔΗΣ *ἐν Ζακύνθῳ.*
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ *ἐν Μασσαλίᾳ.*
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ *ἐν Βηρυτῷ.*

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

NISSEN AND PARKER.
ΠΩΛΗΤΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΧΑΡΤΟΥ ΠΡΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΝ, ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΙ, ΕΚΔΟΤΑΙ, καὶ ΚΑΤΑΣΚΕΤΣΤΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ.
43, Mark Lane, LONDON.
Χαράκται τραπεζικῶν γραμματίων, ἐνταλμάτων, συναλλαγματικῶν, φορτωτικῶν, πάντων τῶν ἐμπορικῶν γραμματίων κ.τ.λ.

ΑΜΑΞΟΠΟΙΟΣ, προνομιακῶς κατασκευάζων τὰ λεγόμενα διώροφα ὀχήματα, εἴτε θερινὰ, εἴτε χειμερινὰ, καὶ πᾶν εἶδος ἁμάξης ἀρίστης μόνον ποιότητος, πέμπων εἰς τὸν αἰτοῦντα σχέδια καὶ τιμολόγιον, εἶναι ὁ ROCK & SON, Hastings, & Crystal Palace, Sydenham.

ΧΑΛΥΒΔΙΝΑΙ ΑΜΑΞΑΙ ALDEBERT. Ὁ ἁμαξοποιὸς οὗτος κατασκευάζει ἁμάξας μικρὰς, μεταχειριζόμενος εἰς τὴν κατασκευὴν χάλυβα ἀντὶ σιδήρου ἐπὶ τὸ τελειότερον καὶ ἐλαφρότερον.
Διεύθυνσις J. ALDEBERT & Co. 57 & 58 Long-acre.

ΑΡΟΤΡΑ ΤΟΥ ΟΟΥΑΡΔ.—Τῶν ἀροτρων τούτων ἡ ζήτησις ηὔξησεν ἔτι μᾶλλον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Τὰ νέα ἄροτρα τὰ ἐπιγεγραμμένα Η καὶ ΗΗ, καὶ ἐκτεθέντα εἰς Οὐωρουὶκ εἶναι τὰ ἄριστα ἐξ ὅσων οἱ ΚΚ. Οὐαρδ κατεσκεύασαν, τὰ εὐθηνότερα καὶ διαρκέστερα τῶν μέχρι τοῦδε ἀναφανέντων, ἤττον ὑποκείμενα εἰς θραῦσιν, ἀποτελοῦντα αὖλακας καλλιτέρους καὶ βαθυτέρους, καὶ συρόμενα ἐλαφρότερον πάντων τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ μὲν Η διὰ δύο ἵππους τιμῶνται £4 2σ. 6δ. Τὰ δὲ ΗΗ διὰ παντοειδῆ ἔργα £4 7σ. 6δ. Ὑννιὰ 5σ. 6δ.
Πράκτορες. J. B. Brown & Co. 18, Cannon-street, City, London, E.C.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΣΙΔΗΡΟΙ ΒΩΛΟΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΟΟΥΑΡΔ, πρὸς ἐπικάλυψιν τῆς σπορᾶς καὶ θραῦσιν τῶν βώλων. Τὰ ἐργαλεῖα ταῦτα εἶναι διάσημα ἐν Ἀγγλίᾳ· οἱ ὀδόντες αὐτῶν εἶναι στερεώτατα προσηρμωσμένοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὥστε δὲν ὑπόκεινται εἰς χαλάρωσιν, ἀποτελοῦντες συγκριτὲς καὶ ἀδιάσπαστον.
Ἐλαφροὶ βωλοκόποι.....£2 17 6 | Βαλοκόποι διὰ γενικὸν σκοπόν...£3 10 0
Βωλοκόποι.....£3 3 0 | ,, διὰ τρεῖς ἵππους.....£4 0 0
Πράκτορες: J. B. Brown & Co. 18, Cannon-street, City, London, E C.

ΔΟΧΕΙΑ ΕΚ ΜΩΣΑΙΚΟΥ ΥΕΛΟΥ, ΑΓΓΕΙΑ κηπουρικὰ, ΤΡΑΠΕΖΑΙ ζατρικίου, ὑδρίαι, ΑΝΘΟΔΟΧΕΙΑ διὰ προδρόμους, λίαν θαυμασθέντα κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ῥόδων περὶ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον· τιμὴ ἑκάστου 30 σελ. Ὡραῖα ἔργα μωσαϊκῶν, κατάλληλα διὰ γαμήλια δῶρα, 5/6 ἕκαστον. G. H. STEVENS, 56, Great Queen-street, Lincoln's-inn, London, W.

ΤΟΥ CHUBB ΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑΙ ΚΛΕΙΔΩΝΙΑΙ.
ΤΟΥ CHUBB ΚΙΒΩΤ. ΧΡΗΜΑΤΩΝ ἀπὸ ΠΥΡΟΣ καὶ ΛΗΣΤΩΝ ΑΣΦΑΛΗ.
ΤΟΥ CHUBB ΑΙ ΑΝΤΙΚΛΕΙΔΕΣ (Passepartout.)
ΤΟΥ CHUBB ΤΑ ΚΙΒΩΤΙΑ ΔΙΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ.
Κατάλογος τιμῶν μὲ εἰκονογραφίας δωρεάν
CHUBB & SON, 57, ST. PAUL'S CHURCHYARD, LONDON.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ BENSON.
Χρυσᾶ πωλοῦνται ἀπὸ 4 ἕως 100 γκινέας.
Ἀργυρᾶ » » 2 » 50 »
Τὰ ὡρολόγια στέλλονται πανταχοῦ δι' ἐξόδων τοῦ ὡραλογοποιοῦ. Διεύθυνσις 33 καὶ 34, Ludgate Hill, London E. C.

ΕΛΚΙΓΚΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΡ.
ΑΡΓΥΡΟΧΟΟΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΗΛΕΚΤΡΟΠΛΑΚΟΥΡΓΙΑΣ.
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΑΡΙΣΤΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΤΕΧΝΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΓΕΝΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ.
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
NEWHALL STREET, BIRMINGHAM.
Ἐν Λιβερπούλ——Church Street.
Ἐν Δουβλίνῳ ——29, College Green.
Ἐν Λονδίνῳ {20 καὶ 22 Regent Street, S. W. / 45, Moorgate Street, E. C.
Ἔνθα πᾶν εἶδος εὑρίσκεται ἐκτεθειμένον.
Ὡσαύτως τιμολόγια μετ' ἰχνογραφημάτων καὶ ἐκτιμήσεων ἑκάστου εἴδους.

GOY & Co. 36, Leadenhall St., E. C.
Κατασκευασταὶ ὑποκαμίσων, πωληταὶ περικνημίδων, ῥάπται κτλ. εἰδοποιοῦν τὸ κοινὸν ὅτι ἔχουν ἐκλεκτὸν πρᾶγμα εἰς τὰ ἄνω εἴδη. Ὑποκάμισα εἰργασμένα κατὰ τὸν βελτιωμένον τρόπον των (δι' ὃ τόσον ἐπαινοῦνται) δι' οὗ ὑπόσχονται καλὴν ἐφαρμογὴν καὶ καλλίστην ἐργασίαν. Τὰ τελειώνουν δὲ ἐντὸς μικροτάτου διαστήματος

Τοῦ CLUB Πανταλόνια.....17/6
» » Γελέκια 9/6
» » Ὁλόκληρος ἐνδυμασία. 60/
Gurney, 9, Royal Opera Arcade, Pall-Mall, London.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ Κόλλα τοῦ Glenfield ἐν χρήσει ἐν τῷ Βασιλικῷ πλυστηρίῳ, καὶ ἀναγνωρισθεῖσα ὑπὸ τῆς πλύστρας τῆς Α. Μεγαλειότητος ὡς ἡ ἀρίστη ἄμυλος, ἣν ποτε μετεχειρίσθη Wotherspoon and Co: Glasgow and London.

Οπως ἐμποδισθῶσιν αἱ νοθεύσεις, χαράσσονται αἱ λέξεις τοῦ "KEATING, COUGH LOZENGES» ἐπὶ τῆς σφραγίδος τῆς Κυβερνήσεως ἑκάστου κουτίου, ἄνευ τῶν λέξεων τούτων οὐδὲν θεωρεῖται γνήσιον·
ΤΟΥ KEATING ΑΙ ΜΑΛΑΚΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΠΡΑΥΝΤΙΚΑΙ ΚΑΡΑΜΕΛΛΑΙ
Ἐκ τῆς μεγάλης ζητήσεως, τὸ παγκόσμιον τοῦτο ἰατρικὸν χαίρει γενικὴν ἐμπιστοσύνην. Πεῖρα 50 ἐτῶν ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Πωλοῦνται εἰς τὰς τῆς Ἀγγλίας ἀποικίας, καὶ ἐκτιμῶνται λίαν εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ Κίναν. Διὰ βῆχα, ἄσθμα, καὶ ἄλλας ἀσθενείας τοῦ λαιμοῦ καὶ στήθους, εἶναι εὐαρεστότερον καὶ ἰσχυρότερον ἰατρικόν.
Κατασκευάζονται καὶ πωλοῦνται εἰς κουτία διαφόρου μεγέθους ὑπὸ THOMAS KEATING χημικοῦ κτλ. 79, St. Paul's Churchyard, London. Πωλοῦνται ἔτι καὶ παρ' ὅλοις τοῖς φαρμακοπώλαις.

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΕΣΤΙ ΖΩΗ.
Προνομιοῦχοι τοῦ Pulvermacher γαλβανικοὶ ἀντιῤῥευματικοὶ ἀλυσόδεσμοι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐκ τῶν γνωστῶν μέχρι τοῦδε ἰατρικῶν συντείνουσιν εἰς τὴν θεραπείαν νευραλγίας, ῥευματισμοῦ, παραλύσεως, ὀδονταλγίας, ὠταλγίας, ἄσθματος, βρογχίτιδος, σπασμῶν, ποδάγρας κτλ. κτλ. Ἡ ἀσύγκριτος ἐπιτυχία τῶν ἀλυσοδέσμων τούτων διαφημίζεται ἐν τῷ ἐξευγενισμένῳ κόσμῳ, καὶ ἀποδείκνυται ἐν τῷ βιβλίῳ «Ἰατρογαλβανικὸν βελτιωμένον σύστημα αὐτοθεραπείας ὑπὸ Pulvermacher» (τιμὴ 1σελ.) παρὰ τοῖς Κ. Κ. J. H. Pulvermacher & Co., 73, Oxford St., London καὶ παρ' ὅλοις τοῖς πράκτορσι τῶν ἀλυσοδέσμων. Ἀλυσόδεσμοι 5σ. 10σ. καὶ ἄνω, κατὰ τὴν δύναμιν.

Συσταίνονται τοῦ Twinberrow τὰ ἐκ ῥεβεντίου καταπότια διὰ τὴν δυσπεψίαν, ἀσθενείας τοῦ στομάχου, καὶ δυσκοιλιότητα. Πρὸ πάντων δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν παιδίων. Ὁ δόκτωρ Dick, Lansdowne Terrace, Kensington, γραφει οὕτω «Κύριε, στεῖλέ μου ἔτι μίαν φιάλην τῶν καταποτίων σου διὰ χρῆσιν μου· δύναμαι εὐσυνειδότως νὰ τὰ συστήσω.» Κατασκευάζονται παρὰ τοῦ Twinberrow χημικοῦ 2, Edward St., Portman Square, London, καὶ πωλοῦνται παρὰ πᾶσι τοῖς φαρμακοπώλαις καὶ παρὰ τοῖς ἐν Καλκούττᾳ Κ.Κ. Scott, Thornton & Co, καὶ εἰς Βομβάϊν παρὰ τοῖς Κ.Κ. Rogers & Co

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Τετάρτη 16 Ἰανουαρίου 1861.

Ὑπῆρχε μέχρι πρό τινων αἰώνων μεγάλη τις πρόληψις, ἅπασαν σχεδὸν τὴν Εὐρώπην ἐπικαλύπτουσα, ὅτι ἡ ἀνατροφὴ τῆς γυναικὸς οὐχὶ μόνον ὑποδεεστέρα τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἔπρεπε νὰ ἦναι, ἀλλὰ καὶ πάντη ἀλλοτρία τούτου. Πρὸς τὴν μὴ ὀρθὴν ταύτην σκέψιν δυνάμεθα νὰ ἀποδώσωμεν σήμερον μέγα μέρος τῆς κατὰ τὰς ἐποχὰς ἐκείνας παλινδρομικῆς καὶ φανατικῆς καταστάσεως τῆς κοινωνίας, καθ' ἃς ἄλλως τε αἱ τέχναι καὶ αἱ ἐπιστῆμαι ἔκαμνον μεγίστας προόδους, καὶ ἔτεινον μετὰ σπουδῆς πρὸς τὴν σήμερον τελειοποίησίν των. Ὁ εὐφυὴς συντάκτης τοῦ Τηλεμάχου Κύριος Φενελῶν εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις, ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ'. ὑψωσε φωνὴν, καὶ ἤρξατο νὰ κηρύττῃ διὰ τῆς γλυκείας, εὐφραδοῦς, καὶ χριστιανικῆς εὐγλωττίας του πόσον ἐπίσημον καὶ συνεπὲς ἔργον εἶναι ἡ σπουδαία ἀνατροφὴ τῶν γυναικῶν, καὶ ὅτι αὗται δὲν ἔπρεπε νὰ περιοριζῶνται μονον εἰς τὴν ἐκμάθησιν τοῦ ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν, ἀλλὰ πρὸς τούτοις καὶ εἰς τὴν κατὰ βάθος ἐκμάθησιν σειρᾶς φιλολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν γνώσεων, ἵνα καὶ τὴν θρησκείαν των, καὶ τοὺς νόμους τῆς πατρίδος των, καὶ τὸ βάθος τέλος τῶν ἀληθινῶν ἀρετῶν τῆς κοινωνίας ἐννοῶσι καλῶς, δι' ὧν καὶ μόνων πλάττονται οἱ ἀγαθοὶ πολῖται. Ἐκ τῆς τότε νέας ταύτης σχολῆς τοῦ μεγάλου ἱεροκήρυκος τῆς Γαλλίας ἐξῆλθον αἱ Κυρίαι Σαβινιὲ, Λαφαγιὲτ, Μεντενὼν, Βουιλὼν, Λα-Σαμπλὲρ, ἡ Κ. Σκουδέρη, ἡ Σαπφὼ τοῦ αἰῶνος, ἡ Μαρκεσία Σατελὲτ, καὶ ἡ Αἰμιλία, αἵτινες προσεπάθουν νὰ φθάσωσι καὶ αὐτὸν τὸν Νεύτωνα εἰς τὰ μαθηματικά· αἱ κυρίαι Νεμοὺρ, Μοττεβὶλλ, Γκουγιὼν, αἱ ἀδελφαὶ Ἀρνόλδ, ἡ Κοτὲν, Ζαχῆ, Ῥολλάνδ καὶ τόσαι ἄλλαι. Τότε κατὰ πρῶτον εἶδεν ὁ κόσμος τὴν γυναῖκα, ἥτις εἰς τὰς προηγουμένας ἑκατονταετηρίδας διέλαμψε μόνον διὰ τῆς φυσικῆς αὐτῆς ἀρετῆς, ἀνδρίας καὶ καρτερίας, ὡς ἡ Κορνηλία, ἡ Λουκρετία, ἡ Πομπία, ἡ Ἱππαρχία, ἡ Θεοξένη, ἡ Πλωτίνα, ἡ Ἀῤῥία καὶ ἡ Πηνελόπη· τότε λέγομεν εἶδεν αὐτὴν ὡς συγγραφέα, ποιητὴν, διπλωμάτην, ἐναγκαλιζομένην ἅπαντας τοὺς κλάδους ἐκείνους, οὓς ὁ ἀνὴρ εἶχε δι' ἑαυτὸν μόνον οἰκοιοποιηθῆ, κατώρθωσε δὲ ὥστε πολλότατοι τῶν σοφῶν ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς της νὰ θέσωσιν αὐτὴν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν συστημάτων των. Ἡ φιλοδοξία ἤνοιξε νέον στάδιον πρὸς τὴν γυναῖκα, τὰ ἀνωτέρω ὀνόματα διέτρεχον ὅλην τὴν Εὐρώπην μετὰ θαυμασμοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν ἐπικράτειαν ἠκολουθοῦντο ὑπὸ πλήθους θιασωτῶν· εἰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν, ὅπου ἡ γυνὴ εἶναι ἐλευθέρα μᾶλλον πάσης ἄλλης, κατήντησε σχεδὸν ἡ ἄλλοτε ἀπλὴ ἀνατροφὴ αὐτῆς γενικῶς στερεὰ, καὶ βάσιμος παιδεία, ὅθεν καὶ δὲν σφάλλομεν πολύ, ἂν προσθέσωμεν, ὅτι ἐκ τοῦ ὅλου τῶν κατ' ἔτος ἐνταῦθα ἐκδιδομένων συγγραμμάτων τὸ ἓν τρίτον ἀνήκει εἰς καλάμους Κυριῶν, πρὸ πάντων τὰ ἠθικὰ μυθιστορήματα, αἱ ποιήσεις καὶ τὰ περὶ παιδικῆς ἀγωγῆς συγγράμματα, ὡς καὶ οὐκ ὀλίγα τῶν θρησκευτικῶν φυλλαδίων· ἤδη δὲ μεταξὺ τῶν εὐκλεεστέρων ἱστοριογράφων τῆς Ἀγγλίας, Γροτίου καὶ Μακώλη, ἡ συγγραφεὺς τοῦ πολυτόμου συγγράμματος «ὁ βίος τῶν Ἀνασσῶν τῆς Ἀγγλίας» ἡ Κ. Στρίκλανδ θεωρεῖται ἀνωτέρα εἰς τὸ εἶδός της.

Ἄρα ἡ φροντὶς ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς κοινωνίας δὲν εἶναι εἰς χεῖρας τῶν γυναικῶν; Ὁ πατὴρ μὲ τὸ πολυάσχολόν του ἀφίνει τὸν οἶκον εἰς τὴν φροντίδα τῆς συζύγου, καὶ ἡ σύζυγος εἶναι ἡ ποτίζουσα τὸ ἑτοιμόκαρπον μνημονικὸν, τὴν ἄδολον καρδίαν τοῦ τέκνου της μὲ τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, τὰς περὶ θρησκείας καὶ κοινωνίας καὶ περὶ ἀνθρώπου ἰδέας. Τὸ πᾶν τωόντι τοῦ μέλλοντος ἑνὸς πολίτου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς τοιαύτας ἀρχὰς· δύναται τις νὰ παραδώσῃ μετὰ ταῦτα εἰς παιδαγωγὸν ἕνα παῖδα, εἰς οὔτινος τὴν καρδίαν ἐνετυπώθησαν ἤδη αἱ πρῶται τῆς μητρὸς ἐντυπώσεις· ὁ παιδαγωγὸς θέλει τὸν διδάξει ὅλα τὰ μαθήματα τοῦ κόσμου, πλὴν αἱ ἐντυπώσεις αὗται, τὰς ὁποίας ἡ μήτηρ τοῦ ἐνέπνευσεν, ὡς ἡ σκιά του, θέλουσι παρακολουθεῖ τὴν μνήμην του, καὶ ὡς ἡ ἰδία αὐτοῦ σκιὰ θέλουν μεγαλύνεσθαι καθόσον οὗτος ἐπαυξάνει.

Διὰ νὰ φωτίσῃ τις ἔχει ἀνάγκην ἑνὸς φωτὸς, ἔλεγεν ὁ Κ. Φενελῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ διδάξῃ μία μήτηρ ἔχει ἀνάγκην ἀληθῶν γνώσεων. Ὁ χορὸς, ἡ μουσικὴ, ἡ ἰχνογραφία εἶναι βεβαίως τὰ περιδέραια ἢ οἱ ἐξωτερικοὶ καλλωπισμοὶ μιᾶς Κυρίας, ἀλλὰ ταῦτα δὲν εἶναι ἡ μάθησις, ἥτις ἐντὸς ἐνὸς ἢ δύο ἑκατονταετηρίδων θέλει δώσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν τοὺς πολίτας ἐκείνους, οἵτινες παιδιόθεν θέλουσι διδαχθῆ νὰ λαλῶσι τὴν ἀλήθειαν, ἐνεσαρκώθησαν τὴν τιμὴν, ἔμαθον νὰ μὴ ψέγωσι τὸν πλησίον των, νὰ σέβωνται τοῦτον ὡς τὸν ἑαυτόν των, νὰ ἀποφεύγουν τὰς κακὰς συναναστροφὰς, νὰ ἐρῶνται τὴν πατρίδα των, νὰ γνωρίζωσι τὴν βαρύτητα τῆς θρησκείας καὶ τῶν νόμων, νὰ ἐκτιμῶσι τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἄλλου, καὶ τέλος ἐποτίσθησαν ὅλας ἐκείνας τὰς ἀρχὰς, τὰς ἀπαγαζούσας ἐκ μητρὸς, ἐκπαιδευθείσης εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους στερεᾶς καὶ βασίμου παιδείας. Ὁ βίος τῶν γυναικῶν τῶν μερῶν μας μέχρι πρό τινων μόνον ἐτῶν ἦτο δουλείας σχεδὸν βίος· εὐτυχῶς ὅμως ἀφ' ἧς ἡ Ἑλλὰς ἐγένετο ἀνεξάρτητος, ἡ γυνὴ ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ τὴν κοινωνικὴν αὐτῆς θέσιν, πλὴν εἶναι μακρὰν ἔτι τοῦ ἀληθοῦς προορισμοῦ της, διότι τοῦτο εἶναι ὑπόθεσις τοῦ χρόνου μᾶλλον καὶ τῶν περιστάσεων, ἢ τῆς ἡμέρας. Ἂς ἐλπίζωμεν ὅτι αἱ εἰς τὰ παρθεναγωγεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἀνατρεφόμεναι νεάνιδες μετ' οὐ πολὺ θέλουσι δικαιώσει τὰς μεγάλας προσδοκίας τοῦ ἔθνους· δὲν ἔχομεν δ' αἰτίαν ν' ἀμφιβάλλωμεν εἰς τοῦτο, ὅταν ἀναμνησθῶμεν τὸ ζωηρὸν πνεῦμα, τὴν ταχεῖαν ἀντίληψιν, καὶ τὴν φυσικὴν ἀγχίνοιαν, ἥτις χαρακτηρίζει τὰς νέας Ἑλληνίδας, δῶρα πολύτιμα εἴτε τοῦ κλίματος, εἴτε τῆς φύσεως αὐτῶν, δῶρα δυνάμενα νὰ διαλάμψωσιν ὡς μύριοι ἀστερισμοὶ, ἂν ἐγκαίρως τεθῆ εἰς ἑκάστης τὴν διάνοιαν ἡ ἀληθὴς παιδεία. Παράδειγμα πρόσφατον ἔχομεν εἰς τὰς στήλας μας τὴν Κυρίαν Σαπφὼ Λεοντιάδα, ἧς τὸ ὄνομα, ὡς τῆς Λεσβίας Σαπφοῦς, ἤρξατο νὰ διατρέχῃ, διὰ τῶν ἀξιολόγων ποιήσεων καὶ συγγραφῶν της, ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν Ἑλλάδα· πῶς δύναται ἕκαστος Ἕλλην νὰ μὴ σεμνύνεται ἀκροώμενος τοὺς ῥητορικοὺς αὐτῆς λόγους κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς σχολῆς της, καὶ πῶς δύναται ἕκαστος γεννήτωρ νὰ μὴ αἰσθάνεται ἐμπιστοσύνην ἄπειρον, ἔχων ὑπὸ τοιαύτην γυναῖκα τὰ τέκνα του νὰ ἐκπαιδεύωνται; Ὁ ἀνὴρ δύναται τὰ πάντα νὰ πράξῃ, μέχρι τῶν παγετῶν τῶν πόλων νὰ τρέξῃ, ἵνα εὕρῃ τὸ κέντρον τοῦ μαγνήτου· ἀλλ' ἡ ἀσθενὴς γυνὴ θεωρεῖται ὡς οὐδενὸς ἄλλου ἀξία ἢ τῆς οἰκοκυρίας· ὅτε λοιπὸν μᾶς παρουσιάζεται γυνὴ ὑπερηφῦσα τὴν σφαῖραν αὐτῆς κατὰ τὰ προσόντα ἐκείνα, διὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἀνὴρ μόνον νομίζει ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἐναβρύνηται, ὁποῖαι εὐφημίαι καὶ ἔπαινοι ἐπαρκοῦσι πρὸς ταύτην; Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπονομάσωμεν αὐτὴν ἄλλως, ἢ μὲ τὸν τίτλον τοῦ ὁποίου σοφή ποτε τῆς Γαλλίας Κυρία ἠξιοῦτο: «μεγάλη πολῖτις τοῦ ἔθνους».

ΙΤΑΛΙΑ.

Ἡ ἀπὸ τοῦ λιμένος τῆς Γαέτης ἀπομάκρυνσις τοῦ γαλλικοῦ στόλου κατὰ τὴν 19 τ. μ. ὅτε λήγει ἡ προθεσμία τῆς ἀνακωχῆς, θεωρεῖται ἤδη ἄφευκτος. Ἀν δ' αἱ πρὸς περιστολὴν περαιτέρω αἱματοχυσίας προσπάθειαι τῆς Γαλλίας κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀποβῶσι μάταιαι ἕνεκα τῆς ἐπιμονῆς τοῦ Φραγκίσκου, ὁ Σαρδικὸς στόλος, εἰσπλεύσας εἰς τὸν λιμένα τῆς Γαέτης, θέλει βομβαρδίσει μετὰ τοῦ στρατοῦ ἐκ τῆς ξηρᾶς τὸ φρούριον. Ἐλπίζεται δ' ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει δοθῆ πέρας εἰς τὴν ἀνοφελῆ τοῦτον ἀγῶνα, καὶ εἰς τὴν καθ' ὅλον τὸ μεσημβρινὸν βασίλειον ἐπικρατοῦσαν ἀναρχικὴν κατάστασιν ἕνεκα τῶν ταραχῶν, τῶν ὑποθαλπομένων ὑπὸ τῶν μισθωτῶν ὀπαδῶν τοῦ ἐκπτώτου βασιλέως καὶ τοῦ κλήρου. Ἐσχάτως δὲ μάλιστα ἐν Νεαπόλει ἐπαναστατικὸν τι κίνημα παρεσκευάζετο, ἀλλ' ἡ ἀστυνομία ἀνακαλύψασα την συνωμοσίαν, συνέλαβε καὶ ἐφυλάκισε πολλοὺς ὑπόπτους, τοὺς πλείστους στρατιώτας ἐκ τοῦ διαλυθέντος Βουρβωνικοῦ στρατοῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων καί τινας στρατηγοὺς, ἀνήκοντας πρότερον εἰς τὸν στρατὸν τοῦ Φραγκίσκου. Καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας δὲ, ὅπου μικρὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα δὲν παύουσι γινόμενα ὑπὸ τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἀποστόλων τοῦ Φραγκίσκου, ἱκανὸς διενεμήθη στρατὸς πρὸς περιστολὴν παντὸς κινήματος ἐπαναστατικοῦ.

Ὁ πρίγκηψ Καρινιάνος, ἀναχωρήσας ἐκ Τουρίνου τὴν 9ην μεσουντος, ἔφθασεν εἰς Νεάπολιν τὴν 12' ἐπρόκειτο λόγος ὅτι, ἐρχόμενος εἰς Νεάπολιν, ἔμελλε νὰ διαβῇ ἐκ τοῦ περὶ τὴν Γαέταν στρατοπέδου, ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἐπισφαλοῦς καταστάσεως τῶν Νεαπολιτανικῶν πραγμάτων, διευθύνθη κατ' εὐθεῖαν εἰς Νεάπολιν, ὅπου ἔτυχεν ἀρίστης ὑποδοχῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὅστις κατὰ τὸ μέγιστον μέρος ἐπιθυμεῖ τὴν καταστολὴν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας πασῶν τῶν ταραχῶν, ἕνεκα τῶν ὁποίων καθ' ἑκάστην διαταράττεται ἡ κοινὴ ἀσφάλεια. Ἐλπίζουσι δ' ὅτι διὰ τῆς συνέσεως καὶ δραστηριότητός του θέλει κατορθώσει ὁ πρίγκηψ νὰ βελτιώσῃ τὴν ὅλως ἀνώμαλον κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Τὸ ὑπουργεῖον ἔμελλε νὰ δώσῃ τὴν παραίτησιν εἰς αὐτὸν, ὅςις θέλει σχηματίσει ἕτερον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Κ. Νίγρα. Ὁ Φαρίνης διωρίσθη σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας.

Αἱ ἐν Σικελίᾳ ἐσχάτως γενόμεναι ταραχαὶ ἕνεκα τῆς συλλήψεως τοῦ Κρίσπη καί τινων ἄλλων ὡς ὑποκινούντων ἐπιβουλὰς κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἐπήνεγκον τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργείου. Ὁ τοποτηρητὴς Μοντεζέμολος προσεκάλεσε τότε τὸν μαρκέσιον Τορεάρσαν, ἄνδρα ἱκανώτατον καὶ ἀκεραιότατον, ὅστις ἐσχημάτισε, λαβὼν αὐτὸς τὸ τῶν οἰκονομικῶν, τὸ ἑξῆς ὑπουργεῖον, ἐκ τοῦ Κ. Ἀμάῖζη διορισθέντος ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, τοῦ πρίγκιπος Σαιντελία τῶν δημοσίων ἔργων, τοῦ βαρόνου Τουρίζη τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ Κ. Ὀρλάνδου τῆς δικαιοσύνης. Ἡ εἰς τὰ πράγματα ἔλευσις τῶν προσώπων τούτων, ἅτινα ἀπολαύουσι τῆς κοινῆς ὑπολήψεως, καθυσύχασε τὰ πάντα καὶ ἡ τάξις ἔκτοτε δὲν διεταράχθη.

Αἱ προσεγγίζουσαι βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ εἶναι τὸ μᾶλλον ἀπασχολοῦν ζήτημα κατὰ τὸ παρὸν ἡ πάλη ἔσται μεταξὺ τῶν περὶ τὸν Καβοὺρ καὶ τῶν περὶ τὸν Γαριβάλδην, ἐχόντων ὡς ἐφεδρείαν τοὺς Μαζινιστάς· καίτοι δὲ ὁ Γαριβάλδης ἐξεφράσθη ὅτι δὲν θέλει ἀναμιχθῇ εἰς τὰς ἐκλογὰς, λέγεται ὅτι κυκλοφορεῖ κατάλογός τις ὑποψηφίων περὶ τοὺς ἑκατὸν, οὓς αὐτὸς ἐκλέξας συνιστᾶ. Εἶναι δὲ πάντες ἐκ τῶν φίλων καὶ στρατηγῶν του. Πρὸς διάγνωσιν τῆς κατὰ τὰς ἐκλογὰς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν κατὰ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα κομμάτων, μεταφέρομεν τὰ ἑπόμενα ἐκ τινος ἐκ Τουρίνου ἀλληλογραφίας τῆς ἐφημερίδος τῶν Παρισίων «Τύπου».

«Ὁ Γαριβάλδης, καὶ τοῦτο μόνον ἔχει τὸ ἀσθενὲς, καταφρονεῖ τοὺς λογιωτάτους (hommes de cabinet) καὶ ἐν γένει πάντας τοὺς μὴ φέροντας τὸ ξίφος, καὶ τὴν καταφρόνησιν ταύτην οὐδαμῶς ἀποκρύπτει. Ὁ Κ. Καβοὺρ ἐξ ἄλλου εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἀξίαν δίδει σημασίαν τινὰ, εἰμὴ εἰς τὴν ἐκ τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς συνέσεως ὁρισμένην.

»Αἰτία ὀιχνοείας, ἥτις ἐπιτηδειότατα ἐξυφάνθη ὑπὸ τῶν πλησιαζόντων τὸν Γαριβάλδην, εἶναι ἡ παρεκφόρησις τῆς Νικαίας, ἥτις μεγάλως λυπεῖ αὐτόν. Συναισθάνεται μετὰ λύπης τὴν παρεκφόρησιν ἐπαρχίας, τῆς πατρίδος του, ἣν δικαίως ἡ ἀδίκως εθεώρει Ἰταλικὴν γῆν· καὶ μὴ ἀναλογιζόμενος τὰς τῆς πολιτικῆς δυσκολίας, θεωρεῖ τὸν Κ. Καβοὺρ ὡς μετὰ χαρᾶς παρεκφορήσαντα αὐτὴν, ἐνῷ οὐδεὶς ἀγροεῖ τὴν εἰς τοῦτο ἐνανέτιωσιν τοῦ μυστικοσυμβουλίου τοῦ Τουρίνου· ἐκ τούτου ὅλον τὸ κακόν.

»Αὐτὴ δ' εἶναι ἡ σπουδαία ὑφισταμένη διένεξις μεταξὺ Καβοὺρ καὶ Γαριβάλδη. Εἶναι δὲ λυπηρὸν ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑποκρύψῃ τὴν λύπην καὶ μνησικακίαν του, ἥτις ἔκτοτε διηρεθίζετο ἐπιπλέξεις ὑπὸ φατρίας, μὴ ἐπιθυμούσας τὴν συμβιβαγήν.

»Αἱ δυσκολίαι λοιπον, αἱ διαχωρίζουσαι τὸν Γαριβάλδην καὶ Καβοὺρ δὲν ἐξομαλύνθησαν, καὶ οἱ δύο οὗτοι θέλουσιν ἤδη παλαίσει κατὰ τὰς ἐκλογάς.

»Οἱ σύλλογοι τῆς δεξιᾶς ὑπουργικῆς πτέρυγος ἐσχηματίσθησαν, οἱ ὑποψήφιοι αὐτῶν ἐξελέχθησαν καὶ τεχνηέντως διετίθησαν· τὸ πρόγραμμα τῶν εἶναι ἐκανὸς γνωστὸν· δηλ. νὰ καταστήσωσι τὴν Ἰταλίαν χωρὶς νὰ δικαιυδυνεύσωσι τι, ὀτὲ μὲν διὰ διαπραγματεύσεων, ὀτὲ δὲ διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὅπλων, βαθρούμενοι ὑπὸ τῆς συνδρομῆς καὶ προστασίας τῆς Γαλλίας, καὶ ἀφίνοντες τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τοῦ κινήματος εἰς τὸν Κ. Καβοὺρ, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ὑποκινήσας αὐτό.

»Τὸ πρόγραμμα εἶναι συνετὸν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲν ἀποχωρισθῶσι τοῦ Γαριβάλδη.

»Οἱ ὑποψήφοι πάντες ἐλήφθησαν ἐκ τῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ βουλῇ ὑπουργικῶν. Εἶναι δὲ ἐξ ὅλης τῆς Ἰταλίας, καὶ μετὰ χαρᾶς θέλουσιν ἴδει αὐτοὺς ἀναφαινομένου π ἀλιν εἰς τὴν βουλὴν, ἐξησκημένους ἤδη εἰς τὰ βουλευτικὰ ἔθιμα.

»Ἐν τῷ Πεδεμοντίῳ, τῇ Λομβαρδίᾳ, τῇ Λιμιλίᾳ ἐν ταῖς Μαρκίαις καὶ τῇ Ὀμβρίᾳ τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἔχει τὴν πλειοψηφίαν. Ἡ Γενοὺη ἴσως θὰ ἦναι μᾶλλον ἀνεξάρτητος.

»Ἡ μεγάλη δυσκολία ὑπάρχει ἐν Νεαπόλει καὶ ἐν Σικελίᾳ. Ἐν Νεαπόλει μὲν πρέπει ὁ πρίγκηψ Καρινιάνος νὰ τεθῇ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τῆς μεσημβρινῆς Ἰταλίας ὡς στήριγμα τῆς ἠθικῆς τάξεως καὶ τῆς συμμαχίας ἡσυχίας· ἐν Σικελίᾳ δὲ, ὅπου τινὲς ἀταξίαι πρό τινος συνέβησαν, πρέπει νὰ ἐπέλθῃ ἡ τάξις, ἄλλως δικαιυδυνεύει τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὰς ἐκλογὰς, καὶ ἡ θέσις τῶν πραγμάτων καθίσταται ἀεινή.

»Νομίζουσι γενικῶς ὅτι εἰς τὰς Νεαπολιτανικὰς ἐπαρχίας, ὅπου ὁ πληθυσμὸς εἶναι διαμεμερισμένος ἐπὶ μεγάλης ἐκτάσεως, ὅπου ἡ πολιτικὴ ζωὴ κατὰ πρότον ἀκαρφίστεται, πάντες δὲν θέλουσι ψηφοφορήσει, καὶ διὰ τῆς ἀτονίας ταύτης θαῤῥοῦσιν ὅτι θέλει ἐνισχυθῇ ἡ ὑπουργικὴ πλειοψηφία· ἀλλ' ἴσως τοῦτο εἶναι ψευδὲς πεποίθησις.

»Ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ διωργανίσθη· ἐφημερίς τις ἡ Ἑθνικὴ Μοναρχία ἐπὶ τούτῳ ἐδημοσιεύθη. Οἱ ΚΚ. Ῥατάζης καὶ Δεπρέτης ἠνώθησαν, θηλυνότι αἱ δύο ἀποχρώσεις τῆς ἀριστερᾶς συνεχωνεύθησαν, καὶ ἡ νέα ἐφημερὶς ἐγένετο ὄργανον των.

»Ἐγένετο ἐκ μέρους κοινοβουλευτικῶν τινων ἀνδρῶν θελὴς ἀντιπολιτευόντων, ὧν πρώτιστο ὁ Κ. Βογκομπάνης, ἀπόπειρά τις ἑπιτηδείας, ἵνα συνενώσωσι τὴν ἀριστερὰν, τὸν Ῥατάζκν καὶ Δεπρέτην Πρόγραμμα τι συνεζητήθη ὑπὸ τῶν τριῶν ἀρχηγῶν, καὶ ἐφανέτο ὅτι συνεφώνησαν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους διῤῥήθησαν.

»Ὁ Κ. Βογκομπάνης ἐπρότεινε νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ ὑπουργείου, παρορμῶν ὅμως αὐτὸ εἰς τὴν γενικὴν ἐξόπλισιν.

»Οἱ ΚΚ. Ῥατάζης καὶ Δεπρέτης, οὐς τὸ πρόγραμμα τοῦτο κακῶς ἐφάνη, κινοῦσι τὸ μίσος κατὰ τοῦ Βασιλέως, λέγοντες, πρὸς μὲν τοὺς μεμψιμοιροῦντας ἐπὶ ἀδικίαις, ὅτι αἴτιος τούτων ὁ Βασιλεὺς καὶ οὐχὶ τὸ μυστικοσυμβούλιον· πρὸς δὲ τοὺς ἀρχολιπάρους μέχρι τοῦ ἐσχάτου τῶν κλητήρων τοῦ ἀντιθαλάμου, ὅτι πρὸς τὸν βασιλέα ὀφείλουσι ν' ἀπευθύνωνται καὶ οὐχὶ πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς.»

Διάταγμα δημοσιεύμενον διὰ τοῦ Μηνύτορος συγκαλεῖ τὴν Γερουσίαν καὶ τὸ Νομοθετικὸν σῶμα τὴν 4 Φεβρουαρίου. Ἕτερον τοιοῦτον δημοσιεύει συγκριτικὸν πίνακα τῶν ἀπὸ τῶν ἐμμέσων φόρων προκυψασῶν προσόδων, ἐν ᾧ ἐμφαίνεται ἐλάττωσις κατὰ τὸ 1860, συγκριτικῶς πρὸς τὸ 1859, ἐξ 21,000,000 φράγκων.

Ὁ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς Κ. Ῥουλάνδος ἀπηύθυνεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ἐπισκόπους διασαφηνίζων λίαν εὐγενῶς τὴν ἔννοιαν τῆς πρό τινος ἐκδοθείσης ἐγκυκλίου τοῦ συναδέλφου αὐτοῦ ὑπουργοῦ Κ. Βιλλώλτου περὶ ὑποβολῆς τῶν ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων γραφομένων συγγραφῶν ὑπὸ τὰ αὐτὰ τοῦ κοινοῦ δικαίου δίκαια, ὑφ' ἃ καθυποβάλλονται καὶ οἱ λοιποὶ πολῖται· λέγει δηλονότι, ὅτι ὁσάκις τὰ ἐπισκοπικὰ γράμματα παρεκτρέπωνται εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, καθυποβάλλονται καὶ αὐτὰ εἰς ἔλεγχον παρακαταθήκην (dépôt), ἤτοι ἀνάγκη νὰ δίδωσιν ἐν καιρῷ τῆς ἐκδόσεως ἐν ἀντίτυπον εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα θεωρῆται ἂν ἔχῃ τι ἐπιλήψιμον, καὶ δεύτερον εἰς τὰ τηλ τῆς σημάνσεως (timbre), ἤτοι εἰς τὸν φόρον ὃν πάντα τὰ ἐκτυπούμενα καθυποβάλλονται· προστίθησι δὲ, ὅτι δύναται καὶ ἔφεσιν εἰς τὰ δικαστήρια νὰ ἐνεργήσωσιν, ὁσάκις ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀρμοδίου ἐπαλλήλου, τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐξέλεγξιν τῶν δημοσιευομένων, θεωρῆται παρ' αὐτὸν ἄδικος. Τοιοῦτον συλλήβδην τὸ ἐμπεριεχόμενον τῆς ἐγκυκλίου, ἐν ᾗ ἐμφαίνεται γλῶσσα εὐγενὴς καὶ ὕφος διαλλακτικὸν, μεγίστην ἀντίθεσιν παρέχον πρὸς τὸ τραχὺ καὶ αὐθαδὲς τινων ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἐπισκόπων, οἵτινες ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ αὐτῶν περὶ διατηρήσεως τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάπα ἐκτρέπονται εἰς ὕβρεις ἀνοικείας εἰς πνευματικοὺς πατέρας. Ἐν παρόδῳ λέγομεν, ὅτι ἐν τῇ εἰρηνικῇ ἐγκυκλίῳ προσφωνοῦνται διὰ τοῦ τίτλου «Monseigneur» χάριν ὑπερβαλλούσης βεβαίως ἀβροφροσύνης, ἐνῷ κατά τε την ἐκκλησιαστικὴν συνθήκην τῆς 26 Θεριστοῦ τοῦ Θ'. ἔτους τῆς Δημοκρατίας, καὶ κατὰ τὰ ὀργανικὰ ἄρθρα τῆς συμβάσεως, οἱ ἐπίσκοποι οὐδένα ἄλλον τίτλον δύνανται νὰ φέρωσι πλὴν τοῦ ἁπλοῦ π ο λ ί τ ο υ (citoyen) ἢ τοῦ κ υ ρ ί ο υ (monsieur).

Οἱ ἐπίσκοποι τοῦ Σοὺρ, τοῦ Χαουρὰν, τοῦ Ἰαλέτς, τοῦ Βαλβὲκ καὶ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τῆς Ἄκρας, ὡς καὶ ὁ πατριάρχης τῶν γραικοκαθολικῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἔγραψαν πρὸς τὸν Γαλλικὸν κλῆρον καὶ λαὸν εὐχαριστήριον διὰ τὴν ἀνθρώποις καὶ χρήμασι συνδρομὴν τῆς Γαλλίας κατὰ τὰ ἀξιοθρήνητα ἐσχάτως συμβάντα. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην διεβίβασε τῷ Αὐτοκράτορι ὁ τῶν Παρισίων ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ Μηνύτορος.

Τὰ ἑπόμενα περὶ τῆς ἐν Συρίᾳ Γαλλικῆς κατοχῆς περιέχονται εἰς τὰ λιθογραφημένα φύλλα τῆς τηλεγραφικῆς πρακτορείας τοῦ Βουλλιέρου, καὶ ὑποτίθεται, ὅτι διῆλθον ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ ὑπουργείου· «Ἀδεται, ὅτι ἀσυμφωνία τις γενυᾶται μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας—ἴσως μόνον παροδικόν τι κ ό λ ι α σ μ α· ἐγείρεται δὲ ἡ ἐνεστῶσα διαφωνία ἕνεκα προτάσεως γενομένης εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν ἵν' ἀποσύρῃ τὴν Γαλλικὸν στρατὸν ἀπὸ τῆς Συρίας. Κατὰ τὸν Λόρδον Παλμερστῶνα τὰ πάντα ἔχουσιν ἄριστα ἐν Λιβάνῳ, καὶ ἀπὸ τοῦδε Δρουσοὶ τε καὶ Μαρωνῖται θέλουσι ζῇ ἀδελφικῶς. Ἄν, ἐν τούτοις, ἀπεσύρετο, ὁ στρατὸς ἡμῶν, καὶ αἱ πρὸ 6 μηνῶν γενόμεναι σφαγαὶ ἐπανελαμβάνοντο, ἤθελεν ὁ Λόρδος Παλμερστῶν προλάβει ταύτας; Οὐχὶ, ἤθελε θρηνήσει αὐτὰς· καὶ τοῦτο ἀρκετόν. Πλὴν τῆς Γαλλίας καθῆκον καὶ δικαίωμά ἐςι νὰ καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἐπαναλήψιν τοιούτων ὠμοτήτων.»

Κατὰ τὴν «Πατρίδα» διαθρυλλεῖται, ὅτι αἱ τῆς Μελίτης καὶ Κερκύρας φρουραὶ ηὐξήνθησαν διπλασίως, καὶ ὅτι αἱ Ἀγγλικαὶ ἀρχαὶ σκοποῦσι νὰ ὀργανώσωσι πολιτικὰ στρατεύματα (militia) εἰς τὰς ἐχυρὰς ταύτας θέσεις. Ἄδεται ἐπίσης, ὅτι ὁ ἐν Μεσογείῳ Ἀγγλικὸς στόλος μέλλει νὰ ἐνισχυθῇ.

Φυλλάδιον νέον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἓν σχίσμα καὶ ἡ τιμὴ» ἐξεδόθη ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ὑπὸ τοῦ μαρκεσίου Λαν

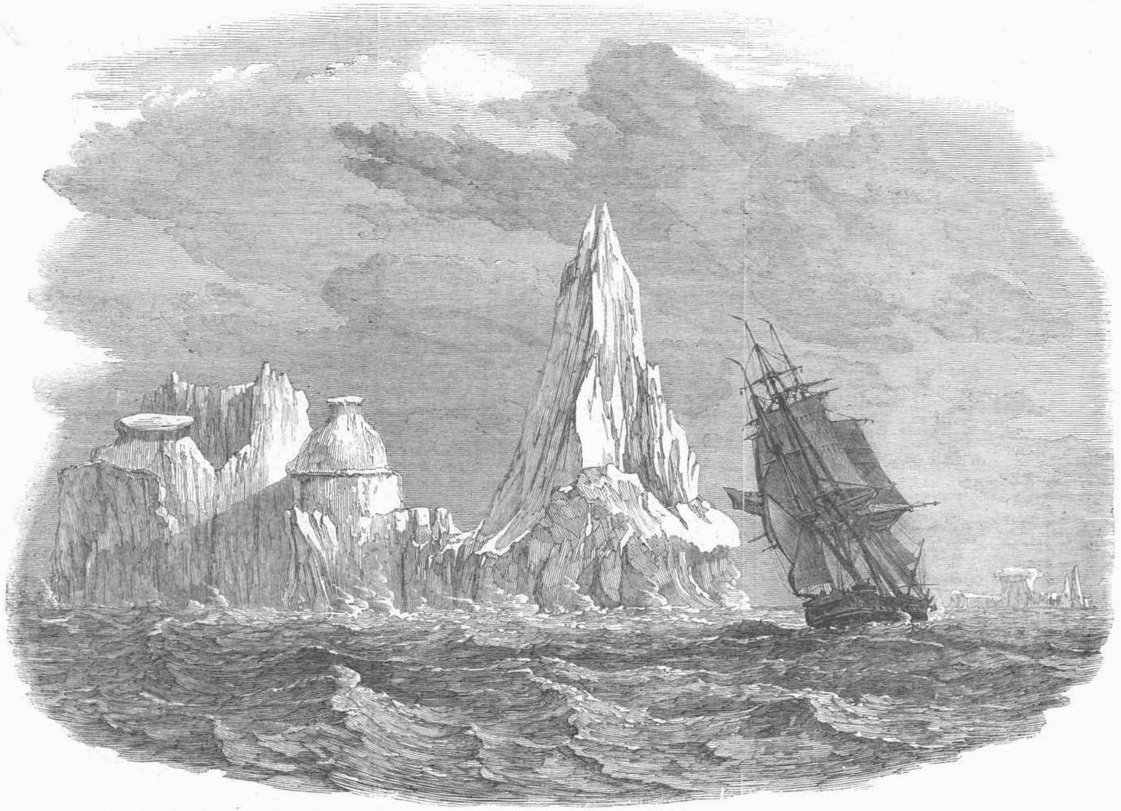

ΠΛΩΤΟΙ ΠΑΓΟΙ. (Ἴδε σελ. 64.)

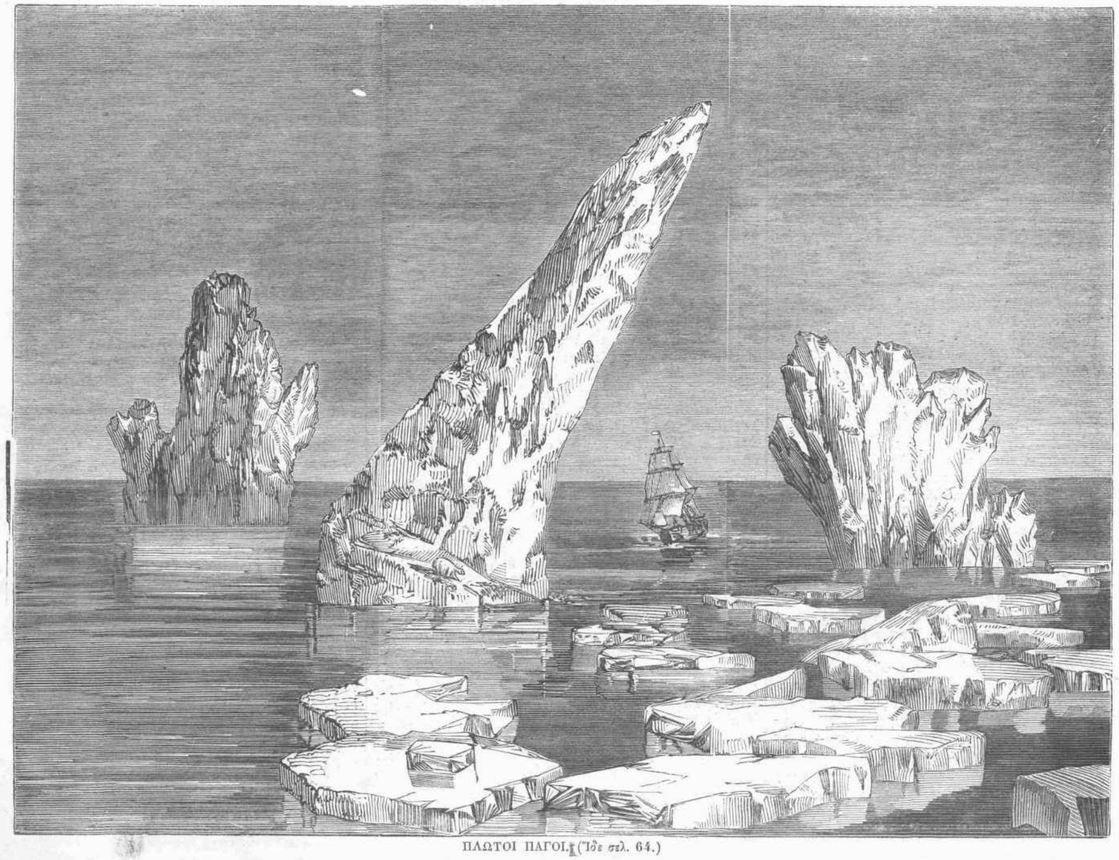

ΠΛΩΤΟΙ ΠΑΓΟΙ. (Ἴδε σελ. 64.)

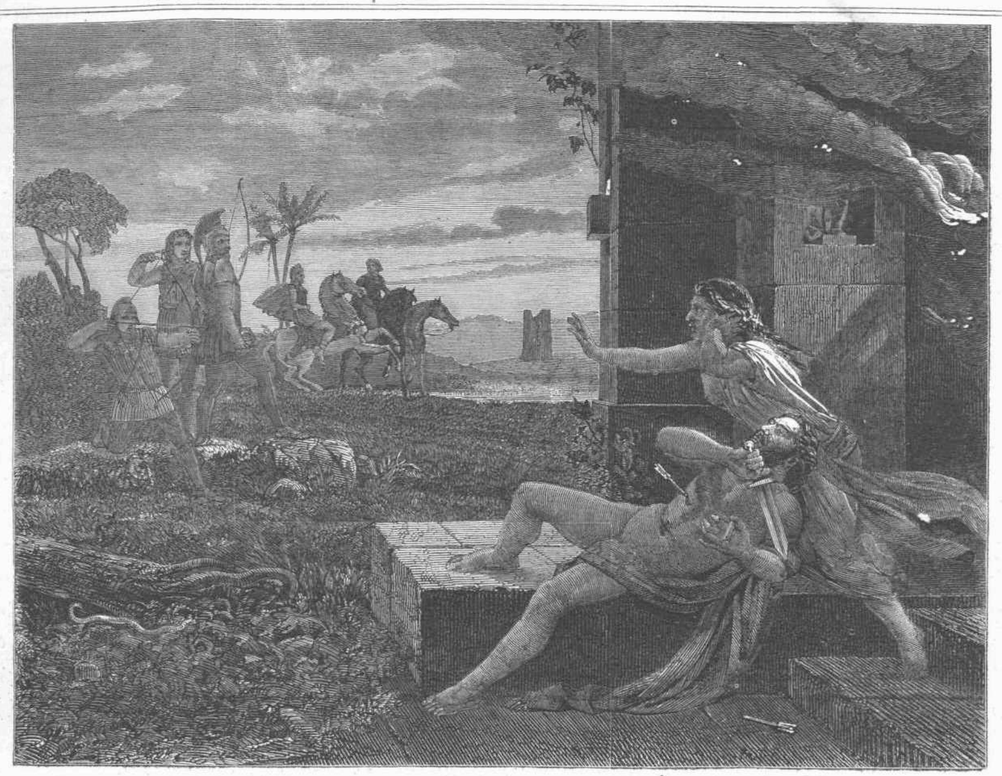

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ. (Ἴδε σελ. 64.)

Ο LANCE ΕΠΙΤΙΜΩΝ ΤΟΝ ΚΥΝΑ ΤΟΥ. (Ἴδε σελ. 64.)

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» ἀναφέρει, ὅτι εὑρίσκεται ἤδη ὑπὸ διάσκεψιν τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν διαφόρων ἐμπορικῶν συνθηκῶν, αἵτινες ὑπάρχουσι μεταξὺ τῆς Πύλης καὶ τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν τῆς Εὐρώπης. Κατὰ τὴν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βρεττανίας σύμβασιν τοῦ 1858, γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα της συνθήκης τοῦ Β α λ τ ᾶ λ ι μ ὰ ν, ὅλα τὰ φυσικὰ ἢ τεχνικὰ προϊόντα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ τῶν ὑποτελῶν αὐτῆ χωρῶν, καὶ πᾶν ἐμπόρευμα, ὑπόκεινται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν ὑπὸ Βρεττανῶν ὑπηκόων ἐντὸς τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους εἰς δασμὸν 5 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς ἀξίας. Ἐκ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τούτου δασμοῦ 3 μὲν τοῖς 0|0 εἶναι πληρωτέα ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν πραγμάτων ἐν τουρκικῷ λιμένι, τὰ δὲ λοιπὰ 2 ἅμα τῇ πωλήσει, ἢ μετακομιδῇ αὐτῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὑπὸ τοῦ εἰσαγαγέως. Ἐξ ἑτέρου δὲ πᾶν φυσικὸν ἢ τεχνικὸν προϊὸν τῆς Τουρκίας, ἀγοραζόμενον ὑπὸ Βρεττανῶν ἐμπόρων βαρύνεται ἅμα τῇ ἀφίξει εἰς τὸν τόπον τῆς φορτώσεως διὰ δασμοῦ 9 τοῖς 0|0· ἐπὶ τῆς ἀξίας, καὶ δι' ἄλλων 3 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῇ ἐξαγωγῇ. Ἅπαντα σχεδὸν τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης ἔχουσιν ὁμοίας συνθήκας μετὰ τῆς Τουρκίας, ἤτοι 5 τοῖς 0|0 εἶναι ὁ ἀνώτατος ὅρος ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ 12 τοῖς 0|0 ὁ ἀνώτατος ὅρος ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς.

Ὁ Κ. Λαβαλὲτ ἐπρότεινε νὰ ὁρισθῇ ἐπί τε τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς δασμὸς ἀπὸ τρὸς 8 τοῖς 0|0 ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐλαττοῦται κατὰ 4 τοῖς 0|0 ἐτησίως ὁ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς φόρος, ὥστε νὰ ἐκλείψῃ ὁλοτελῶς μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἐτῶν.

Μετὰ τοῦτο δὲ ὁ γράφων κατακρίνει τὴν ἀνισότητα τῆς διανομῆς τῶν φόρων καὶ τὰς κατὰ τὴν εἰσπραξιν συμβαινούσας καταχρήσεις. Τὰ ἐξαγώγιμα προϊόντα τοῦ τόπου κατανῶσαι, λέγει, νὰ πληρώνωσι δασμὸν 45 τοῖς 0|0· καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον, ἵνα αὐξήσῃ καὶ ἐπεκταθῇ, ἔχει χρείαν τῆς μετριάσεως ἢ καταργήσεως πολλῶν φόρων. Ἐπιτυχὼς δὲ δύναται εἰς πολλὰ μέρη τῆς Τουρκίας νὰ καλλιεργηθῇ τὸ βαμβάκιον, οὗτινος ἡ ζήτησις καθ' ἑκάστην αὐξάνει εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς Εὐρώπης.

Μετὰ λύπης δὲ ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν αὐτὴν ἀλληλογραφίαν τὸν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας ἐπικείμενον ἀποχωρισμὸν τῶν Βουλγάρων. Αἱ βιοπραγίαι καὶ ἡ τυραννία, προσθέτει ὁ ἀνταποκριτὴς, τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου πρὸ πολλοῦ ὑπῆρξαν τὸ ἀντικείμενον τῶν παραπόνων. Οἱ Ῥῶσσοι πράκτορες φαίνεται, ὅτι ἐντεῦθεν ὠφελούμενοι ἀπεπειράθησαν νὰ καταστήσωσιν αὐτοκέφαλον τὴν Βουλγαρικὴν ἱεραρχίαν. Πέμψαντες δὲ πρεσβείαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐξῃτήσαντο παρὰ τῆς Πύλης τὸν διορισμὸν ὁμοεθνοῦς πατριάρχου. Ἀλλὰ τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως μὴ εἰσακουσάσης τῆς αἰτήσεως αὐτῶν, καὶ τὸν κίνδυνον τῆς εἰς τὴν ἐυτικὴν ἐκκλησίαν προσχωρήσεως αὐτῶν καθορῶν ὁ ἐκεῖ πρέσβυς, πρίγκηψ Λαβάνωφ, ἐπεμβῆκε νὰ φέρῃ συνδιάλλαξιν. Ἀλλ' εὐκολώτερον τὸ ἐγείρειν, ἢ τὸ περιστέλλειν καὶ ἰθύνειν τὴν καταιγίδα. Οἱ Βούλγαροι πρέσβεις, διαψευσθέντες τοῦ ποθουμένου, ἀπεφάσισαν νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἀρχὴν τοῦ Πάπα. Πλείονες δὲ τῶν 200 ἐλειτουργήθησαν μίαν τῶν τελευταίων κυριακῶν ἔν τινι καθολικῷ ναῷ, ἀν καὶ δὲν φαίνεται νὰ ἔλαβε χώραν ἡ τυπικὴ αὐτῶν μετάστασις. Ἐφίεται, ὡς λέγει ὁ ἀνταποκριτὴς, νὰ τηρήσωσί τινα δόγματα τῆς οἰκείας αὐτῶν ἐκκλησίας.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, δικαιούμεθα νὰ ἐπικαλεσθῶμεν εὐσεβάστως τὴν ἔντονον ἐνέργειαν τοῦ νέου πατριάρχου καὶ τῆς συνόδου ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, ἧς τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπείας κάλλιον παντὸς ἄλλου δύνανται νὰ προΐδωσι καὶ σταθμίσωσιν αὐτοὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐκκλησίας. Ὀφείλομεν νὰ διορθώσωμεν τὰ ἡμαρτημένα, καὶ διὰ τρόπου συμβιβαστικοῦ καὶ δραστηρίου νὰ προλάβωμεν τὸ ἀναφαινόμενον σχίσμα. Ο ἀνώτερος ἡμῶν κλῆρος πρέπει τέλος πάντων νὰ ἐννοήσῃ καλῶς τὴν ἀποστολήν του καὶ νὰ μὴ λησμονήσῃ τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης, ἥτις μέλλει νὰ βαρύνῃ αὐτὸν, ἐὰν δὲν φυλάξῃ ἀκεραίαν τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ παρακαταθήκην. Αἱ ἡμεραι εἰσὶ πονηραὶ, καὶ χρειάζεται ἐγρήγορσις, ἐνέργεια, καὶ ἀποστολικὴ ἀρετὴ εἰς τοὺς ἰθύνοντας τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας, ὅπως ἐυνηθῶσι νὰ ματαιώσωσι τὰ ἐπίβουλα σχέδια τῶν πολεμίων. Ἡ προπαγάνδα τῆς Ῥώμης καὶ τὰ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἰταλίας διαλυόμενα τάγματα τῶν Ἰησουϊτῶν δὲν θ' ἀφήσωσιν ἥσυχον τὴν Ἀνατολὴν, ἐνῷ ἡ φίλη μας Ῥωσσία ἀφ' ἑτέρου ἤρχισε νὰ θέτῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ ἀπεχθὲς ἄξιωμα, δ ι α ί ρ ει κ α ὶ β α σ ί λ ε υ ε, ἵνα δὲ αὐτοῦ κατορθώσῃ οὐδὲ διὰ τῶν ὅπλων δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἐν τῇ Ἀνατολῇ πολιτικοὺς σκοπούς. Ἡ μεγάλη Ἑλλὰς κρέμαται ἐκ τοῦ κλήρου καὶ τῆς ἐκκλησίας.

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.

Ἐπιστολὴ ἐξ Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 21 λήξαντος, δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ γαλλικῇ ἐφημερίδι ὁ Κ ό σ μ ο ς, διαλαμβάνει τὰ ἑπόμενα·

«Μολονότι ἡ Ἁγία Χώρα χαίρει πρὸς τὸ παρὸν ἄκραν ἡσυχίαν, δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἐὰν ἀφέτος πολλοὶ προσκυνηταὶ τὰ Ἱεροσόλυμα. Οἱ χ α ο τ ζ ί δ ε ς ἀρχονται ἐν γένει νὰ φθάνωσιν εὐθὺς πρὸ »τῶν Χριςογέννων· ἀλλὰ μέχρι τοῦδε πολλὰ ὀλίγους »προσκυνητὰς βλέπομεν εἰς τὰς μονήρεις ὁδοὺς καὶ τὰ »ἠρημωμένα τεμένη τῶν Ἱεροσολύμων. Αἱ ἐν Συρίᾳ »σφαγαὶ ἐνεποίησαν φρίκην εἰς ὅλας τὰς τουρκικὰς »ἐπαρχίας, καὶ οἱ ἄνθρωποι φοβοῦνται νὰ προσέλθω»σιν εἰς τὴν Ἁγίαν Χώραν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν »ὑπάρχουσιν ἐν Ἱεροσολύμοις πλείονες τῶν 40 Ἀρμε»νίων χ α τ ζ ί δ ω ν καὶ 40 Ἑλλήνων. Οἱ Ῥῶσσοι εἰ»νναι πολυαριθμότεροι, καθόσον πᾶν ἐξ' Ὀδησσοῦ ἀτ»μόπλοιον κομίζει πλῆθος γυναικῶν, ὧν ἡ μέλαινα »ἐσθὴς δίδει αὐταῖς ὄψιν καλογραιῶν μ ο υ σ κ ο β ι »τ ί δ ω ν. Δωδεκὰς γάλλων ἀξιωματικῶν, ἀνηκόντων »εἰς τὴν ἐν Συρίᾳ στρατείαν, ἦλθον τὴν παρελθοῦσαν »ἑβδομάδα εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰς ἡμέρας ἀφιέ»ρωσαν, ἐπισκεπτόμενοι τοὺς ναοὺς καὶ τὰ ἱερὰ τιμέ»νη, ποιήσαντες μετὰ τοῦτο καὶ ἐκδρομὴν μέχρι τοῦ »Ἰορδάνου καὶ τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης. Ὁ Μαζλούμ»βεης, οὐὸς τοῦ Φουὰτ πασσᾶ, ἐπιτρόπου τῆς Πύλης ἐν »Συρίᾳ, ἦτον ἐνταῦθα κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομά»δα. Νομίζεται, ὅτι ἀπεστάλη ἔχων οἰονεὶ ἐπίσημον »ἀποστολὴν, ἧς ὁ σκοπὸς δὲν εἶναι ἀκριβῶς γνωστός. »Συνεσκέφθη μετὰ τῶν προξένων καὶ τῶν ἐκκλησια»στικῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου, καὶ λέγει, ὅτι ὁ πατὴρ του »σκοπεῖ ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Βηρυτὸν καὶ »τὰ Ἱεροσόλυμα.»

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Ἀφότου ἀπεφάσισεν ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἐπειγουσῶν μεταρρυθμίσεων, πολλαχῶς οἱ ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Ἀψβουργικοῦ οἴκου τελοῦντες λαοὶ προσεπάθησαν νὰ καταστήσωσι δῆλα τὰ αἰσθήματα αὐτῶν καὶ τὰς εὐχὰς εἰς τὴν κυβέρνησίν των, ποῦ μὲν στασιάζοντες, ἢ συγκρουόμενοι πρὸς τὰς καθεστώσας ἀρχὰς, ποῦ δὲ δι' ἀναφορῶν καὶ πρεσβειῶν ἐφελκύοντες τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς δικαίας αὐτῶν ἀπαιτήσεις. Οὕτω τοιαύτη τις πρεσβεία ἐκ Γαλλικίας παρουσιασθεῖσα ἐσχάτως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν Σχμέρλινγκ, προσεφωνήθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀκολούθως·

«Μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος ἠκρο»άσθην τὸ ὑπόμνημά σας, ἀλλὰ δὲν δύναμαι ὑπὸ ἰδίαν »μου εὐθύνην ν' ἀπαντήσω εἰς τινα μέρη αὐτοῦ. Τὸ »περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου θέλει ληφθῇ ὑπὸ σκέψιν »παρὰ τῆς κυβερνήσεως. Ἐν τούτοις δύναμαι ἤδη νὰ »πληροφορήσω ὑμᾶς, ὅτι ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης εὐχε»ται νὰ ἐχωσιν ἀδιαίρετον δίαιταν οἱ κάτοικοι τῆς »Γαλλικίας, ἀπολαύουσαν τοῦ δικαιώματος τῆς πρω»τοβουλίας. (Τοῦτο ἴσως ἐννοεῖ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν »δίαιταν διὰ τὴν Κρακοβίαν καὶ Γαλλικίαν, σημ.) Οὕ»τω διὰ τῆς διαίτης οἱ Γαλλικιανοὶ δυνήσονται νὰ »ἐπιτύχωσι τῶν ἰδίων σκοπῶν. Περὶ τοῦ ζητήματος »τῆς γλώσσης δύναμαι νὰ εἴπω, ὅτι τοῦτο λυθήσεται »ἐν τοῖς σχολείοις καὶ τῷ πανεπιστημίῳ Κρακοβίας »κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Πολωνικῆς ἐθνικότητος. Οἱ»κοθεν ἐυνοεῖται, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν προτίθεται νὰ »μεταχειρισθῇ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν γλῶσσαν εἰς ὅλα »τὰ μέρη τῆς μοναρχίας. Ἑκάστη ἐθνικότης εἶναι »ἐλευθέρα νὰ μεταχειρίζηται καὶ διαδίδῃ τὴν ἐθνικὴν »γλῶσσαν δι' εἰρηνικῶν μέσων. Κατὰ τὴν σύνταξιν »τοῦ ἐπαρχιακοῦ συντάγματος καὶ τῶν ὀργανικῶν νό»μων τῆς Γαλλικίας αἱ ἔλλογοι εὐχαὶ τοῦ λαοῦ, εἴτε »προφορικῶς, εἴτε ἐγγράφως ἐκπεφασμέναι, θέλουσι »ληφθῇ ὑπ' ὄψιν. Φρονῶ, ὅτι ἐντὸς βραχυτέρου δια»στήματος τῶν δύο μηνῶν θέλουσι καταρτισθῇ τὸ »ἐπαρχιακὸν σύνταγμα καὶ οἱ ὀργανικοὶ ὑμῶν νόμοι, »καὶ ἐλπίζω νὰ κάμητε χρῆσιν τῆς ἐπιῤῥοῆς σας πρὸς »παρεμπόδισιν διαδηλώσεων, δυναμένων ν' ἀνησυχή»σωσι τὴν κυβέρνησιν καὶ ἀναβάλωσι τὸ ἔργον τῆς »διοργανώσεως. Εὔχομαι, κύριοι, ἀπὸ καρδίας οἱ νέοι »νόμοι νὰ ἦναι σύμφωναι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας σας.»

Τὸ ὄργανον τοῦ Καρδιναλίου ἀρχιεπισκόπου Βιέννης δημοσιεύει, ὅτι πᾶς ἱερεὺς ἐν Αὐστρίᾳ ὀφείλει νὰ δώσῃ τὸν ἑπόμενον ὅρκον, καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ ὑπο»γεγραμμένον νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν.

»Ὀμνύω καὶ ὁμολογῶ ἐ π ὶ τοῦ Εὐαγγελίου νὰ »μείνω πιστὸς καὶ ὑπακούω εἰς τὴν Α. Μ. τὸν αὐτο»κράτορα Φραγκίσκον Ἰωσὴφ Α'. ὑπόλογος νὰ μὴ »διατηρῶ μυστικὰς σχέσεις μήτε ἐντὸς μήτε ἐκτὸς »τῆς μοναρχίας· ὑπόσχομαι δὲ πρὸς τούτοις νὰ μὴ »λαμβάνω μέρος εἰς διαβούλια, μήτε νὰ παρευρίσκω»μαι εἰς οἱανδήποτε συνέλευσιν, δυναμένην νὰ διακιν»δυνεύσῃ τὴν δημοσίαν εἰρήνην. Ἀνεδέχομαι συγχρό»νως νὰ κοινοποιῶ εἰς τὴν κυβέρνησιν πᾶν ὅ,τι μαν»θάνω ἐν τῇ ἐνορίᾳ μου, ἂν μοι φανῇ ἐπιζήμιον τῇ »πολιτείᾳ.»

Ἐγκύκλιος δὲ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ὁρίζει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι τῶν ἐν τοῖς ἐπαρχιακαῖς διαίταις ἀντιπροσώπων. Κατὰ τὸ ἔγγραφον τοῦτο διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τις ἀντιπρόσωπος πρέπει 1) νὰ ἦναι αὐστριακὸς ὑπήκοος, 2) νὰ ἔχῃ 30 ἐτῶν ἡλικίαν· 3) νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα· καὶ 4) νὰ ἔχῃ δικαίωμα ψήφου εἰς ἐν ἢ ἄλλο ἐκ τῶν ἐκλογικῶν σωματείων τῆς ἐπαρχίας, εἴτε ὡς μέγας ἔγγειος ἰδιοκτήτης, εἴτε ὡς μέλος κοινότητος.

Τῇ 10 ἰσταμένου συνελθὸν ἐν τῇ πόλει Ἀράδῳ τῆς Οὐγγαρίας τὸ κ ο μ η τ ά τ ο ν πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀρχῶν, ἐψήφισε 1) τὴν πλήρη ἀνακαθίδρυσιν τῶν νόμων τοῦ 1848.2) οὐδεὶς φόρος ἡ στρατολογία ἰσχύει, ἂν δὲν ἐπιτραπῇ ὑπὸ τῆς Οὐγγρικῆς διαίτης· 3) οὐδεμία ἐξουσία ἀναγνωρίζεται εἰμὴ τοῦ κομητάτου· 4) ἔγκαιρον συγκάλεσιν τῆς διαίτης καὶ πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς ἀκεραιότητος τῆς Οὐγγαρίας.

Ὅλα δὲ τὰ παραρτήματα τοῦ οὐγγρικοῦ στέμματος προσεκλήθησαν νὰ πέμψωσιν ἀντιπροσώπους ἐν τῇ διαίτῃ· γίνονται δὲ δεκτοὶ καὶ οἱ ἀγνοοῦντες τὴν οὐγγρικὴν γλῶσσαν.

Ἐν τινι πόλει τῆς Οὐγγαρίας Κόρῳ συνέβη ἐσχάτως σύγκρουσις μεταξὺ τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ στρατοῦ, καθ' ἣν πέντε πολῖται ἐφονεύθησαν.

Εἰδήσεις ἐκ Γαλαζίου βεβαιοῦσιν, ὅτι τὰ σαρδικὰ πλοῖα ἀπεβίβασαν ἤδη εἰς τὴν ξηρὰν τὰ φορτία των. Ἐπὶ τρεῖς δὲ ἡμέρας τὰ πληρώματα τῶν πλοίων κατεγίνοντο νὰ ἐκφορτώσωσι κανόνια, τουφέκια, πυρίτιδα, καὶ καθεξῆς. Ἐκεῖθεν δὲ ἀμέσως μετεφέροντο τὰ πολεμοφόδια εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ τόπου.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βερώνης ὅλαι αἱ συντάξεις τῶν στρατιωτικῶν πληρώνονται νῦν εἰς χαρτονομίσματα, ἀλλ' ἄνευ συναλλαγῆς, ἢ κοινότερον ἀ γ ί ο υ. Ὁ ζρατὸς ἀπὸ λοχιῶν καὶ κατωτέρων πληρώνεται εἰς ἀργυρᾶ νομίσματα. Οἱ ταγματάρχαι πληρώνονται ἐπίσης εἰς νομίσματα, ἀλλ' οἱ λοχαγοὶ λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ εἰς ἀργυρον καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς χαρτονόμισμα. Οἱ ἀξιωματικοὶ τὸν ἐπιτελεῖον λαμβάνουσι εἰς ἀργυρον τὸ τρίτον τοῦ μισθοῦ, οἱ δὲ στρατηγοὶ πληρώνονται ὁλοσχερῶς διὰ χαρτονομίσματος ἄνευ ἀ γ ί ο υ. Ἡ Αὐστρία θέλει καὶ τ ὸ κ α ρ β έ λ ι ἀ κ έ ρ α ι ο ν κ α ὶ τ ὸ σ κ υ λ ὶ χ ο ρ τ ά τ ο ν. Ἅπασα ἡ Βενετία διατρέχεται ὑπὸ ἐπαναστατικῶν ὀργάνων· ἡ δὲ αὐστηρότης τῶν αὐστριακῶν ἀρχῶν οὐδόλως τελεσφορεῖ. Ἡ εἰς Βενετίαν εἰσαγωγὴ τῶν γραμματίων τῆς αὐστριακῆς τραπέζης δυσηρέστησε τὰ μέγιστα τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἀξιωματικούς. Εἰς δὲ τὴν ἀγορὰν οἱ ἄνθρωποι ἀρνοῦνται νὰ δεχθῶσι τὰ χαρτονομίσματα εἰς τὴν ὀνοματικὴν αὐτῶν ἀξίαν. Πολιτικὸς δὲ ἀναβρασμὸς ἐπικρατεῖ ἐν Δαλματίᾳ καὶ οἱ δῆμοι ἐπανειλημμένως ἐκήρυξαν, ὅτι οὐδόλως προτίθενται νὰ πέμψωσιν ἀντιπροσώπους εἰς τὴν κληθεῖσαν Β α ν ά τ ι ο ν συνδιάσκεψιν ἐν Ἀγραμ. Ἡ κυβέρνησις διὰ τῆς κακῆς διοικήσεως ἐκεῖ δυσηρεστημένην τὴν ἰταλικὴν μερίδα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Δαλματίας ἐξίσου σχεδὸν ὡς τοὺς Βενετούς.

Ἡ οὐγγρικὴ δίαιτα μέλλει νὰ συγκλεσθῇ τὴν δευτέραν ἀπριλίου, πᾶσα δὲ ἀναβολὴ θέλει διεγείρει ὑποψίας καὶ γογγρισμοὺς, δυναμένους νὰ καταντήσωσιν εἰς ῥῆξιν.

Ὁ Βαρὼν Πρόκες περιμένεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Βιέννην καὶ θεωρεῖται ὡς μέλλων ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν.

Τοῦ λοιποῦ δὲν ἐπετρέπεται καθ' ἅπασαν τὴν Αὐστρίαν ἡ σύνοδος ἐκλογικῶν συλλόγων, δίχως νὰ παρευρίσκηται ἀστυνομικὸς ἐπίτροπος ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως. Τὸ πανεπιστήμιον τῆς Κρακοβίας ἔκλεισε πρὸ τινων ἡμερῶν διότι οἱ φοιτηταὶ ἐκήρυξαν, ὅτι δὲν θέλουσι ν' ἀκροασθῶσι παραδόσεις εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν.

Ἡ δὲ Αὐτοκράτειρα τι κάμνει; Ἐν Μαδέρᾳ διέρχεται κατὰ συμβουλὴν τῶν ἰατρῶν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας ἐν τῷ κήπῳ, ἢ τοῖς πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφορῶσι δώμασι τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ κατέλυσεν. Ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν μόνον τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας, τὸν ἀρχιεπίσκοπον, καὶ τὸν στρατιωτικὸν διοικητὴν τῆς νήσου. Ἡ ὑγεία της φαίνεται βελτιουμένη· ἀλλ' ἡ αὐτῆς μεγαλειότης, ἥτις ἦτο συνειθισμένη νὰ ἱππεύῃ ἄλλοτε τέσσαρες καὶ πέντε ἵππους τὴν ἡμέραν, ἡ νὰ ἐλαύνῃ ἰδίαις χερσὶν ἅμαξαν ἐκ τεσσάρων μικρῶν ἵππων, νῦν ἐξέρχεται εἰς περίπατον, ἐποχουμένη ἐφ' ἁμάξης, ὑπὸ βοῶν συρομένης.

Αὐστριακή τις ἐφημερὶς γράφει, ὅτι ἡ Τουρκία ἀνεκάλεσεν ἐκ τῆς ἐξορίας τὸν Ὄμερ πασσᾶν καὶ διώρισεν αὐτὸν ἀρχηγὸν τοῦ παρὰ τὰς Παραδουναβίους Ἡγεμονίας συγκεντρωθησόμενου στρατοῦ.

Αἱ ἐν Μαυροβουνίῳ ταραχαὶ δὲν καθησύχασαν.

ΠΡΟΥΣΣΙΑ.

Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος ἀπενεμήθη ἀμνηστεία εἰς τοὺς ἐνόχους ἐσχάτης προδοσίας κατὰ τοῦ τόπου, εἰς ἐγκλήματα καθοσιώσεως κατὰ τοῦ βασιλέως, εἰς ἐγκλήματα καὶ προσβολὰς ἀποτελούσας διατάραξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, καὶ εἰς τοὺς καταδικασθέντας ἐπὶ ἀντιστάσει κατὰ τῶν ἀρχῶν τῆς πολιτείας, ἢ διαταράξει τῆς δημοσίου τάξεως. Εἰς δὲ τοὺς ἐπὶ τούτοις φυγοδίκους ἀπονέμεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐπανόδου, καὶ ἂν ἐπανελθόντες καταδικασθῶσιν, ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ χάριν ὑπὲρ αὐτῶν· ὁ δὲ βασιλεὺς θέλει οἴκοθεν ἀποφασίσει περὶ τῶν ὑπὸ στρατοδικείων καταδικασθέντων, ἀρκεῖ οὗτοι νὰ ἐπικαλεσθῶσι χάριν παρ' αὐτοῦ.

Τῇ 14ῃ δὲ ἰσταμένου ὁ βασιλεὺς ἤνοιξε τὰς βουλάς. Ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς, ἀφοῦ ἐβρήνησε τὸν θάνατον τοῦ πρώην βασιλέως, ἐμνημόνευσε τὸν νέον τοῦ στρατοῦ ὀργανισμὸν, ὅστις, ὡς εἶπεν, εἶχε καταστῆ ἀναγκαῖος, καθόσον ὡς πρώτον αὐτοῦ καθήκον ἐθεώρει τὴν ἄμυναν τῆς ἀκεραιότητος τῆς ἐγερμανικῆς χώρας. Διαπραγματεύσεις δὲ περὶ ἀμοιβαίων ἐμπορικῶν σχέσεων διενεργοῦνται μεταξὺ Γαλλίας

καὶ Ζ ο λ λ φ ε ρ έ ι ν, (ἐμπορικῆς γερμανικῆς ἀμφικτυονίας.) Μετὰ ταῦτα ὁ βασιλεὺς εἶπεν·

«Αἱ μεταξὺ τῶν ἀμφοῖν δυνάμεων σχέσεις κατέστησαν φιλικώτεραι διὰ τῶν προσωπικῶν συνεντεύξεων, αἵτινες ἔλαβον χώραν μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων. Ὅθεν ἐυπορῶν ἐστιν, ὅτι τὰ παρὰ τῆς Γερμανίας ληφθέντα μέτρα πρὸς διάλυσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ὑπὸ τὴν Δανικὴν κυριαρχίαν τελούντων γερμανικῶν δουκάτων ἤμειαν ἀτελεσφόρητα.

»Ἡ Πρωσσία, ὡς καὶ ἡ ἐπίλοιπος Γερμανία, θεωρεῖ ὡς ἐθνικὸν καθῆκον νὰ φέρῃ τὴν πρέπουσαν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου.»

Ὁ βασιλεὺς διαῤῥήδην ὡμολόγησεν, ὅτι σκοπεῖ νὰ ἐμμείνῃ πιστὸς εἰς τὰς κυβερητικὰς ἀρχὰς, ἃς διετύπωσεν, ἀναλαμβάνων τὴν ἀντιβασιλείαν, καθόσον ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐκείναις εὑρίσκει ἀσφαλῆ ἐγγύησιν κατὰ τοῦ ἐπιπολάζοντος ἐν Εὐρώπῃ ἐπαναστατικοῦ πνεύματος.

Ὁ ἐν Βερολίνῳ Γάλλος πρέσβυς ἐκοινοποίησε πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὸν Βαρῶνον Σχλέϊντιτ, ὅτι ὁ γαλλικὸς στόλος μέλλει ὅσον οὔπω νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Γαέταν. Τὰ αὐτὰ δὲ ἀνεκοίνωσε καὶ πρὸς τὸν κόμητα Ῥέχβερη ὁ ἐν Βιέννῃ πρέσβυς τῆς Γαλλίας.

«Ἡ Πρωσσικὴ Ἐφημερὶς» δημοσιεύει τὰ ἑπόμενα·

«Παραμυθία ἔσται τῷ λαῷ μου ἐν τῇ παρούσῃ λύπῃ αὐτοῦ διὰ τὴν τελευτὴν τοῦ βασιλέως, φιλτάτου δὲ ἀδελφοῦ μου, νὰ μάθῃ τοὺς ἀγαθοὺς στοχασμοὺς καὶ τὰς βουλήσεις, ἃς ἰδιοχείρως ἔγραψε, τὸν θάνατον προσαστειῶν. Διὸ ἐφίεμαι αἱ τελευταῖαι αὐτοῦ εὐχαὶ αὐτοῦ, φέρουσαι χρονολογίαν 6 Αὐγούστου 1854, παραχαρχαῤῥαι νὰ δημοσιευθῶσι.

»ΓΟΥΛΑΙΕΛΜΟΣ.»

Τὸ ἀναφερόμενον δὲ τοῦτο βασιλικὸν ἔγραφον ἔχει ὡς ἑξῆς·

«ΚΑΡΛΟΤΤΕΡΒΟΥΡΓΟΝ, ἡμέραν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ »Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Αὐγούστου 6, 1854.

»Πῶς βούλομαι ταφῆναι.

»Ἂν ὁ Θεὸς εὐδοκήσῃ νὰ τελειώσω ἐν εἰρήνῃ τὸ ἐπίγειον σταδίον μου ἐν τῇ πατρίδι μου, καὶ ἀν, ὅπερ ἐνθέρμως παρ' αὐτοῦ καθικετεύω γονυκλιτὴς, ἡ φιλόστοργος καὶ ποθητή μου Ἐλίζα ἐπιζήσῃ, τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει ἅμα τῇ θανῇ μου νὰ παραδοθῇ αὐτῇ. Ὅ,τι οὖν αὕτη μεταβάλῃ, δέον νὰ ἐκτελεσθῇ, ὡσεὶ ἂν ἐνταῦθα γεγραμένον· ἡ διαταγὴ αὕτῃς ἔστω ἐμή. Προσθὲ βούλομαι ν' ἀναπαυθῶ παρ' αὐτῇ ἐν τῷ αὐτῷ τύμβῳ ὡς οἷόν τε ἐγγὺς τούτου.

»Ἅμα τῆς τελευτῆς μου πιστοποιθείσης ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, θέλω νὰ πλυθῇ καὶ ἀνοιχθῇ τὸ σῶμά μου. Ἡ καρδία μου, ἐναποτεθεῖσα ἐν μεγάλῃ κερδίᾳ, κατασκευασθησομένῃ ἐκ γρανίτου τῆς χώρας Μάρκης, καὶ παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ τεθεῖσα ἐν τῷ μαυσολείῳ τοῦ Κωρλοττεμβούργου (καὶ ἐπομένως παρὰ τοὺς τάφους τῶν βασιλικῶν μου προγόνων) θέλει κλεισθῇ ἐν τῇ γῇ καὶ καλυφθῇ ὑπ' αὐτῆς. Τόπος δὲ ἀναπαύσεως ἔστω μοι ἡ ἐκκλησία τῆς Εἰρήνης παρὰ τὰς βαθμίδας, τὰς ἀγούσας εἰς τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, μεταξὺ τοῦ μαρμαρίνου ἀμβωνος καὶ τῆς κορυφῆς τῶν σταυειδίων, δεξιόθεν μὲν τοῦ δυσιαστηρίου, ἀριστερόθεν δὲ τὴν γραμμὴν τοῦ μέσου τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὥστε νὰ δύνωμαι μίαν ἡμέραν ἡ βασίλισσα ν' ἀναπαυθῇ δεξιόθεν ἐμοῦ. Ὁ δὲ χῶρος ἐκεῖνος θέλει στρωθῇ διὰ μαρμάρου ἐκ νέου διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ ὁρισθησομένων χρημάτων ἁπλούστατα μὲν, ἀλλ' ἐν

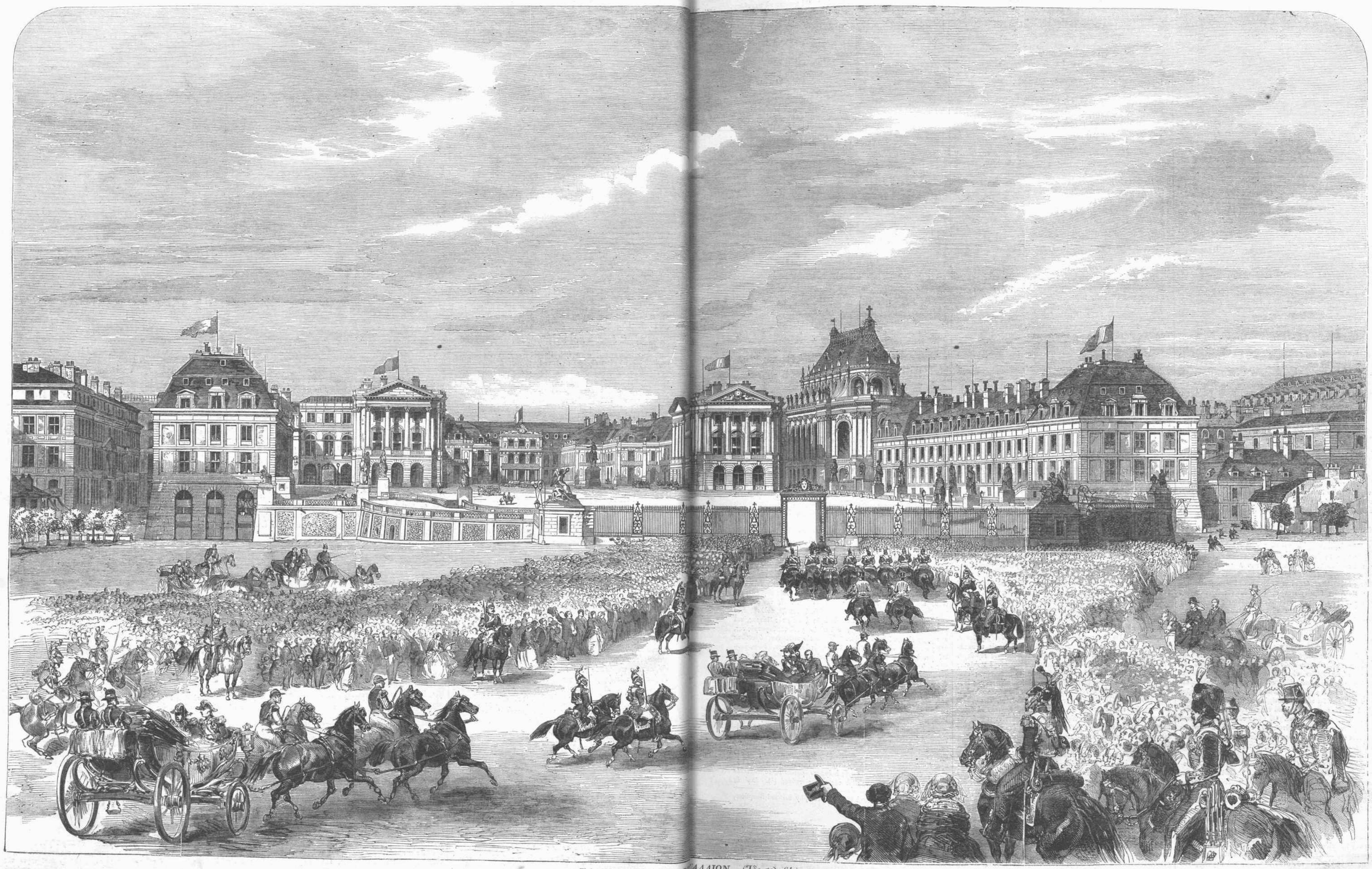

ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΩΝ ΒΡΕΤΤΑΛΛΙΩΝ. (Ἴδε σελ. 64.)

ΑΜΕΡΙΚΗ.

Φαίνεται τῷ ὄντι ἐπικληκτικώτατον, ἐνῷ ἐν Εὐρώπῃ οἱ λαοὶ τῆς Ἰταλίας μάχονται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν καὶ ἑνότητος, ἡ πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ μεγάλη καὶ ἐλευθέρα ὁμοσπονδία τοῦ νέου κόσμου τοὐναντίον καταχρᾶται τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς καὶ τείνει εἰς τὴν διελθρίαν ἀποχώρισιν, μεθ' ὅλας ἀνολογήσεις τῶν συνεπείας τῆς ἀποχωρίσεως ταύτης. Φοβούμεθα, ἔλεγε πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, μήπως ἡ ἕνωσις ἡ περὶ τὴν μίαν ἑκατονταετηρίδα ὑπάρξασα ἐν ταῖς Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἡ ἀγαγοῦσα τοὺς λαοὺς τοῦ νέου κόσμου εἰς εἰρήνην καὶ εὐημερίαν, διαλυθῇ καὶ κατακερματισθῇ. Ἐις πρὸς τὸ συμβιβάσας τοῦτο, ἔλεγεν ὁ εὐγενὴς λόρδος, ἐκφράζομαι ἐκ τοῦ βάθους τῆς καρδίας ἡμῶν μίαν καὶ μόνην εὐχὴν, ὅπως αἱ ἐγερθεῖσαι ἀιχνοκοπαὶ λυθοῦσιν ὡς οὔτον τε φλεκτὸς, καὶ οὕτως ἀποφύγωμεν τὸ λυπηρὸν θέαμα τῆς ἀλληλοκτονίας ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν.

Τοιαῦται ἦσαν αἱ λέξεις τοῦ λόρδου Παλμερστῶνος ἐν Σουθάμπτον, καὶ ἀτυχῆς οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δημοκρατῶν τῆς Ἀμερικῆς τείνουσι διὰ τῶν πράξεων αὐτῶν εἰς τὸ νὰ ἐπιβεβαιώσωσι τοὺς φόβους τοῦ εὐγενοῦς λόρδου, καὶ διαψεύσωσι τὴν εὐχὴν αὐτοῦ. Ὁ Κ. Βουκάνον, ὅστις ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀποχώρισιν τῆς Μεσημβρινῆς Καρολίνας, καὶ νὰ καταστείλῃ τὴν κίνησιν αὐτῆς, θεωρεῖ, λέγει, ἄνομον τὴν χρῆσιν ἐνόπλου δυνάμεως πρὸς διατήρησιν τῆς ἑνότητος, καὶ οὕτως ὠθήσας μᾶλλον ἀντὶ νὰ περιστείλῃ τὴν κίνησιν τῆς Μεσημβρινῆς Καρολίνας, δίδει πρῶτος τὸ σύνθημα τῶν ἐμφυλίων πολέμων πρὸς καταστροφὴν τῆς δημοκρατίας, καὶ πράττει τοῦτο διότι τὸ πλεῖστον τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ ἐξειλέγοντο πρόεδρον τὸν τῆς ἀντιθέτου μερίδος ὑποψήφιον. Ὁ Κ. Βουκάνον ὤφειλε νὰ ἀκούσῃ τὰς συμβουλὰς τοῦ στρατηγοῦ Κάσσου, τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν αὐτὴν μετ' αὐτοῦ πολιτικὴν μερίδα, καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ὁμοσπονδιακὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ Μεσημβρινῇ Καρολίνᾳ, νὰ κρατήσῃ ἡσυχίας καὶ νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ τὰ φρούρια τῆς ἀπαρχίας ταύτης, καὶ οὕτω νὰ καταστήσῃ λίαν ἐπαισθητὸν τὸν προσωπικὸν κίνδυνον, τὸν προκύψοντα τοῖς ἀχαλινώτοις δημοκρατίαις τῆς ῥηθείσης Πολιτείας ἐκ τῆς κατοπατήσεως τῶν νόμων τῆς ὁμοσπονδίας καὶ τῶν τῆς διαλύσεως αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ πολιτικὴ ἀνικανότης τοῦ Κ. Βουκάνον ὤθησε μίαν τῶν εὐδαιμονεστέρων καὶ ἰσχυροτέρων ἐπὶ τῆς γῆς Δυνάμεων εἰς κρισιμωτάτην θέσιν· καθόσον ἠδύνατο νὰ κατεδιώξῃ τὸ σπέρμα τῆς ἀναρχίας πρὶν ἢ ἀναβλαστήσῃ, καὶ πρὸς τοῦτο εἶχε πλήρες δικαίωμα καὶ πλείστα μέσα.

Ὁ δὲ Κύριος Λιγκολν θεωρεῖ πᾶσαν παραβίασιν τῶν νόμων τῆς δημοκρατίας ὡς ἐπανάστασιν, καὶ θὰ καταβάλῃ αὐτὴν διὰ τῆς βίας. Ἀλλὰ νομίζομεν, ἔτι ἠδύνατο νὰ πράξῃ ὁ Κ. Βουκάνον κατὰ τὸν Δεκέμβριον, πρὶν ἢ προχωρήσῃ τὸ κακὸν, δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἢ κἂν νὰ ἀποπειραθῇ τοῦτο ὁ Κ. Λιγκολν κατὰ τὸν Μάρτιον· καθόσον κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, καθ' ὃν θὰ ἀνελύθη τὰ καθέκαστα αὐτοῦ ὡς πρόεδρος, θὰ εὑρῇ ἀπάσας τὰς μεσημβρινὰς τῆς Ἀμερικῆς Πολιτείας ἐχούσας ἐστραμμένα τὰ ὅπλα κατ' αὐτοῦ. Ἀφοῦ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος προπαρασκευάσθη ὑπὸ τοῦ προκατόχου αὐτοῦ, ὁ Κ. Λιγκολν, κάτοι κερδῶας δίκαια μέτρα κατὰ τὴν ἀποχωρισθησομένων Πολιτειῶν, δὲν θὰ φθάσῃ ἴσως εἰς τὸ ἀσύνετον μέτρον τοῦ νὰ ἀνακτήσῃ τὰς Μεσημβρινὰς Πολιτείας, τὰς μιμηθησομένας τὸ παράδειγμα τῆς Μεσημβρινῆς Καρολίνας, διὰ τοῦ φρικτοτέρου πάντων τῶν ἐμφυλίων πολέμων, ἐξ ὧσου εἴδεν ὁ κόσμος, ὅστις θὰ καταστῇ ἔτι μᾶλλον ἀπατρίπτιας ἐκ τῶν φρικῶν ἑτέρου πολέμου κτηνωδεστέρου, ἐν ᾧ ἡ κτηνωδία καὶ βαρβαρότης τῶν δούλων ἔσται ἀνάλογος τῆς σκληρότητος τῶν κυρίων αὐτῶν. Ἐὰν ἡ ἀποχώρισις καὶ τῶν ἄλλων ταρακτομένων Πολιτειῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς πραγματοποιηθῇ καὶ ἀρεθῶσιν ἀνενόχλητοι ὑπὸ τοῦ Κυρίου Λιγκόλνου, μόνος ὁ Κ. Βουκάνον θὰ φέρῃ τὸ μέγα ἱστορικὸν στίγμα τῆς ἀποχωρίσεως ταύτης.

Ἐν ἐλλείψει δὲ νεωτέρων ἐκείθεν εἰδήσεων, ἐξετάσωμεν τὴν αἰτίαν τῶν κλονισμῶν, οὓς ὑφίσταται ἡ Ἀμερικανικὴ Ὁμοσπονδία. Οὐκ ἔστιν ἡ δημοκρατία, ὡς πρὸ τινων ἡμερῶν ἔλεγεν ὁ Χ ρ ό ν ο ς, ἀλλ' ἡ ἐξαίλειψις τοῦ πολιτεύματος τούτου ἐκ τῆς Μεσημβρινῆς Καρολίνας καὶ τῶν λοιπῶν Πολιτειῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς αἰτία τῶν δυστυχιῶν αὐτῶν. Ἀδυνατοῦμεν νὰ παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην τῆς ῥηθείσης ἐφημερίδος, ὅτι οἱ τὰ Βόρεια καὶ αἱ Μεσημβρινὰ τῆς Ἀμερικῆς Πολιτεῖαι θεμελιοῦνται ἐξ ἴσου ἐπὶ τῆς δημοκρατίας. Ποία καὶ ποῦ ἐστιν ἡ δημοκρατία τῆς Μεσημβρινῆς Καρολίνας; Οἱ δοῦλοι ἀεν ἀντιπροσωπεύονται οὔτε ἐν τῇ Πολιτείᾳ οὔτε ἐν τῇ ἑνωμένῃ συνελεύσει· ἀλλ' ἄπαν τὸ πολιτικὸν οἰκοδόμημα τῆς πολιτείας ταύτης βασίζεται ἐπὶ βάσεως ἀριστοκρατικῆς κεχρωματισμένης. Ἡ ἀνατροφὴ καὶ ἐκπαίδευσις ἐν αὐτῇ παραμελεῖται, ἡ δικαιοσύνη παραδιδεται, καὶ οὐτω διὰ τῆς παραδιάστασι τοῦ ἀναρχικοῦ καὶ τῆς παραμελήσεως τῆς ἀνωγραίας πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τούτου ἀναστροφῆς, οἱ νόμοι τοῦ Πλάστου ἠμῶν κτηνωδῶς καταπατοῦνται. Τὸ ἀντιδημοκρατικὸν στοιχεῖον οὐ μόνον ὑπάρχει ἐν ταῖς Μεσημβριναῖς τῆς Ἀμερικῆς Πολιτείαις, ἀλλὰ καὶ ἀνατρέπει καὶ διῃστηριάζει τὰς σχέσεις αὐτῶν μετὰ τῶν ἀλλῶν δημοκρατῶν τῆς Ἀρκτῴας Ἀμερικῆς. Αἱ Πολιτεῖαι αὗται ἀπεδείχθησαν ἐκ τῶν πράξεων αὐτῶν ἐχθραὶ τῆς δημοκρατίας, ἐχθραὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ἐπιδόσεως καὶ τῆς εὐαγγελικῆς ἰσότητος. Οὐ μόνον οὐδεμία σχεδὸν σκιὰ δημοκρατίας δὲν ἀπαντᾶται ἐν αὐταῖς, ἀλλ' ἰσχάτως ἀπέιδεξεν, ὅτι οὐδὲ δύναται νὰ ἀνεχθῶσι ἀδεῖφαιν ἑνότητα μετὰ τῶν δημοκρατικῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀρκτῴας Ἀμερικῆς, ἐκτὸς ἐὰν λάβωσι τὴν κυριαρχίαν αὐτῶν.

Αἱ Μεσημβριναὶ Πολιτεῖαι διέγνωσαν τὰς ἐλπίδας καὶ τοὺς σκοπούς τῶν μεγάλων θεμελιωτῶν τῆς δημοκρατίας, καὶ ἀγωνζονται, ὅπως ἐπεκτείνωσι καὶ διαιωνίσωσιν, ὅτι οἱ Οὐσυγκτώνες, οἱ Φραγκλῖνοι, καὶ οἱ Ἰεφφερσόνες ἐθεώρουν ὡς δίκαιον. Ἐκ τῶν ἐφαμερίδων αὐτῶν παρατηροῦμεν, ὅτι ἀνειρεύονται οὐχ ἁπλῶς νέαν δημοκρατικὴν ὁμοσπονδίαν, ἀλλὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν εἰς τὸ μοναρχικὸν ἐκεῖνο πολίτευμα, ὅπερ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκέρυξαν ὡς ἀφόρητον ζυγὸν, καὶ ἐξ οὗ ἀπηλευθερώθησαν.

Ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς δημοκρατίας ἐπιιραπεῖ εἰς τὰς μεσημβρινὰς τῆς Ἀμερικῆς Πολιτείας ὁ αὐτὸς δεσποτισμὸς, ὅστις πρὸ τινος χρόνου ἐπεκράτει ἐν τῇ Ἰταλίᾳ. Ποῖον τὸ αἴτιον τὸ τοπεινοῦν τὸν λαὸν τῆς Νεαπόλεως ἐν τῇ κλίμαι τῶν πεπολιτισμένων καὶ πεφωτισμένων λαῶν τῆς Εὐρώπης; Ἡ ἐξορία τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, τῶν δυναμένων νὰ φωτίσωσι τὸν ἐν τῷ σκότει τῆς ἀμαθείας εὑρισκόμενον λαόν, καὶ ἐπομένως νὰ ἀναπτύξωσι καὶ ἀναβιβάσωσι τὰς διανοητικὰς αὐτοῦ δυνάμεις εἰς τὴν βαθμίδα, ἐξ ἧς ἐν εὐρίσκοντοι οἱ λαοὶ τῆς Δύσεως. Ὁ Βόμβας καὶ Βομβίστοιος ἐκήρυξαν πόλεμον κατὰ τοῦ πνεύματος, καὶ οἱ ἔνδοξοι τῆς χώρας αὐτῶν ἄνδρες διεσκορπίσθησαν τῇδε κἀκεῖσε ἐν ἐξορίᾳ, ἢ ἐνεκλείσθησαν ἐν ταῖς εἰρκταῖς. Τὸ δεσποτικὸν τοῦτο καὶ τυραννικὸν βῆμα τῆς οἰκογενείας τῶν Βουρβόνων ἐν τῷ πρώην βασιλείῳ τῶν δύο Σικελιῶν, ἀνεφτίσκομεν καὶ ἐν τῇ πορείᾳ τῶν Μεσημβρινῶν τῆς Ἀμερικῆς Πολιτειῶν. Οἱ καθηγηταὶ αὐτῶν ἐγκατέλιπον ἐν ἀπελπισίᾳ τὸ ἴδαφος τῆς πατρίας αὐτῶν γῆς, καὶ κατέφυγον εἰς τὰ πανεπιστήμια τῆς Ἀρκτῴας Ἀμερικῆς· οἱ ἐλευθέριοι αὐτῶν δημοσιογράφοι εὗρον καταφύγιον εἰς τὰς στέγας τῶν ἐν τῇ Ἀρκτῴᾳ Ἀμερικῇ ἐφεμερίδων. Ἐντεῦθεν δὲ προβλέπω ἡ μεγίστη ἀπαιθευσία καὶ ἀμαθεια τοῦ λαοῦ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Ἡ ἀληθὴς δημοκρατία στηρίζεται ἐπὶ τῆς γενικῆς τοῦ λαοῦ ἐπαιδεύσεως καὶ ἐπὶ τῆς ἰσότητος αὐτοῦ, καὶ τὰς βάσεις ταύτας ἀνευρίσκομεν μόνον παρὰ τῇ λαῷ τῆς Ἀρκτῴας Ἀμερικῆς.

ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς ἐνίκησε καὶ ἔτρεψεν εἰς φυγὴν τὴν φοβερὰν φυλὴν τῶν Βαϊκάτων μετὰ δίωρον πεισματῶδη μάχην ἐν Μαχοετάχῃ, παρὰ τὸν Βαϊτάραν ποταμόν. Ἐθρονεύθησαν δὲ καὶ ἐπληγώθησαν ἐκ μὲν τῶν ἐπαναστατῶν 80—100 ἄνδρες, ἐκ δὲ τῶν Ἄγγλων 2 ἀξιωματικοὶ καὶ 18 στρατιῶται· μεταξὺ δὲ τῶν φονευθέντων ἐπαναστατῶν εἰσι καὶ τρεῖς τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν.

Ἡ δὲ μακροχρόνιος πάλη τῶν αὐτοχθόνων κατὰ τῶν Ἀγγλων προέκυψεν ἐκ τοῦ ὅτι οὗτοι μὲν ζητοῦσι νὰ λάβωσι γαῖας, οἱ δὲ αὐτόχθονες τοῖς ἀρνοῦνται τὸ δικαίωμα τοῦτο. Πολλὰ νομοσχέδια εἰσήχθησαν εἰς τὸ νομοθετικὸν σῶμα τῆς Νέας Ζηλανδίας, πρὸς καινονισμὸν τοῦ ζητήματος τούτου, ἀλλ' ἅπαντα ἀπέτυχον· οἱ Μαόριοι κάτοικοι τῆς Ἀρκτῴας νήσου διέκειντο πρὸ πολλοῦ ἐχθρικῶς κατὰ τῶν ξένων, μέχρις οὗ ἀπηλπισμένοι ἀρχηγοὶ ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐν τῇ νήσῳ αὐτῶν Εὐρωπαίων. Ἡ πολεμικὴ καὶ γενναία αὐτὴ φυλὴ ὑπὸ ἀρχηγὸν, πρότερον μὲν τὸν Χεκήν, νῦν δὲ τὸν Βιρμουν Κιγγήν, ἀνώτεροι ὄντες τῶν κατοίκων τῶν παρακειμένων χωρῶν τῆς Αὐστραλίας καὶ Πολυνησίας, ἐνίκησαν ἐπανειλημμένως τὰς κατ' αὐτῶν σταλείσας Ἀγγλικὰς δυνάμεις, ἀλλ', ὡς μανθάνομεν ἐκ τῶν τελευταίων ἐκείθεν εἰδήσεων, ἔπαθον ὁλοσχερῆ ἥτταν τῇ ζῃ Νοεμβρίου ἐν Μαχοετάχῃ τῆς ἐπαρχίας Ταρανάκης, καὶ θὰ ἀποθαρρύνῃ ἴσως αὐτὴ τὰς περαιτέρω αὐτῶν ἐπαναστατικὰς κινήσεις. Ἡ Ταρανάκη κεῖται πρὸς Δυσ. τῆς Ἀρκτῴας Νήσου καὶ περιέχει τὸ ὄρος, τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐγμόντος». Τὸ ὄρος δὲ τοῦτο ἐνόμει τὴν ἐπαρχίαν Αὐκλάνδην, καὶ σχέδιον τῶν ἐπαναστῶν ἦν, ἐὰν ἐπετύγχανον κατὰ τὴν μάχην τῆς 6ης Νοεμβρίου, νὰ προσβάλωσι καὶ καταλάβωσι τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἀρκτῴας Νήσου.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 27.)

Ἔρχομαι εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἀπεχωρίσθημεν τοῦ λόρδου Βύρωνος, καὶ διέμενεν οὗτος εἰς τὰς Ἰονίους ἑκτοτε μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου. Μ' ἔγραφε διαφόρους ἐπιστολὰς καὶ τοῦ ἔγραφα ἐπίσης· πλὴν δυστυχῶς οὔτε ἐγὼ ἔλαβα τὰς ἰδικάς του, οὔτε ἐκεῖνος τὰς ἰδικάς μου. Τέλος, ἀνυπόμονος ὢν νὰ ἴδῃ εἰς Ἑλλάδα, ἵνα λάβῃ ἐνεργητικὸν μέρος, ἀπεφάσισε τὴν ἀναχώρησίν του χωρὶς περισσότερον νὰ προσμένῃ ν' ἀκούσῃ ἀπ' ἐμέ. Ὁ Φλίτζερ μὲ εἶπεν ὅτι ἀνεχώρησε τὴν 30ὴν τοῦ Δεκεμβρίου μετὰ μεσημβρίαν μὲ δύο πλοιάρια, τὸ ἓν ἦτο κότερον, καὶ ἐπὶ τούτου ἐπεβιβάσθη ὁ κόμης Γάμπας μὲ τὸ μεγαλίτερον μέρος τῶν χρημάτων τοῦ Βύρωνος· τὸ δὲ ἕτερον μύστικον, καὶ ἐπὶ τούτου ἦτο ὁ ποιητὴς μὲ τοὺς ὑπηρέτας του. «Ὁ Γιουσσοὺφ πασᾶς τῶν Πατρῶν, λέγει ὁ Φλίτζερ, φανερὰ εἶχε γνῶσιν τοῦ ἀπόπλου μας πρὸ ἡμερῶν ἡμερῶν, διὸ καὶ διέταξε τὸν Τουρκικὸν στόλον νὰ περιπλέῃ μεταξὺ τῶν Σαφφοῦν καὶ τοῦ Ἀκρωτηρίου Πάπα ἵνα μᾶς συλλάβῃ, ἐνῷ ἡμεῖς ἐνομίζομεν ὅλον τὸν Τουρκικὸν στόλον ἐντὸς τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου διαφρεμένον. Ὁ καιρὸς ἦτο μᾶλλον τρικυμιῶδης· ἱστάμενα ὅλοι εἰς τὸ κατάστρωμα· ἦτο νὺξ βαθεῖα· δύο ὥρας πρὶν τοῦ λυκαυγοῦς εὑρίσκομεν ἀντικρὺ μεγάλου πλοίου, ὅπερ ἐνομίσαμεν Ἑλληνικὸν· ὁ Μλόρδος διέταξε τὸν πιδιαλιοῦχον νὰ τὸ πλησιάσωμεν· πλὴν συντόμως τρομερὰ φωνὰ ἠκούσθησαν ἐκ τοῦ εἰρημένου πλοίου, αἵτινες μᾶς ἔδοσαν νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἦτο Τουρκικόν. Τρόμος, ἦτο μάταιον διαφρεμενοσῶν πρὸς σύλληψίν μας φρεγάδων. Οἱ Τοῦρκοι, εἴτε γνωρίσαντες ἡμᾶς, εἴτε νομίσαντες ὅτι ἦτο πυρπολὸν, ἤρχισαν νὰ θορυβῶνται καὶ ἀλαλάζουν. Ἐστρέψαμεν πάραυτα πλησίστιοι πρὸς τὰς Σαφφάς. Ὁ Μλόρδος μου ἐφοβήθη πολὺ, ποτὲ δὲν τὸν εἶδα τόσον τρομαρμένον· καὶ μοὶ ἔλεγε—Δὲν φοβοῦμαι τόσον δ' ἐμὲ Φλίτζερ, ἀν μᾶς συλλάβουν, ἀλλὰ διὰ τοὺς δυστυχεῖς τούτους Σουλιώτας καὶ ἐπιλοίπους Ἕλληνας· θὰ τοὺς περάσουν ἀμέσως ἀπὸ τὴν κόψαν τοῦ σπαθίου· καὶ ἐγὼ ποτὲ δὲν θὰ ὑπορέσω μίαν τοιαύτην σκηνὴν, ὥστε θὰ συμμερισθῶ τὸν θάνατόν των.—Εὐτυχῶς οὐδεμία τῶν σφαιρῶν τῆς φρεγάδος μᾶς ἐπέτυχεν. Ὁ Μλόρδος μου ἔλεγεν, ὅτι τότε δὲν φοβεῖται τὰς σφαίρας τῶν Τούρκων, ὅταν οὗτοι σημαδεύουν. Ἠγέρθη μετὰ δύο ὥρας φρικωδεστάτη τρικυμία· εἴμεθα περικυκλωμένοι ἀπὸ βράχους, ὥστε ἠγκυροβολήσαμεν ἐκεῖ. Ὁ Μλόρδος εὐρρκίνετο εἰς τὴν τρικυμίαν· καὶ ἐνῷ ὅλοι ἐναντίοι, οὗτος διεσκέδαζε γράφων στίχους, ἐνῷ μαίνεται τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως ἠπείλουν ν' ἀναρπάσωσι ὅλους ἡμᾶς ἀπὸ τὸ καταστρωμα. Ἄνευ ὀλίγου ὁ ἄνεμος ἐκόπασε μελέγει.—Φλίτζερ, τώρα ἐγὼ θὰ κοιμηθῆσω.—Πῶς Μυλόρδε μου μὲ τοιοῦτον καιρὸν!—Σιωπὴ—ἀπομακρύνεται, καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἐκδύεται, πηδᾷ εἰς τὸ ὕδωρ, ἀκολουθοῦμενος ἀπὸ τὸν Λέοντα (ὁ κύων του τῆς Νεοφλανδίας)· ἤμεν σχεδὸν ὅλο τὸν ἥμισυ τῆς θαλασσαν· ἀρχαὶ Ἰανουαρίου, φαντάσθητι. Μετὰ ταῦτα ἔγραψεν εἰς Μεσολόγγιον πρὸς τὸν συνταγματάρχην Στάνωπ, διηγούμενος τὰ συμβάντα. Τότε ὁ Μαυροκορδάτος ἔπεμψεν ὁπλισμένας λέμβους καὶ μᾶς παρέλαβον, καὶ εἰς τὰς 6 Ἰανουαρίου ἐφθασαμεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Ὅταν ἐφθάσαμεν, ὁ Μυλόρδος μου ἐφόρει τὸ ἐλπιόχρουν ἱματίδιον, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐχαρίσατε ὅταν τὸν ἀπεχωρίσθητε εἰς τοὺ γέρο-Σκιὸτ τὸ πλοῖον. . . . .»

—Ἀλήθεια, διέκοψε ὁ Κ. Τρελλώνης, ἐλησμόνησα νὰ προσθέσω, ὅτι, ὅτε ἀπεχωρίζετον τὸν Βύρωνα μ' ἐζήτησεν οὗτος νὰ τοῦ ἀφήσω ἕνα μικρὸν ὑπηρέτην Αἰθίοπα, τὸν ὁποῖον εἶχα, καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἱματίδιον. Τὸ ἱματίδιον τοῦτο εἶχον ἀγοράσει εἰς Γενεύην, ἦτο βαθὺ ἐλιόχρουν μὲ μαυρὰ μοῦρα τάργανα καθ' ὅλον τὸ στῆθος, παραλλήλα τὸ ἓν τοῦ ἄλλου, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τῆς ὀσφύος, καὶ μὲ κουμβία ἐπίσης μέλανα μεταξωτὰ βαρελοειδοῦς σχήματος· ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἦτο ὅμοιον μὲ ἐκεῖνα τὰν λογχοφόρων Ὀβγρῶν· ἐπειδὴ δὲ ἐφρόντιζε καλλίτερον εἰς τὸ σῶμα τοῦ Βύρωνος καὶ πολὺ τοῦ ἤρεσκε, τοῦ τὸ ἐχάρισα. Ἡ στολὴ λοιπὸν ἦν ὁποία ἤφερεν ὅταν ἀπέβη εἰς Μεσολόγγιον, κατὰ τὸν Φλίτζερ, ἦτο αὐτὴ· λευκὸν πλατὺ παντελόνιον μ' ἐστιδωμένα μποτίνια· εἰς τὴν ζώνην ἐν ξίφος τοῦ Ἀγγλικοῦ πεζικοῦ μὲ λωρία ἐστιδωμένα μέλανα· τὸ ἱματίδιον τοῦτο, ὅπερ εἶς τοὺς μάκκας ἐπίσης εἶχε τὰ αὐτὰ τάργανα· καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν κασκέτον ἐκ μέλανος κατιφὲ καὶ μὲ γαλόνιον χρυσοῦν πίρὲ αὐτοῦ. Ἡ στολὴ αὕτη ἦν ὅτον ὅλος ἀθόλου στρατιωτικὸ, πλὴν ἔδιδεν εἰς τὸν Βύρωνα στρατιωτικὸν ὕφος.

«Μᾶς ὑπεδέχθησαν μὲ πομπὴν βασιλικὴν, λέγει ὁ Φλέτζερ· ὁ λαὸς, τὰ παλλικάρια, ὁ κλῆρος ἦσαν ὅλοι τὸ παραθαλάσσιον περιμένοντές μας. Ὁ Μαυροκορδάτος, ὁ ἀρχιερεὺς Ἄρτας καὶ οἱ ὁπλαρχηγοὶ ἦλθον νὰ μᾶς ὑποδεχθῶσι. Ζῆτω ἡ ἐλευθερία! ἐφώναζαν πανταχόθεν καὶ ἔπιπτον τουφεκισμοὶ, πυροβολισμοὶ, καὶ οἱ κλώωνες σχεδὸν ἐκώφαινον τὰ ὦτά μας· εἶχον στρώσει τὰς ὁδοὺς μὲ κλάδους, καὶ εἶχον ἐγείρει τόξα μὲ ὅπλα, σημαίας καὶ κλάδους μυρσίνης. Ὁ θάλαμος τοῦ Κυρίου μου ἦτο μᾶλλον ὁπλοστάσιον ἢ κοιτών. Πρχισα κάγρὶ, Κύριε Τρελλώνε, νὰ πιστεύω, ὅτι δὲν ἦσαν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τόσον ἄγριοι ὅσον μᾶς τοὺς ἔλεγαν, ὅταν εἶδον τὰ τοιαῦτα πράγματα, καὶ ἤθελα τοὺς ὀνομάζει ἔτι καλλίτερους, ἐὰν δὲν ἔβλεπον τὰ χειρότερα. . . . Ἀς ἴδωμεν, εἰς τὸ προκείμενον. Ἡ τύχη τοῦ κοτέρου ἦτο χειροτέρα· ἔπεσεν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων· σχεδὸν συνελήφθη ἀπὸ τὴν ἰδίαν φρεγάδα, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ὡς ἐκ θαύματος διεξεφύγομεν. Ὁ πλοίαρχος τοῦ Σπύρος Βαλσαμάκης μετερρίφθη πάραυτα ἐνώπιον τοῦ Ὀθωμανοῦ· καὶ τότον τὰ ἔχασεν, ὥστε ἐδιηγήθη ὅλα, καὶ εἶπεν, ὅτι ἐπὶ τούτου ἦτο καὶ ὁ κόμης Γάμβας. Ὁ ἄγριος Τοῦρκος διατάττει ἀμέσως νὰ βυθίσουν τὸ πλοῖον καὶ πάντας ὅλους ἀπὸ τὴν κόψιν τοῦ σπαθίου. Ἠ ὑπόθεσις ἐμέλλε νὰ θώσῃ καὶ λοῦβ πέρας εἰς ὀλίγα λεπτὰ, διότι γνωρίζετε ὅτι οὗτοι οἱ μαχαιροβόγλαται βάρβαροι σμίζουν ὡς ὄρνιθες μεταξὺ των, ἄμα ὁ εἷς σλλαθῇ τὸν ἄλλον, ὅτων ὁ Βαλσαμάκης κτυπᾷ τὴ μέτωπόν του καὶ κράζῃ «καπετὰν Μαχμοὺτ, δὲν μὲ γνωρίζεις;» ὦ τοῦ θαύματος! τί νομίζεις, Κύριε Τρελλώνε; ὁ πλοίαρχος εὑρίσκ νὰ ἦναι ὁ ἴδιος, τοῦ ὁποίου πρὸ 15 ἐτῶν ὁ Βαλσαμάκης ἐλύτρωσεν εἰς τὸν Ἐξξεινὸν πόντον τὴν ζωὴν ὅπου εἶχεν ἐκεῖ ναυαγήσει. Ὁ Μαχμοὺτ ἀναπολεῖ τὸ συμβὰν καὶ τὸν Βαλσαμάκην, βίπτεται εἰς τὰς ἀγκάλας του, καὶ ἡ σκηνὴ μεταβάλλεται εἰς δρᾶμον καὶ ἀπελπισίας εἰς χαρὰν. Ὁ Μαχμοὺτ ἔδωξε τὴν εὐγνωμοσύνην του, ὅχι μόνον ἐλευθερώνων ὅλους, ἀλλὰ καὶ φιλοφρονῶν αὐτοὺς μεγαλοπρεπέστατα· καὶ οὕτω φθάνουν οὗτοι, Κύριε Τρελλώνε, ἐκ τοῦ Ἅδου ὑριεῖς εἰς Μεσολόγγιον πρίτερον ἤμων. . . . Ἰδοὺ ὁ κόμης Γάμπας, ἐρώτησέ τον νὰ σὲ εἴπῃ, ἂν ἐφοβήθη, ἢ ὄχι, ἂν εἶδε τὸν θάνατον ζωντανὸν ἢ ὄχι, μειδιῶν μὲ λέγει ὁ Φλέτζερ. . . . . Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤλθομεν ἐνταῦθα, Κύριε Τρελλώνε, ὁ Μυλόρδος δὲν ἠδύνατο νὰ κρμονήσῃ τὴν μεγαλοψυχίαν τοῦ πλοιάρχου τῆς φρεγάδας, ὥστε τὴ κάμνει παρακαλεῖ τὸν Μαυροκορδάτον νὰ τοῦ χαρίσῃ ἢ 5 Τούρκους αἰχμαλώτους, εὑρισκόμενος εἰς Μεσολόγγιον· καὶ ὅτων τοῦ ἐδόθησαν τοὺς ἔπεμψε μὲ μίαν εὐγενικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Γιουσοὺφ-πασᾶ τῶν Πατρῶν.....»

Τὴν ἐπιστολὴν τοῦ λόρδου Βύρωνος, περὶ τῆς ὁποίας κάμνει μνείαν ὁ Φλέτζερ, ἀνεκόφη ὁ Κύριος Τρελλώνης, θέλεις εὕρει εἰς τὸ «ὑγρμμα τοῦ Ἐδουάρδου Βλακιέρου (α).

«Ὁ Μυλόρδος μου δὲν εὐχαριστήθη εἰς τοῦτο μόνον· ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας, συλληφθέντος ἑνὸς πλοιαρίου μὲ πλῆθος γυναικοπαίδων Τούρκων, ἀπελύτρωσε καὶ τούτους, ἐνκάλωσεν ἐν πλοῖον, τοὺς ἐπρμόθευσε τροφὴν καὶ τοὺς ἀπέπεμψεν εἰς Πρέβεζκν πρὸς τὸν διοικητὴν Βελὶρ-Πασᾶν. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο διήγειρε μεγάλην ζηλοτυπίαν μεταξὺ τῶν Μεσολογγιτῶν, πρὸ πάντων διὰ τὴν ὡραίαν Χουστένα καὶ τὴν θυγατέρα της. Ἦτο κάτι γυνὴ τοῦ Χουσεὶν-ἀγᾶ, ἑνὸς κατοίκου τοῦ Μεσολογγίου· εἶχον φονεύσει τοὺς συγγενεῖς τῆς ὅλους καὶ δύο τέκνα τῆς ἀκόμα· καὶ ὅλον ἔμενεν εἰς τὴν φυσικῶς γυναῖκα εἰμὴ ἐν θυγάτριον ἐνιὰ ἐτῶν, ὅλη. ἡ Χαταζὲ, καλλονὴ ἄνευ ὁμοιώματος. Ὁ σύζυγός τος Χουσεὶν-ἀγᾶς ἦτο εἰς τὰς Πάτρας, καὶ φοβούμενος μὴ ἡ αὐτὴ τύχη εὕρῃ καὶ αὐτὴν μετὰ τῆς θυγατρός τος, κατέφυγεν εἰς τοῦ ἰατροῦ Ἰουλίου Μίλτγγερ τὴν κατοικίαν, θρηνοῦσα καὶ φωνοῦσσα «παρακαλῶ μας, Κύριε, ὡς δοῦλας σου, θὰ σὲ δουλεύωμεν ἡμέρας καὶ νύκτα ἀμισθὶ, ἀρκεῖ μόνον νὰ σώσῃς τὴν ζωὴν μας.» Ὁ ἰατρὸς τὰς παρέλαβεν, καὶ μετὰ τινας ἡμέρας ἔφερε πρὸς τὸν Μυλόρδον μου τὴν Χαταζὲ, ἐνδεδυμένην εἰς τὰ χρυσᾶ· ὁ Μυλόρδος τὴν ἔθεσεν εἰς τὰ γόνατά του καὶ τὴν ἐρώτησε νὰ ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν κάμῃ θυγατέρα του, λέγων εἰς αὐτὴν:—Ἔχω μίαν εἰς τὴν ἡλικίαν σου τὴν Ἄδα μου εἰς

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΕΨΙΝ ΑΥΤΩΝ.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΗ.

Ἡ πολιτικὴ ἱστορία τοῦ Ἁγίου Δομίγγου ἡ Αὐτῆ, ἔνθα βασιλεύει ἡ Αὐτοῦ ἀνθρακόχρους αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης, ὁ αὐτοκράτωρ Φαουστῖνος Α.', ἐστὶν ἐν τῶν περιεργοτέρων κεφαλαίων τῆς παγκοσμίου ἱστορίας. Ὁ Ἅγιος Δομίγγος, ἀνακαλυφθεὶς ὑπὸ τοῦ Κολόμβου κατὰ τὴν ΙΕ'. ἑκατονταετηρίδα, ἐστὶ μία τῶν εὐρυτέρων καὶ γονιμωτέρων νήσων τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν. Κεῖται δ' αὐτὴ ἐν μέσῳ τῶν νήσων Ἰαμάϊκας καὶ Κούβας, καὶ ἐκτείνεται κατὰ μῆκος ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς περὶ τὰ 400 μίλια, καὶ κατὰ πλάτος ἀπὸ 60 μέχρις 150 μιλίων. Περὶ τὰ μέσα τῆς Ἰ.'. ἑκατονταετηρίδος, ἡ νῆσος τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου κατελήφθη ὑπὸ μικτῆς ἀποικίας Γάλλων καὶ Ἀγγλων· ἀλλὰ διεγείραντες τὴν ζηλοτυπίαν τῶν Ἱσπανῶν, ἐξώσθησαν αὐτῆς, καὶ ἐγένοντο πειραταὶ, μέχρις οὗ κατέβαλον αὐτὴν τὴν νῆσον τοῦ Ἁγίου Δομίγγου, ἥτις διὰ συνθήκης τοῦ Ῥοσουϊκκου ὑπήχθη ὑπὸ τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας, καὶ ἔσχε τὴν προστασίαν αὐτοῦ. Κατὰ τὸ 1722 ἡ ἀποικία εὑρίσκετο εἰς εὐθαμωνεστάτην κατάστασιν, καὶ ἐξηκολούθησεν οὕτω μέχρι τοῦ 1789, ὅτε, ἐκρηγείσης τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ὁ λαὸς τοῦ Ἁγίου Δομίγγου διηρίθη εἰς τρεῖς κλάσεις, εἰς τοὺς λευκούς, τοὺς ἐρυθρορφαίους καὶ τοὺς μαύρους. Τότε ἄπασα ἡ δύναμις περιῆλθεν εἰς τοὺς λευκούς, οἵτινες περιεφρόνουν τοὺς ἐρυθρορφαίους, καὶ ἔτι μᾶλλον τοὺς μαύρους. Ἀλλ' ἅμα ἡ ἐθνικὴ ἐν Γαλλίᾳ συνέλευσις ἐξέδοτο τὸ ἀξιοσημείωτον ψήφισμα τῆς ἰσότητος τῶν ἀνθρώπων ὡς πρὸς τὰ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα, οἱ ἐν τῇ ῥηθείσῃ νήσῳ μαῦροι ἐγερθέντες αἴφνης, ἐνῷ οἱ τῶν δύω ἄλλων κλάσεων ἄποικοι διέκειντο ἐχθρικῶς πρὸς ἀλλήλους, ἐμιμήθεσαν τὸν Σεκελικὸν ἐσπερινόν, φονεύσαντες ἅπαντας τοὺς προστυχόντας λευκούς, ἄνευ διακρίσεως ἡλικίας ἢ γένους. Ὁ ἥρως τοῦ Δαμαρτίνου Τουσαὶν-Λουβερτοῦρ (Toussaint-l'Ouverture), ὅστις ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τῶν ἐπαναστατῶν ἐν ἔτει 1794 ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Διοικήσεως, καὶ ἐν ἔτει 1801 διὰ τοῦ δημοσιευθέντος αὐτοῦ συντάγματος ἐκήρυξε τὴν νῆσον ἀνεξάρτητον. Κατὰ Δεκέμβριον δὲ τοῦ ἔτους τούτου οἱ Γάλλοι ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Λεκλέρκον προσέβαλον τὴν νῆσον, ὅπως ὑποτάξωσι τοὺς μαύρους. Ὁ Τουσαὶν ἐγένετο αἰχμάλωτος, καὶ ἀχθεὶς εἰς Γαλλίαν ἀπέθανεν. Ἀλλ' οἱ Γάλλοι ἀναγκασθέντες νὰ ἐγκαταλίπωσι πάλιν τὴν νῆσον ἐν ἔτει 1803, καὶ θηρισθέντες μαῦροι ὀνόματι Δεσσαλίνης ἀνέλαβε τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως. Οὗτος ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ αὐτοκράτορος ὡς Ἰακώβος Α'. τῇ 8ῃ Ὀκτωβρίου 1804, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀπανθρώπων αὐτοῦ πράξεων ἐδολοφονήθη τῇ 17ῃ Ὀκτωβρίου 1806, ὡς πολλοὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τυράννου τούτου ἡ νῆσος διῃρέθη εἰς δύο μέρη, ἐν βασιλειον πρὸς ἄρκτον, ὑπὸ μαύρου ἀγεμόνα, καλούμενον Χρίστοφον, καὶ ἐπονομασθέντα «βασιλεὺς Ἑρρέας Α.'», καὶ εἰς δημοκρατίαν πρὸς μεσημβρίαν ὑπὸ πρόεδρον τὸν Πεθίωνα. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ προέδρου τούτου ἐν ἔτει 1818, καὶ τοῦ Χριστόφου τῷ 1820, αἱ δύο μερίδες ἐνώθησαν εἰς ἐλεύθερον κράτος ὑπὸ τὴν ἰσόθειον προεδρίαν τοῦ ἄραβος Ῥούϊρου. Ἡ Γαλλία ἀνεγνώρισε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Αὐτῆς τῇ 17ῃ Ἀπριλίου 1825· ἀλλ' ὁ Ῥούϊρος ἐξώσθη τῆς νήσου τῷ 1843 ὑπὸ τοῦ διαδεχθέντος αὐτὸν εἰς τὴν προεδρίαν Ῥιδιέρου. Ἐξωσθέντος δὲ καὶ τούτου μετὰ τέσσαρας μῆνας, μετὰ διαφόρους ἄλλους προέδρους ἐπὶ βραχὺ προεδρεύσαντας, ἐξελέχθη πρόεδρος κατὰ Μάρτιον τοῦ 1846 ὁ Σουλούκης, ὁ νῦν αὐτοκράτωρ Φαουστῖνος, ὅστις κατ' ἀρχὰς ἦν ὑπηρέτης, καθαρίζων τὰ ὑποδήματα ἑνὸς τῶν ἐνδόξων μαύρων στρατηγῶν· ἀλλ' ὠδυνώμενος ὑπὸ τῶν πόθων στρατιωτικῆς δόξης, εἰσῆλθε εἰς τὸν στρατόν, καὶ ταχέως διακριθεὶς, προεβιβάσθη εἰς τὸν βαθμὸν λοχαγοῦ, καὶ ἐν ἔτει 1846 ἐξελέχθη, ὡς προείπομεν, πρόεδρος.

Ὁ Σουλούκης ἓνα μόνον ἐθήρευεν ἔκτοτε σκοπὸν, τὸ νὰ μιμηθῇ τὸν Ναπολέοντα Α.', ἐμελέτησε βαθέως τὸ στρατιωτικὸν στάδιον τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς, καὶ μεταχειρισθεὶς αὐτὸ ὡς ὁδηγὸν εἰς τὰς ἑαυτοῦ πράξεις, ἐξετέλεσε τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ ἐν ἔτει 1849. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἀποπείρας γενομένης κατὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἐρωλάκισεν ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ ἅπαντας τοὺς ἀντιπράττοντας εἰς τοὺς ἑαυτοῦ σκοπούς. Ἅπαντες ἐλπίζον νέαν ἔκρηξιν ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ παρ' ἐλπίδα ὑπεβλήθη τῷ Σουλούκῃ ἀνεξήγητος ἀκαρρὰ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ 154 πολιτῶν, παρακαλούντων αὐτὸν νὰ δεχθῇ τὸ Αὐτοκρατορικὸν στέμμα, ἑτέρα ὑπογεγραμμένη ὑπὸ 49 στρατηγῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ, καὶ τρίτη ὑπὸ ὅλων τῶν συνταγματαρχῶν. Ἐποδηθεὶς δὲ τῶν αἰτήσεων τούτων εἰς τὰς βουλὰς, ὁ Σουλούκης εἰσῆλθον ὑπεριρθη ἔκπληξιν, ἀλλ' εἶπεν ἅμα, ὅτι δὲν δύναται νὰ περιφρονήσῃ πρᾶγμα προσφερόμενον αὐτῷ ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Λί δε βουλαὶ ὁμοθύμως ἐψηφίσαντο τὴν αἴτησιν ταύτην, καὶ ὁ Σουλούκης ἔθηκεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸ Αὐτοκρατορικὸν Στέμμα, ὅπερ ἔκειτο ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς Γερουσίας μετὰ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἐμβλημάτων, καὶ ἐχαιρετίσθη ὑπὸ τοῦ ἤχου τῶν πυροβόλων καὶ τῶν κωδώνων, ὡς Αὐτοκράτωρ Φαουστῖνος Α'.

Ὁ Αὐτοκράτωρ οὗτος ἄγει ἤδη τὰ ἑξηκοστὸν περίπου τῆς ἡλικίας του ἔτος, ἔχων ὕψος ἓξ ποδῶν. Ἅμα ἔλαβε τὸ Αὐτοκρατορικὸν στέμμα, ἐμόρφωσε τὴν τάξιν τῶν εὐγενῶν μαύρων, ἀποδοὺς αὐτοῖς τοὺς τίτλους τῶν Δουκῶν, τῶν Μαρκεσσίων, τῶν Κομήτων, τῶν Βαρόνων κτλ., καὶ μεταχειρισθεὶς αὐτοὺς ὡς κατασκόπους ἀλλήλων, ὅπως μάθῃ τὰ περὶ αὐτὸν συμβαίνοντα.

Ὁ Σουλούκης ἀπόφασίσας νὰ βαδίσῃ κατὰ πάντα τὰ βήματα τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος, καὶ ἀνακηνοῦς τὰς λεπτομερείας τῆς στέψεως τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς μετὰ τῆς Μαρίας Λουΐζας, παραγγείλεν εἰς Παρισίους τὴν κατασκευὴν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στέμματος, τοῦ δακτυλίου, τῆς σφαίρας, τοῦ σκήπτρου καὶ τῆς χρυσοῦφάντου αὐτοῦ ἐνδυμασίας. Ἀλλ' ἐχρειάζετο καὶ ἕνα ἐπίσκοπον, ὃ' ὁ ἦθεν εἰς διαπραγμάτευσιν μετὰ τοῦ Πάπα, ἀποστείλας αὐτῷ πρεσβευτὴν ἕνα τῶν ὑπηκόων του, ὀνομαζόμενον Βιλλαθελειαῖξ, καὶ εἶτα τὸν μαύρον Κασσίνεκν· ἀλλ' ἀντὶ ἐπισκόπου παρὰ τοῦ Ἁγίου Πατρὸς, ἔλαβε τὴν ἐπίπληξιν αὐτοῦ. Ἀπέπιπτεθεὶς δ' ὁ ἀτυχὲς μαῦρος Αὐτοκράτωρ, καὶ μὴ προσδοκῶν πλέον τὴν καταπραύνσιν τῆς ὀργῆς τοῦ Ἁγίου ἐν Ῥώμῃ Πατρὸς, ἐπενόησε νέον μέσον θεραπείας· ἔλαβεν ἕνα τῶν ὑπηκόων του, ἐχειροτόνησε αὐτὸν ἐπίσκοπον καὶ προέβη εἰς τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ στέψιν.

Τῇ 4ῃ Ἀπριλίου 1851 νέαι ἐνδυμασίαι κατεσκευάσθησαν διὰ τοὺς στρατιώτας· τῇ δὲ 17ῃ Ἀπριλίου περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἡ ἀντέχρισις 101 πυροβόλων ἀνήγγειλε τὴν ἔναρξιν τῶν πρὸς τὴν στέψιν τοῦ Αὐτοκράτορος τελετῶν, καὶ φωτοχυσίαι διετάχθησαν ἐπὶ 7 ἡμερονύκτια.

Τῇ δὲ 18ῃ Ἀπριλίου περὶ τὴν 3ην ὥραν τῆς πρωΐας ἡ Αὐτοκρατορικὴ φρουρὰ κατέῃε τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεος. Προσωρινὴ ξυλίνη ἐκκλησία εἶχεν ἐγερθῇ ἐπὶ τῷ ῥηθέντι σκοπῷ, καὶ ἄριστοι τοῦ Κράτους τάκτηες ἐκόσμουν τὰ ἐνδότερα αὐτῆς. Οἱ πρόξενοι τῶν ξένων Δυνάμεων, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Γολλικοῦ ἀτμοπλοίου «ὁ Κροκόδειλος», καὶ ἅπαντες οἱ εὐγενεῖς συνῆθον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ, καὶ τὴν 9ην ὥραν ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν Αὐτοκρατορικῶν ἀνακτόρων ἐν μέσῳ τοῦ ἤχου τῶν πυροβόλων καὶ τῆς παικνιζούσης μουσικῆς ὁ Σουλούκης μετὰ τῆς Αὐτοκρατείρας Ἀδελαΐνας.

Εἰσελθὼν δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔλαβε, κατὰ μίμησιν τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος, τὸ στέμμα ἐκ τοῦ βωμοῦ, ἔστεψεν ἑαυτὸν, καὶ εἶτα ἔθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ὡραίας αὐτοῦ (ἐνεοῦμεν τῆς μαύρης αὐτοῦ) Ἀδελαΐνας, ἐνῷ τὸ πλῆθος ἀνεφώνησε «Ζῆτω ὁ Αὐκράτωρ!» «Ζῆτω ὁ Αὐτοκράτωρ!»

Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους τούτου ἀναβαίνουσιν εἰς 160,000, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 200,000 ἀγγλικὰς λίρας. Ὁσάκις δὲ ἡ Α. Μ. ἔχει ἀνάγκην χρημάτων, καταφεύγει εἰς τὴν τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ φορολογίαν, καὶ ἐάν τις τῶν ὑπουργῶν ἀντιπράττῃ εἰς τὰ μεγάλα αὐτοῦ, ὡς λέγει, σχέδια (διότι ὀνειρεύεται ἴσως τὴν κατάκτησιν τῆς Εὐρώπης) ἀποκεφαλίζει αὐτόν. Πρὸ πολλοῦ κυκλοφορεῖ ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ αὐτοῦ κεφαλῇ ἡ ἰδέα τοῦ νὰ κυρώσῃ ἑαυτὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀπαλλάξῃ τὸ Κράτος τῶν Παπικῶν ῥαδιουργιῶν.

Ἡ μικρὰ Ἱσπανικὴ δημοκρατία τοῦ Ἁγίου Δομίγγου ὑπάρχει ἔτι ὑπὸ πρόεδρον τὸν Σαντάναν, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματα του ὁ Αὐτοκράτωρ τοῦ Αὐτῆ Φαουστῖνος, καὶ κατά τινας μάλιστα εἰδήσεις φαίνεται προπαρασκευάζων στρατὸν ὅπως εἰσβάλῃ εἰς αὐτὴν. Ἀλλ' ἡ μικρὰ αὕτη δημοκρατία ἐστὶν ἀνεγνωρισμένη ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, καὶ τοῦτο ἴσως ἀναχαιτίσῃ τὸν μαῦρον Αὐτοκράτορα ἐκ τῆς μελετωμένης αὐτοῦ ἐκστρατείας.

Ἅπασαι αἱ Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, μικραὶ τε καὶ μεγάλαι, πλὴν τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσι πρεξένους καὶ προξενικοὺς πράκτορας παρὰ τῇ μαυρικῇ Αὐτοῦ Μεγαλειότητι, ὅστις, καὶ τοι ὀφιλόμενος γίλωτα τῇ Εὐρώπῃ, ἐστὶν ὅμως μέγας ἀνὴρ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ νήσῳ. Δὲν ἔχει δὲ οὐδένα ἀῤῥενα διάδοχον, ὥστε ὁ θάνατος αὐτοῦ ἔσεται τὸ σημεῖον νέας ἐπαναστάσεως.

Ἐν δὲ ταῖς προκειμέναις εἰκονογραφίαις παρίσταται τὸ χαριτόδρυτον ζεύγος μετὰ τῆς ἐνδυμασίας, ἣν ἔφερον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς στέψεώς των.

ΔΑΝΙΗΛ Ο'ΚΟΝΝΕΛΛΟΣ.

Ὁ Δανιὴλ Ο'Κόννελλος ἦν πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Μοργάνου Ο'Κόννελλου, καὶ ἐγεννήθη ἐν Καρχίνῃ τῇ 6ῃ Αὐγούστου 1773. Λέγεται δ' ὅτι ἡ ἔνδοξος οἰκογένεια τοῦ Ο'Κόννελλου εἵλκε τὴν ἑαυτῆς καταγωγὴν ἐκ τῶν βασιλέων τῆς Καλληδονίας, ὧν κοινὸς πρόγονος ἦν ὁ Κόναρος Β.', ὁς ἐν ἀρχῇ τῆς τρίτης ἑκατονταετηρίδος ἐβασίλευσεν ἐν Ἰρλανδίᾳ. Ὁ Δανιὴλ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Μαυρικίου διήγαγον τὴν νηπιακὴν αὐτῶν ἡλικίαν ἐν Καρχίνῃ καὶ ἐν Δαῤῥονάνῃ, ἔνθα διέμενεν ὁ θεῖος αὐτῶν Μαυρίκιος Ο'Κόννελλος. Οὗτος, ἄπαις ὤν, εἰσεποιήσατο τοὺς ἀνεψιοὺς αὐτοῦ Δανιὴλ καὶ Μαυρίκιον, καὶ ἐφρόντισε περὶ τῆς περαιτέρας αὐτῶν ἀνατροφῆς.

Μεγαλως ἐνδιαφερομενὴ πάντοτε ἐν ταῖς βιογραφίαις τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ὅπως μάθωμεν τίς ὁ ἐπαιδεύσας μέγαν τινὰ ἄνδρα, καὶ συντείνας εἰς τὴν ἀναβλάστησιν τῶν ζωτικῶν ἐκείνων σπερμάτων, ἅτινα ἡ φύσις ἐνεφύτευσεν καὶ ἐνέσπειρεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Πρῶτος διδάσκαλος τοῦ μέλλοντος ἐλευθερωτοῦ τῆς Ἰρλανδίας ἦν γέρων τις Ἰρλανδὸς, ὀνόματι Δαυὶδ Μαχόνης, ὅστις λέγει περὶ τοῦ μικροῦ Δανιὴλ, ὅτι τετραετὴς ὢν τὴν ἡλικίαν ἔμαθε τὸ ἀλφάβητον εἰς δύο μόνον ὥρας. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Δανιὴλ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Μαυρικίου εἰσῆλθεν ἐν τινι θεολογικῇ σχολῇ παρὰ τὴν κώμην Ῥεθγκπτῶνα, καὶ ἔμειναν ἐν αὐτῇ περὶ τὸ ἓν ἔτος. Ὁ Δανιὴλ ἦγε τὸ 14ον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος, ὅτε ὁ θεῖος αὐτοῦ ἔπεμψεν αὐτὸν μετὰ τοῦ Μαυρικίου εἰς Ἅγιον Ὄμερσον, πρὸς τὴν περαιτέρα αὐτῶν ἐκπαίδευσιν, καὶ ἐκεῖθεν μετὰ ἓν ἔτος εἰς τὸ ἐν Δουάῃ Ἀγγλικὸν γυμνάσιον, ἔνθα ὁ Δανιὴλ διεκρίνετο ἐκ τῆς μεγάλης αὐτοῦ περὶ τὰ γράμματα ἐπιδόσεως.

Ἀλλ' ἐν ἔτει 1791 ἡ Γαλλία περιῆλθεν εἰς κατοχὴ καὶ δεινὴν θέσιν· ἐκ τῆς ἀκράτου δημοκρατίας προῆλθεν ἡ βασιλεία τοῦ τρόμου, καὶ ἔκτοτε ἡ θέσις τῶν Βρεττανῶν ἐν Γαλλίᾳ καθίστατο ὀσημέραι ἐπικίνδυνος· διὸ καὶ οἱ νέοι Ο'Κόννελοι ἀναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ Γαλλικὸν ἔδαφος τῇ 21 Δεκεμβρίου 1793, καθ' ἣν ἡμέραν ἀπεκεφαλίσθη ἐν Παρισίοις ὁ ἀτυχὴς Λουδοβίκος.

Ἐν ἔτει 1794 ὁ Ο'Κόννελλος ἐνεγράφη σπουδαστὴς τῆς νομικῆς, καὶ ἀνέπτυξε τὰς γνώσεις ἐκείνας, αἵτινες διέκρινον αὐτὸν καθ' ἅπασαν τὴν ζωὴν αὐτοῦ.

Ἠγάπα δὲ καθ' ὑπερβολὴν τὴν ἀλιείαν, ἀλλ' ἐκ τούτου ἐνόησε βαρέως· διότι ἐκτεθεὶς τὴν 19ην Μαΐου 1798 εἰς τὸ ψύχος τῆς πρωΐας προσεβλήθη ὑπὸ κακοήθους πυρετοῦ εἴτε τύφου. Ἤγε τότε τὸ 23ον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος, καὶ ἐλυπεῖτο σφόδρα, διότι ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ ἔνστικτον ἐκεῖνο συναίσθημα, ὅπερ ὤθει αὐτὸν νηπιόθεν εἰς τὸ νὰ πράξῃ ἀγαθὸν τι ὑπὲρ τῆς φίλης του Ἰρλανδίας· «Ἄγνωστος, ἔλεγε πολλάκις ἐν τῇ ἀπελπισμένῃ του καταστάσει, ἄγνωστος ἀποθνήσκω, καὶ οὐδεμία γλῶσσα θνητοῦ θὰ εἴπῃ τι περὶ ἐμοῦ· εὐγενῆ τινα πνεύματα, κρίνοντα ἐξ ἑαυτῶν, δύνανται νὰ προΐδωσι τί ἠδυνάμην νὰ πράξω. Ἡ ζωή μου ἂν ἐελεύθη, θὰ ἐξελεύθη καὶ τὸν μέλλουσαν φῶμεν μου.» Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ὁ Δανιὴλ ἐφαίνετο βυθιζόμενος εἰς τὴν ἀγωνίαν τοῦ θανάτου· ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐξωλίσθησε τοῦ προσκεφαλαίου, καὶ ὁ θάνατος ἐνομίζετο ἐπιστὰς, ὅτε ἡ ἐξαδελφη αὐτοῦ ἐνεγκαλίσατο τὸ ὠχρὸν αὐτοῦ πρόσωπον, καὶ ὁ πιστὸν παρακαλῶ ἠρώτησε τὸν σχεδὸν ἄπνουν καὶ ἀναίσθητον Δανιὴλ «Δάν, δὲν μὲ γνωρίζεις;» Ὁ υἱὸς ἀκούσας τὴν φωνὴν τοῦ πατρὸς, καὶ μὴ δυνάμενος ν' ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺ

ΔΑΝΙΗΛ Ο'ΚΟΝΝΕΛΛΟΣ.

αὐτοῦ ἢ ν' ἀποκριθῇ, συνέγνωσεν ἀπάσας τὰς φυσικὰς αὐτοῦ δυνάμεις, καὶ μετὰ τρομούσης χειρὸς ἔθεσεν εἰς τὸν γεννήτορα αὐτοῦ, ὅτι, καὶ τοι εἰς τὸ χείλος εὑρισκόμενος τοῦ τάφου, ὅεν ἐλησμόνησε τὴν φωνὴν τοῦ πατρός του. Μετὰ τοῦτο ἐνέπεσεν εἰς λήθαργον 24 ὡρῶν, καὶ ἐπὶ τέλους, ὦ τοῦ θαύματος, ἀντὶ τοῦ θανάτου ἤρξατο ἡ ἀναζώωσις τοῦ ἀνθρώπ.

Μετὰ ὅε τὴν ἀναζώωσίν ἐντελῶς, ὑπορίπτεσεν ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης ἐν τῷ σώματι, τῷ γνωστῷ ὑπὸ τὸ ὄνομα «πυροβολικὸν τῶν νομοταβῶν», καθόσον συνέκειτο ἐξ ἀνδρῶν θιασωτῶν τῆς Θέμιδος. Τῇ ὅε 23ῃ Ἰουνίου 1802 ἐνυμφεύθη τὴν Μαρίαν, θυγατέρα τοῦ ἰατροῦ Ο'Κόννιλλου. Ἐπειδὴ ὅε ὁ γάμος οὗτος ἐγένετο ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ θείου του, ὁ γέρων οὗτος τοσοῦτον ἠγανάκτησε κατὰ τοῦ Δανιὴλ, ὥστε μετέβαλε τὴν προτέραν αὐτοῦ διαθήκην καὶ ἀπεκλεισεν αὐτὴν τὴν Δανιήλ. Ἀλλ' ὅτι καὶ ἀν ἀπώλεσεν ὁ Δανιὴλ ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ ἀκουτοῦ θείου, ἐκέρδισεν αὐτὸ ἐν τῇ στοργῇ προσφιλοῦς συζύγου, ἧς αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ προτερήματα πολλὰκις ἀνεκούφισαν αὐτὸν ἐκ τῶν ταραχῶν τοῦ κοινωνικοῦ αὐτοῦ βίου. Ἐξ αὐτῆς ὅ ἐγέννησε τέσσαρας υἱοὺς καὶ τρεῖς θυγατέρας.

Διεκρίθη ὅ' ἔκτοτε ὁ Δανιὴλ διὰ τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ πραγματείας· ἐν μιᾷ τούτων παυν ἐπιδεξίως ἀναιρεῖ τοὺς Μεθοδιστὰς, ὑπερασπιστὴς καὶ ἀποδείξας τὴν αὐθεντίαν τῶν Ἀγίων Γραφῶν. Ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρ. τούτου ὅεν περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν θεολογίαν, καθόσον διεκρίθη καὶ ὡς εἷς τῶν ἐξόχων ὑετκγράφων, ἀπολαμβάνων κατ' ἔτος ἐκ τοῦ ὑεκηγορικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος 4,000 λίρας ἀγγλικάς.

Οἰαδήποτε ὅὲ καὶ ἂν ἦν ἡ νομικὴ καὶ θεολογικὴ μάθησις τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅεν ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀθάνατον, ἐὰν ὅὲν ἀπελευθέρου τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐκ τῆς πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς ὅουλείας, εἰς ἣν εἶχεν ἐμπέσει ἀπὸ τῆς βασιλείας Ἰακώβου τοῦ Α'. Ἐντεῦθεν ἀπεῖδῆθ αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦ ἐλευθεροστόμου, καὶ θεωρεῖται ὑπὸ τῆς Ἰρλανδίας ὡς ἓν τῶν ἀρίστων αὐτῆς τέκνων.

Ἡ πρώτη τῶν Ἄγγλων κατοχὴ ἐν Ἰρλανδίᾳ ἤρξατο τῷ 1172 ἔτει Μ. Χ. ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἑρρίκου Β'. ἀλλ' ἐπὶ τινας ἐκατονταετηρίδας ἡ κατοχὴ αὕτη ἐξετείνετο ἐπὶ μικρὸν μόνον μέρος τῆς νήσου· ἐπὶ τῆς βασιλείας ὅμως Ἐλισάβεθ καὶ ἰδίως ἐπὶ τῆς τοῦ Ἰακώβου Α' ἡ νῆσος κατεκτήθη ἐξ ὁλοκλήρου. Καὶ κατὰ πρότον μὲν, προσελκθέντες οἱ Ἄγγλοι ὅπως βοηθήσωσιν ἕνα τῶν Ἰρλανδῶν πριγκίπων κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ἀντεμείφθησαν διὰ τμήματος γῆς, παρχιρηθέντος αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ἐλευθεροθύτου καὶ εὐγνωμονοῦντος πρίγκιπος· ἀλλ' ἡ παρχώρησις αὕτη ἤνοιξε τὴν ὅόον τῆς κατοχῆς, καὶ τελευταῖον τὰ Ἀγγλικὰ στρατεύματα, ὠφελεθέντα ἐκ τῆς διενέξεως τῶν αὐτοχθόνων πριγκίπων κατέσχον καὶ διατηροῦσιν ἕως σήμερον τὴν Ἰρλανδίαν.

Ὅτε κατὰ πρῶτον ἐνεφανίσθη ὁ Δανιὴλ Ο'Κόννελλος εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ πολιτικοῦ βίου εὗρε τὴν πατρίδα αὐτοῦ κακοπαθοῦσαν, καὶ ἐνωθεῖσαν διὰ ὅογματος τῶν Βουλῶν κατὰ τὸ ἔτος 1801 μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ὅπως μηδέποτε ἀποχωρισθῇ αὐτῆς. Ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀκαμάτου αὐτοῦ ζήλου, διὰ τῆς συνέσεως, τῆς ἐπιτηδειότητος, καὶ τῆς ἐνθέρμου αὐτοῦ πρὸς τὴν πατρίδα ἀροτιώσεως, ἠδυνήθη νὰ ποδηγετήσῃ τὸν λαὸν τῆς Ἰρλανδίας, νὰ διδάξῃ αὐτὸν τὰς πολιτικὰς καὶ ἠθικὰς ἀλκθείας, καὶ οὐ μόνον ν' ἀπελευθερώσῃ αὐτὸν τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ δουλείας, ἀλλὰ καὶ ν' ἀνακτήσῃ τὰ κατακρατούμενα τῶν πατριωτῶν αὐτοῦ ὅικαιώματα. Ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα Ο'Κόννελλος συνεπέγκρῃ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν «ὁ ἐλευθεροστὴς τῆς Ἰρλανδίας.» Πολλὰκις ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ἀδυνατοῦσι νὰ πράξωσι τι μέγκ, ὡς στερούμενοι ὁδηγοῦ ὑυναμένου νὰ ἐγείρῃ αὐτοὺς ἐκ τῆς πνευματικῆς ὅουλείας, καὶ νὰ διδάξῃ αὐτοὺς τί ὑύνανται νὰ κατορθώσωσιν ὑφ' ἑνὸς συνενόμενοι ἀρχηγόν· ἀλλ' ἅμα οὗτος ἀναφανῇ, τότε ἀνεπαισθήτως τὰ κοινὰ πνεύματα ἐξεγείρουσι ἄλληλα, καὶ ἀπαντα ὅμοῦ εἰς ἕνα διευθυνόμενα σκοπόν, κατορθοῦσιν ὅ,τι πρότερον ἐθεώρουν ὡς ὅυειρον. Ὁ Ο'Κόννελλος ἐγίνωσκε τὴν θέσιν αὐτοῦ ἀπέναντι τῶν Ἰρλανδῶν, καὶ ἐν πλέρει πεποιθήσει ἐξεφώνησε ὅημοσίᾳ ἐν ὅουλείνῳ λόγῳ ὅεινὸν καὶ ἐνθουσιώδη, ἐν ᾧ ἐξέθκκε τοὺς κινδύνους, εἰς οὓς περιπέχοντο ἡ Ἰρλανδία ἐκ τῆς ἑνώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας· «ἡ ἕνωσις αὕτη, ἔλεγεν ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς Ἰρλανδοὺς, ἐξέλειψε τὴν νομοθετικὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἰρλανδίας, ἐνῷ ἡ νέκυς αὕτη οὐδέποτε ἔμκρχεν τοσοῦτον ὅσον κατὰ τὰ τελευτκῖα 20 ἀρὸ τῆς ἑνώσεως τούτως ἔτη, καθ' ἃ ἐξέσκει ἐλευθέρος τὰς νομοθετικὰς αὐτῆς πράξεις.»

Μετὰ ὅὲ τὸν ἀνωφελῆ, ἀλλὰ πατριωτικὸν τοῦτον λόγον, ὁ Δανιὴλ προσλάμεσν ἅπασαν τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ μέγκ ζήτκμα τῆς θρησκευτικῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἰρλανδίας. Ἔκτοτε ἐπὶ ἔξοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἠγωνίσθη τὸν εὐγενῆ τοῦτον καὶ πατριωτικὸν ἀγῶνκ μετὰ τῆς εὐρυίας καὶ ἐπιιδεξιότητος, ἥτις ἀνύψωσεν αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ἰρλανδῶν, καὶ ἀνέδειξεν αὐτὸν ἕξοχον ἄνδρα καὶ μέγκν πατριώτην. Ἐκ ὅὲ τῶν πόνων τοῦ Δανιὴλ παρεχωρήθησαν τέλος ὅικαιώματκ τῶν Βουλῶν ἐν ἔτει 1829 πολλὰ ρυθμκ τοῦς Ἰρλανδοῖς, καὶ ἴσως θὰ παρεχωρούνετο πλείονα τούτων, ἐὰν ἄπαντες οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἐθνικοῦ τῶν Ἰρλανδῶν κινήματος ἤμενον σταθεροὶ εἰς τὰς αὐτῶν αὐτῶν, καὶ ὅὲν ἐδελεάζοντο ἐκ τινων ἰδιωτικῶν παραχωρήσεων, γενομένων αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως.

Τῇ ὅὲ 13ῃ Ἀπρλίου 1829 ὁ Ο'Κόννελλος εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κλάρις, καὶ καθ' ἅπασαν τὴν βουλευτικὴν αὐτοῦ περίοδον ὑπερασπίσθη τοὺς πτωχοὺς, ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν μαύρων, ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου. Διεκρίνετο ὅὲ καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ὡς εἷς τῶν ἐξόχων ῥητόρων.

Ἀλλὰ τὸ γῆρας κατέβαλλε βαθμηδὸν τὸ σῶμα τοῦ Ο'Κόννελλου, μέχρις οὗ τῇ 28ῃ Ἰανουαρίου 1847 ἐγκατέλιπε τὴν ἀγκαλίκν τοῦ Ἰρλανδικοῦ διὰ τελευταίκν φορὰν· κατὰ Μάρτιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους εὑρίσκομεν αὐτὸν εἰς Ἀστιγγκν, ὅθεν ἔμελλε ν' ἀπέλθῃ εἰς Ῥώμκν, ὅπως ἐπιτκχεῦῇ τὸν τάφον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ λάβῃ τὴν εὐλογίκν τοῦ Πάπκ· ἀλλὰ ἐὰν ὅὲ διὰ Παρισίου, ἔνθκ ἠξιώθη μεγίστης ὑποδεξιώσεως ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Γαλλικῆς Ἀκκδημίκς, καὶ ἔφθκνεν εἰς Γένοκν. Ἀλλ' ἡ ἀσθένεια αὐτοῦ σῦξησεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τῇ 15ῃ Μαΐου 1847 ὁ Δανιὴλ Ο'Κόννελλος, ὁ ἐλευθεροστὴς τῆς Ἰρλανδίας, ἐξέπνευσεν, ἄγων τὸ 72ον περίπου τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος. Κατὰ ὅὲ τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἡ μὲν καρδία ἐστάθη εἰς Ῥώμκν, τὸ ὅὲ σῶμα εἰς Ἰρλανδίαν, καὶ ἡ κηδεία ἐν Ῥώμῃ ἐτελέσθη ἐν μεγίστῃ πομπῇ· 200 λειτουργίαι ἐτελέσθησαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ὑπὸ τοῦ καθολικοῦ κλήρου, πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τοῦ θρυκνείκνου ὑπ' αὐτῶν προστάτου τῶν πτωχῶν καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΧΡΕΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.— Οὐδὲν ἔθνος ἐστὶ πλουσιώτερον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐδὲν ὀφεῖλει πλείονα τοῦ ἀγγλικοῦ. Ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ, ὅτι ἀρὸ τῆς βασιλείας Γοὐλιέλμου τοῦ Γ' τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος οὐδὲ ὅβολὸν ὠφειλε· διότι ὁσκκς βασιλεὺς τὰς ἐκίνει πόλεμον κατα τινος, ἐμεσοδότει τοὺς στρατικὰ τοῦ ἐν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ βαλκστίου. Ἀπο τοῦ 1691 ὅμως μέχρι τοῦ 1837, τοὐτέστι ἐν διαστήματι 165 ἐτῶν, ὧν 98 ὅιέλθεν ἐν εἰρήνῃ καὶ 67 ἐν πολέμῳ, ἐχρεώθη ἔθνος 895,078,534, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπλήρωσε τόκους λίρ. 208,121,183. Ἐὰν προσθέσωμεν καὶ λίρ. 10,689,320 διὰ πολεμικὰς προπαρασκευὰς, αἱ ὅλαι πολεμικαὶ ὅαπάνκι τοῦ ἔθνους τούτου ἀνεβάινουσιν εἰς λίρ. 1,113,869,037. Αἱ μυθολογικαὶ αὗται ὅαπάνκι μετ' αὐστηρότητος ἀγγλικῆς οἰκονομίας ὅαπανηθεῖσαι κατέστησαν τὸ ἔθνος τοῦτο περίβλεπτον, πλουσιώτατον, κρατιὸν καὶ ὑπερήφανον, ἐγκωμιγμένον ὅικαίως διὰ τὴν ἐλευθερίκν του, ἐν ᾧ διὰ τοσοῦτον θυτῶν ἐκτήσατο.

ΠΑΗΜΜΥΡΑΙ ΕΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ ΚΑΙ ΙΣΠΑΝΙΑ.— Ἐπιστολὴ ἐξ Ἀμστερδκμς ὑπὸ ἡμερ. 9 ἰανουαρίου λέγει τὰ ἑξῆς. «Ὁ μέγκς ἐχθρὸς τῆς Ὀλλκνδίκς, τὸ ὅὲκρ, εἰσῆλθε πάλιν μεθ' ὅλης τῆς ἰσχύος του, καὶ κατεδφκτε τὰ προχώμκτκ, ἄτινκ προεφύλκσσον τὰς οἰκίκς καὶ τὰ κτήμκτκ ἐκ τῆς πλημμύρκς. Ἡ ἀρτίως πεσοῦσκ ἄπλετος χιὼν ἐξώγκωσεν ὑπερμέτρως τοὺς ποτκμοὺς, καὶ τὰ ῥεύμκτκ, διακολυόμενκ νὰ τρέχωσιν ἐκ τῶν εἰς διάφορκ μέρη τῶν κρωμτῶν ποτκμῶν σχημκτισθέντων πάγων, ὑπερεπήδησκν τοὺς τεχνικοὺς αὐτῶν φραγμοὺς καὶ κατέκλυσκν τὰς πεδιάδκς, συμπκρκσύραντες ἐν τῷ κκτκστρεπτικῷ αὐτῶν σκάῖῖῳ οἰκίκς, δένδρκ καὶ θρίμμκτκ.

Οἱ κατοικοὶ τῶν πλημμυρησάντων πεδίων, ἐκβιβκσθέντες τῶν οἰκιῶν γυμνοὶ καὶ ἄνευ τροφῆς, εὑρίσκοντκι εἰς ἐλεεινὴν κατάστκσιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος. Ποτὲ ὅὲν εἶχον πολλὰ πράγμκτκ, ἀλλ' ὅμως εἶχον ἀπὸλεσε ἀνεκκορθώτους. Χάρις ὅμως εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ὅημοσίου, οὐ ἄνευ ἔπρεπε νὰ γένωσι ὅώμκτκ τοῦ ψυχροῦ καὶ τοῦ μωροῦ. Τὰ μὴ πκγέντκ θρίμμκτκ κατέμρυον εἰς ὑψηλὰς τοποθεσίκς, ὅπου εἶναι ἀδύνκτον νὰ σωθῶσι· διότι τὰ ὅκείρκ τὸ ψῦχος καὶ τὰ πεῖνκ, καὶ ἐξ ἀνάγκκς ψ ο φ ῶ σ ι ν. Ἡ σκκνὴ εἶναι πολὺ σπκρκξικάρδιος καὶ ὅὲν εὑρίσκει τις ἀρκούσκς λέξεις νὰ τὴν περιγκῥῇ. Πκντκχόθεν ὅμως γίνονται ἐν τῇ χώρᾳ ἐλευθέρκι συνεισφορκὶ πρὸς ἀνκκουφίσιν τοῦ ὅυστυχοῦς αὐτοῦ· ὑπὸ τοῦ ἐλευθεροθύτος καὶ εὐγνωμονοῦντος πρίγκιπος· ἀλλ' ἡ παρχχώρησις αὕτη ἤνοιξε τὴν ὅόον τῆς κατοχῆς, καὶ τελευταῖον τὰ Ἀγγλικὰ στρατεύμκτκ, ὠφελεθέντκ ἐκ τῆς διενέξεως τῶν αὐτοχθόνων πριγκκπίων κατέσχον καὶ διατηροῦσιν ἕως σήμερον τὴν Ἰρλανδίαν.

Ὅτε κατὰ πρῶτον ἐνεφανίσθη ὁ Δανιὴλ Ο'Κόννελλος εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ πολιτικοῦ βίου εὗρε τὴν πατρίδκ αὐτοῦ κακοπκθοῦσκν, καὶ ἐνωθεῖσκν διὰ ὅογμκτος τῶν Βουλῶν κκτὰ τὸ ἔτος 1801 μετὰ τῆς Μεγάλκς Βρεττκνίκς, ὅπως μηδέποτε ἀποχωρισθῇ αὐτῆς. Ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀκμκτοῦ αὐτοῦ ζήλου, διὰ τῆς συνέσεως, τῆς ἐπιτηδειότητος, καὶ τῆς ἐνθέρμου αὐτοῦ πρὸς τὴν πκτρίδκ ἀροτιώσεως, ἠδυνήθη νὰ ποδηγετήσῃ τὸν λαὸν τῆς Ἰρλανδίας, νὰ διδάξῃ αὐτὸν τὰς πολιτικὰς καὶ ἠθικὰς ἀλκθείας, καὶ οὐ μόνον ν' ἀπελευθερώσῃ αὐτὸν τῆς πνευμκτικῆς αὐτοῦ ὅουλείας, ἀλλὰ καὶ ν' ἀνκκτήσῃ τὰ κατκκρκτούμενκ τῶν πκτριωτῶν αὐτοῦ ὅικαιώμκτκ. Ἐντεῦθεν τὸ ὄνομκ Ο'Κόννελλος συνεπέγκρῃ καὶ τὴν ἐπωνυμίκν «ὁ ἐλευθεροστὴς τῆς Ἰρλανδίας.» Πολλκὶς ἑκατομμύρκι ἀνθρώπων ἀδυνκτοῦσι νὰ πρκξωσί τι μέγκ, ὡς στερούμενοι ὁδηγοῦ ὑυναμένου νὰ ἐγείρῃ αὐτοὺς ἐκ τῆς πνευμκτικῆς ὅουλείκς, καὶ νὰ διδάξῃ αὐτοὺς τί ὑύνκνται νὰ κατορθώσωσιν ὑφ' ἑνὸς συνενόμενοι ἀρχηγόν· ἀλλ' ἅμα οὗτος ἀνκφκνῇ, τότε ἀνεπκισθήτως τὰ κοινὰ πνεύμκτκ ἐξεγείρουσι ἄλληλκ, καὶ ἀπκντκ ὅμοῦ εἰς ἕνκ διευθυνόμενκ σκοπόν, κατορθοῦσιν ὅ,τι πρότερον ἐθεώρουν ὡς ὅυειρον. Ὁ Ο'Κόννελλος ἐγίνωσκε τὴν θέσιν αὐτοῦ ἀπέναντι τῶν Ἰρλανδῶν, καὶ ἐν πλέρει πεποιθήσει ἐξεφώνησε ὅημοσίᾳ ἐν ὅουλείνῳ λόγῳ ὅεινὸν καὶ ἐνθουσιώδη, ἐν ᾧ ἐξέθκκε τοὺς κινδύνους, εἰς οὓς περιπέχοντο ἡ Ἰρλανδία ἐκ τῆς ἑνώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Μεγάλκς Βρεττκνίκς· «ἡ ἕνωσις αὕτη, ἔλεγεν ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς Ἰρλανδοὺς, ἐξέλειψε τὴν νομοθετικὴν ἐλευθερίκν τῆς Ἰρλανδίας, ἐνῷ ἡ νέκυς αὕτη οὐδέποτε ἔμκρχεν τοσοῦτον ὅσον κατὰ τὰ τελευτκῖα 20 ἀρὸ τῆς ἑνώσεως τούτως ἔτη, καθ' ἃ ἐξέσκει ἐλεύθερος τὰς νομοθετικὰς αὐτῆς πρκξεις.»

Μετὰ ὅὲ τὸν ἀνωφελῆ, ἀλλὰ πκτριωτικὸν τοῦτον λόγον, ὁ Δανιὴλ προσλάμεσν ἅπασκν τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ μέγκ ζήτκμκ τῆς θρησκευτικῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἰρλανδίας. Ἔκτοτε ἐπὶ ἔξοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἠγωνίσθη τὸν εὐγενῆ τοῦτον καὶ πκτριωτικὸν ἀγῶνκ μετὰ τῆς εὐρυίας καὶ ἐπιιδεξιότητος, ἥτις ἀνύψωσεν αὐτὸν ἐπὶ κεφκλῆς τῶν Ἰρλανδῶν, καὶ ἀνέδειξεν αὐτὸν ἕξοχον ἄνδρκ καὶ μέγκν πκτριώτην. Ἐκ ὅὲ τῶν πόνων τοῦ Δανιὴλ παρεχωρήθησαν τέλος ὅικαιώμκτκ τῶν Βουλῶν ἐν ἔτει 1829 πολλὰ ρυθμκ τοῦς Ἰρλανδοῖς, καὶ ἴσως θὰ παρεχωρούνετο πλείονα τούτων, ἐὰν ἄπκντες οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἐθνικοῦ τῶν Ἰρλανδῶν κινήματος ἤμενον σταθεροὶ εἰς τὰς αὐτῶν αὐτῶν, καὶ ὅὲν ἐδελεάζοντο ἐκ τινων ἰδιωτικῶν παραχωρήσεων, γενομένων αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως.

Τῇ ὅὲ 13ῃ Ἀπρλίου 1829 ὁ Ο'Κόννελλος εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κλάρις, καὶ καθ' ἅπασκν τὴν βουλευτικὴν αὐτοῦ περίοδον ὑπερασπίσθη τοὺς πτωχοὺς, ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν μαύρων, ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίκς, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίκς τοῦ ἐμπορίου. Διεκρίνετο ὅὲ καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ὡς εἷς τῶν ἐξόχων ῥητόρων.

Ἀλλὰ τὸ γῆρας κατέβαλλε βαθμηδὸν τὸ σῶμκ τοῦ Ο'Κόννελλου, μέχρις οὗ τῇ 28ῃ Ἰανουαρίου 1847 ἐγκατέλιπε τὴν ἀγκαλίκν τοῦ Ἰρλανδικοῦ διὰ τελευτκῖαν φορὰν· κατὰ Μάρτιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους εὑρίσκομεν αὐτὸν εἰς Ἀστιγγκν, ὅθεν ἔμελλε ν' ἀπέλθῃ εἰς Ῥώμκν, ὅπως ἐπιτκχεῦῇ τὸν τάφον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ λάβῃ τὴν εὐλογίκν τοῦ Πάπκ· ἀλλὰ ἐὰν ὅὲ διὰ Παρισίου, ἔνθκ ἠξιώθη μεγίστης ὑποδεξιώσεως ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Γαλλικῆς Ἀκκδημίκς, καὶ ἔφθκνεν εἰς Γένοκν. Ἀλλ' ἡ ἀσθένεια αὐτοῦ σῦξησεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τῇ 15ῃ Μαΐου 1847 ὁ Δανιὴλ Ο'Κόννελλος, ὁ ἐλευθεροστὴς τῆς Ἰρλανδίας, ἐξέπνευσεν, ἄγων τὸ 72ον περίπου τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος. Κατὰ ὅὲ τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἡ μὲν καρδία ἐστάθη εἰς Ῥώμκν, τὸ ὅὲ σῶμκ εἰς Ἰρλανδίαν, καὶ ἡ κηδεία ἐν Ῥώμῃ ἐτελέσθη ἐν μεγίστῃ πομπῇ· 200 λειτουργίαι ἐτελέσθησαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ὑπὸ τοῦ καθολικοῦ κλήρου, πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τοῦ θρυκνείκνου ὑπ' αὐτῶν προστάτου τῶν πτωχῶν καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

ΤΥΦΑΟΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΕΠΕΝΕΓΚΩΝ.—Ἐν Βαρνγκλίῳ, μικρῷ τοῦ Λονδίνου, περὶ τὴν ἑπτέκκν τοῦ παρελθόντος σεβδόκτου θυκάκκων συμβεβκκὸς συνέβη ἔνκκ ἐπιμρκκτικὸν πυροβόλον ὡς ἑξῆς. Ἐργάτκς κοπυοφὸς, ὀνόμκτι Γεώργιος Ζώνκς, καὶ ἡλικίκς 35 ἐτῶν, ἐξέλεγε εἰς κυνήγιον μετὰ τοῦ Γεωργίου Βῆρδς, υἱοῦ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἔκκστκς τούτων εἶχε κκὶ τὸ πυροβόλον του. Φκίνετκι δὲ, ὅτι ὁ μὲν Βῆρδς περιπάτει ἔτοιμον τὴν περιφερόμενον, ἐνῷ ὁ ἄλλος ἔζωπτε πρὸς ζήτκσιν ἀρκμῶν. Ὁ ἐντὸς τοῦ περιφερόμενκτος μὴ ἰδὼν κκνὸν πουλίον, ἐκέλκσε τὴν ἐκτὸς αὐτοῦ, ἵνκ λάβῃ τὸ πυροβόλον, ἐπειδὴ ἐὰν ἠδύνκτο, ῥῆμκ αὐτὸ, νὰ ὑπερηφάνῃ τὸ περιφερόμενκ· θὲν ἐνκκμίμετκι τὸ ὅπλον εἰς τὴν σύντρορφν του, κρκτῶν αὐτὸ ἐκ τοῦ κυτκκκῶ κκὶ προτείνων τὸ λκμνὸν εἰς ἐκείνον. Τούτου γκρομένου, ὁ Γεώργιος Βῆρδς προτκπάθει νὰ ἐξέλθῃ τοῦ περιφερόμενκτος· ἀλλὰ κκτ' ἐκείνκν τὴν στιγμὴν μέλκνος πουλίου κτεκλόντος ἐν τῷ κόπῳ, ἐπεστράφη τὸ πυροβόλον παρὰ τοῦ ἔξω τοῦ κόπου, κρκτούντος αὐτὸ ἐκ τοῦ στόμκτος κκὶ εἰς ἐκείνον προτείνοντος τὸ κυτκκκὸν πρὸς τὰ ἔντὸς. Αὐτυχῆς ὅμως μικρὸν ξύλον τότε ἐσέκκκσε τὸν λύκκν, ὥστε ἕπεσε κκὶ πυροκρότησεν ἐγένετο, ἐπευμνκόυσκ αὐθκμρεὶ τὸν θάνκτον τοῦ ἐκτκμκνοῦ ἔζωθεν ἐργάτου· ἐκεῖτ τὰ περιχήμενκ ἐν τῷ ὅπλῳ αἰσθῆθον ὅλκ ἐν τῷ σώμκτί του. Ὁ ἕτερος ἔσπευσε νὰ φέρῃ ἰκτρικὴν βοήθεικν κκὶ ἀνὴρ ὀνόμκτος Φιλέρβιος Γρηνεῦλλος, ὅστις ἔτυχεν ἐκεῖσε διατκκόζων, προσέρκμκν εὗρε τὸν οὐζτὸν πυροβολοθθέντκ ἐπποῦνκντκ. Οἱ συμβκλεῖθέντες ἔυρκκι ἀτκρκνθέκσκν, ὅτι ἐγένετο τὸ ὑυτερὸν τοῦτο συμβκν ὅλως τυχαίκς ἄνευ τινὸς κκκοῦ κκοποῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ κυρίου τοῦ, μεθ' οὗ ἐκυνήγει.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΤΟΥ ΙΔ', ὄντος τῷ 1672 ἀνθίπου τῶν πυλῶν τοῦ Ἀμστερδκμ, αἵτινες κκτὰ κκτκκκ πεῖκνκν πεῖκνκν ἐὰν κόμνοντκ ἀντιστκθοῦσι εἰς αὐτὸν κκὶ ὅπκω ὁ ῥόδος ἦν γενικὸς, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς πόλεως συνῆλθον νὰ συσκεφθῶσι περὶ τοῦ πρκκτέου κκὶ ἀπερόκισκν ὅμοθυμκδὸν νὰ παρκθέσωσι τκς κλεῖς τῆς πόλεως. Εἷς ὅμως ἀντιπρόσωπος τῆς ὅημοκρκτίκς ἐκομμάτο κκτὰ τὴν ὥρκν τῆς συνεδκκτέρκς καὶ ἀπρόκιστκ ὅμοθυμκδὸν νὰ παρκθέσωσι κκὶ αὐτὸς τὴν ψῆφόν του. Ἐγερθεὶς ὅὲ κκὶ κκθὼν, ὅτι εἶχεν ἰδθῇ ἀποφκσιοῦῇ παρὰ τῶν ἄλλων, ἐνκ παρκοθθῶσι κκὶ κλεῖς τῆς πόλεως εἰς τὸν Λουδοβίκκν, ἠρώτκσεν ὁ γέρων οὗτος, «Τὰς ἔζήτησε κκὶ ἀπκρκσίετε νὰ τὰς δώσητες; » Οὐχί ἀκόμκ, » ὑπέλκβεν ὁ ὀλλοιος τῶν ἄλλων. « Λοιπὸν, κύριοι, εἶπε, περιμένετε τοὐλάχιστον μεχρεὶοῦ εὐρεστκθῇ νὰ τὰς ζήτῆσῃ. » Ἀτγεστκὶ ὅὲ, ὅτι ἡ πρότκσις αὕτη τοῦ γκρκιοῦ ἐκείνου λειτουργοῦ τῆς ὅημοκρκτίκς ἔτυχε τότε αὐτῆς,

ΦΙΑΗΜΑ ΕΝ ΙΣΛΑΝΔΙΑ. — "Ἔθημον ἀρχαῖον εἶναι ἐν τῇ νήσῳ Ἰσλανδίᾳ ἵνα μετὰ τὸ τέλος τοῦ δείπνου οἱ προκκκλκμένοι ἀσπάζωνται τὸν οἰκοδεσπότην καὶ τὴν οἰκοδέσποινκν, εὐχαριστοῦντες αὐτοὺς διὰ τὴν γεδοξένκν, ἐν τοῖς προτέρκοις. Ἐν ὅὲ συμβουλίᾳ ἡ συνκινστκμένη τοῦ φίλκκκ εἶναι γενικὸν εἰς ὅλους. Ὁ ἐπιτκκτέμενος κἰεσχγκνὲὰν τινκ πρέπει νὰ ἀσπκσθῇ ὅὶκ τὰ μέλη αὐτῆς κκὶ ἠλικίκν ἢ κκθ' ἣν θέσιν κὐρίτκι αὐτά, ἀρχόμενος ἀπὸ τὴν ὑφηλοτέρκν θέσιν πάντοτε.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ἐκ Ῥώμης λέγουσι, ὅτι 65,000 Α. αὐτοῦ ἔρθκκκν ἐξ Ἀμερικῆς, ἔνθκ συνέχθησκν ὅιὰ τὸν Πάπκν.

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ἀνφρίτκτκι ἀρτιεκκὸν φρέκρ, οὗτινος τὸ βάθος μέχρι τοῦδε εἶναι 1,339 ποδῶν κκὶ 10 ὅακτύλων, ὀκλ. εἶναι βκθύτερον κκτὰ τέσσκρκς ποδκς κκὶ ὅύο ὅακτύλους κκυτοῦ ἄλλου τοιούτου ῥρκκτοῦ, ὅπερ ὑπάρχει εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΙΝΔΟΥ.— Ἰνδὸς τις ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Βιρμνίας συνηγών, εἰσῆλθεν εἰς τὰς Ἀμερικκνικὰς χώρκς, ἔνθκ ἡ ἄρκ τὸν ἔφτρεν. Ἐπειδὴ ὅὲ ὁ κκιρὸς ἦν ψυχρὸς κκὶ βρκχερὸς, κκτέρκνεν εἰς κκλύβκν γκρκγοῦ, ζητῶν κκέπκν, κλλ' ἀρίκκνθρώπκς κπερξίῃθ. Ζητήκκς ὅλίγον ἄρκν κκὶ ὅοῦρ, ἔλκβεν εἰς ἀπκντκχὴν τοὐτοῦ τὸ "Ὀχι » παρὰ τοῦ κκλκρεῦ ἐκείνου Ἀμερικκνοῦ, προσθέκκτος, « Φύγε, φύγε, Ἰνδὲ

ΠΛΩΤΟΙ ΠΑΓΟΙ.

Οἱ πλωτοὶ οὗτοι πάγοι, ὧν διάφορα σχήματα παριστῶσιν αἱ παρατεθειμέναι εἰκονογραφίαι, συχνότατα ὑπό τῶν θαλασσοπόρων ἀπαντόνται εἰς τοὺς ὠκεανοὺς κατ' ἀμφοτέρας τὰς κατεψυγμένας ζώνας· ἐνίοτε δὲ φέρονται καὶ πρὸς τὸν ἰσημερινὸν μέχρι 40°. Πλεονάζουσι δὲ εἰς τὸν Βαφίνιον κόλπον, ὅπου πολλακὶς ἔχουσι δύο μιλίων μῆκος, καὶ πλατὸς τὸ ἥμισυ τοῦ μήκους ἢ τὸ τρίτον. Ὁ Σκορεσβύης, ὁ ἀνακαλύψας τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τῆς Γρηλανδίας κατὰ τὸ 1822, γνωστὸς διὰ τὰς ἐπιστημονικὰς εἰς τὰ μέρη ἐκείνα ἐρεύνας του, ἠρίθμησε 500 τοιούτους πάγους εἰς τὴν 60ὴν καὶ 70ὴν μοῖραν βορείου πλάτους, ἔχοντας μῆκος ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης 100 ἕως 200 ποδῶν, καὶ τινες μιλίου περιφέρειαν. Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος μέρος τοῦ πάγου εἶναι ὀκτάκις μεῖζον τοῦ ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν. Οἱ πάγοι οὗτοι ἀποσπώνται ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν παγωμένων χωρῶν τεραστίων ὄγκων πάγου, οἵτινες ἀποτελοῦσι λόφους ἢ ὄρη, καὶ ἀποσπῶμενοι πλίουσιν ἀγερώχως ἐπὶ τῶν θαλασσῶν· καὶ ὁτὲ μὲν ἐγείροντα ὡς πελώριοι ἀνδριάντες, ὁτὲ δὲ βυθίζοντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀνατείνουσι τὰ σκέλη, καὶ μετ' οὐ πολὺ πάλιν ἀναφαίνονται εἰς τινα ἀπόσταση· ἐπὶ τέλους δὲ ὀλοψύφοιον ὑπὸ τῶν κυμάτων προσκρούουσι ἐπὶ τινος σκοπέλου ἢ βράχου καὶ θραύονται εἰς θρύμματα. Παρέχουσι δ' ὅραῖον θέαμα διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν σχημάτων, τὰ ὁποῖα ἐνίοτε εἶναι κανονικώτατα. Μέγας ἐπίκειται κίνδυνος εἰς τὰ περιπλέοντα τὰς παγωμένας θαλάσσας πλοῖα, διότι προσαούσονται εἰς τοὺς ὑπὸ τῶν κυμάτων ταχύτατα φερομένους πάγους τρέχουσι μέγαν κίνδυνον. Τὸ ὕψος τοῦ πρώτου τῶν ἐξεικονιζομένων πάγων, ἔχοντος σχῆμα κωνοειδές, εἶναι ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος 200 ποδ. Ὁ δεύτερος εἶχεν ἀναφανῆ κατὰ πρῶτον ἐπίπεδος καὶ ἐπιμήκης, ἔχων ἐν τῷ κέντρῳ τὴν κορυφὴν καὶ ἑξοχὰς κατὰ τὰ πλάγια. Ἐν ταῖς εἰκόσι παρίσταται καὶ πλοῖα ἐπαπειλούμενα ὑπό πάγων· ἐκ τούτου δὲ δεικνύεται οἱοσπόσος καὶ ὁποίος κινδύνος διατρέχουσιν οἱ θαλασσοπόροι πρὸς ἀνακαλύψιν νέων χωρῶν.

ΩΡΑΙΑΙ ΤΕΧΝΑΙ.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΛΑΚΙΒΙΑΔΟΥ.

Παρέχομεν σήμερον ἀντίτυπον τῆς εἰκόνος, τῆς ἀξιοθείσης τοῦ χρυσοῦ νομισματοσήμου παρὰ τῆς βασιλικῆς Ἀκαδημίας ἐν τῷ τελευταίῳ διαγωνισμῷ. Ὁ καλλιτέχνης Κύριος Πουγέλλος, ἐπέτυχε πληρέστατα εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ, ὀδηγηθεὶς ἐν τῇ συνθέσει αὐτοῦ ἐκ τῆς ἱστορικῆς ἐκθέσεως τοῦ Πλουτάρχου (Πλούταρχ' β. Ἀλκιβ. § λθ'), ἥτις ἔχει ὡς ἑξῆς.

»....., ἔτυχε μὲν ἐν κώμῃ τινὶ τῆς Φρυγίας ὁ Ἀλκιβιάδης τότε διαιτώμενος, ἔχων Τιμάνδραν μετ' αὐτοῦ τὴν ἐταίραν. Ὄψιν δὲ κατὰ τοὺς ὕπνους εἶδε τοιαύτην· ἐδόκει περικεῖσθαι μὲν αὐτὸς τὴν ἐσθῆτα τῆς ἐταίρας, ἐκείνην δὲ τὴν κεφαλὴν ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχουσαν αὐτοῦ κοσμεῖν τὸ πρόσωπον ὥσπερ γυναικός, ὑπογράφουσαν καὶ ψιμμυθοῦσαν. Ἕτεροι δὲ φασιν ἰδεῖν τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνοντας αὐτοῦ τοὺς περὶ τὸν Μαγκαῖον ἐν τοῖς ὕπνοις, καὶ τὸ σῶμα καιόμενον. Ἀλλὰ τὴν μὲν ὄψιν οὐ πολὺ γενέσθαι λέγουσι πρὸ τῆς τελευτῆς· οἱ δὲ περιφθέντες πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ κύκλῳ τὴν οἰκίαν περιστάντες, ἐνεπίμπρασαν. Αἰσθόμενος δ' ὁ Ἀλκιβιάδης, τῶν μὲν ἱματίων τὰ πλείστα καὶ τῶν στρωμάτων συναγαγών, ἐπέβριψεν τῷ πυρί· τῷ δ' ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν ἐκυτοῦ χλαμύδα περιελίξας, τῇ δὲ δεξιᾷ σπασάμενος τὸ ἐγχειρίδιον, ἐξέπεσεν ἀπαθὴς ὑπὸ τοῦ πυρός, πρὶν ἢ διαφθείρεσθαι τὰ ἱμάτια, καὶ τοὺς βαρβάρους ὀρθεὶς διεπάδασεν. Οὐδεὶς γὰρ ὑπέμεινεν αὐτόν, οὐδ' εἰς χεῖρας συνῆλθεν, ἀλλ' ἀποστάντες ἔβαλλον ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασιν. Οὕτω δ' αὐτὸ πεσόντος, καὶ τῶν βαρβάρων ἀπελθόντων, ἡ Τιμανδρα τὸν νεκρὸν ἀνείλετο, καὶ τοῖς αὐτῆς περιβαλοῦσα καὶ περικαλύψασα χιτωνίσκοις, ἐκ τῶν παρόντων ἐκήδευσε λαμπρῶς καὶ φιλοτίμως.....

».....Ἔνιοι δὲ τὰ μὲν ἄλλα περὶ τῆς Ἀλκιβιάδου τελευτῆς ὁμολογοῦσι τούτοις· αἰτίαν δὲ φασιν οὐ Φαρνάβαζον, οὐδὲ Λύσανδρον, οὐδὲ Λακεδαιμονίους παρασχεῖν, αὐτὸν δὲ τὸν Ἀλκιβιάδην, γυναῖκα τινῶν διεφθαρότα γύναιον ἔχειν σὺν αὐτῷ· τοὺς δ' ἀδελφοὺς τοῦ γυναίου, τὴν ὕβριν οὐ μετρίως φέροντας, ἐμπρῆσαι τὴν τῶν οἰκίαν νύκτωρ, ἐν ᾗ διαιτώμενος ἐτύγχανον ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ καταβαλεῖν αὐτόν, ὥσπερ εἴρηται, διὰ τοῦ πυρὸς ἐξαλλόμενον.»

Ο LANCE ΕΠΙΤΙΜΩΝ ΤΟΝ ΚΥΝΑ ΤΟΥ.

Ἡ δευτέρα εἰκὼν ἡ παριστῶσα τὸν Lance ἐπιτιμῶντα τὸν κύνα αὐτοῦ, εἶναι ἔργον τοῦ κ. A. W Calcott, τὸ ὁποῖον μεῖναν ἔργον ἀτελὲς διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς, ἐξετελέσθη ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ κ. J. W Calcott Horsley, εἶναι δὲ τριῶν ποδῶν ὕψους καὶ τριῶν ἥμισυ πλάτους. Τὸ μικρὸν δάσος ἐφ' οὗ παρίσταται ἡ σκηνὴ εἶναι ἄριστα ἐπιτετυχημένον, ἀλλὰ οὔτε ὁ Lance ἔχει τι χαρακτηριστικὸν, οὐδ' ὁ κύων τι περίεργον. Ἐν γένει ὅμως ἀφότου ὁ ζωγράφος Landseer ἐζωγράφισε τοὺς κύνας του, πᾶσα ἄλλη εἰκὼν κυνὸς παραβαλλομένη πρὸς ταὺς ἐκείνου ἠττᾶται.

ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΩΝ ΒΕΡΣΑΛΛΙΩΝ.

Ἡ ἐν τελέει 56 εἰκονογραφία παριστᾶ τὴν πρὸς τὴν πάροδον τῶν Παρισίων πρόσψιν τοῦ περικλειοῦς τούτου παλατίου τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας, κατὰ τινα ἑορτὴν καὶ βασιλικὴν ἔσοδον.

Τὸ ὄνομα Βερσαλλίαι ἀναφέρεται ἐν τῇ γαλλικῇ ἱστορίᾳ ἀπὸ τοῦ θ'. αἰῶνος, ἀλλ' ἡ πόλις εἶναι νέα, καὶ χρονολογεῖται ἀπὸ Λουδοβίκου τοῦ ιγ'. καὶ Λουδοβίκου τοῦ ιδ'.

Λουδοβίκος ὁ ιγ'. ὅστις ἠγάπα τὴν θήραν, ὡς ὅλοι οἱ Βουρβῶνες, βαρυυθεὶς νὰ διανυκτερεύῃ εἰς τὰ ἄθλιον ξενοδοχεῖον τῶν ἀυσῶν ἐκείνων καὶ εἰς τινα ὑδρόμαλον πανιχρότατον, ᾠκοδόμησεν ἐν πρώτοις ἁπλὴν τινα σταῦλα εἰς συναγωγὴν τῶν κυνηγῶν καὶ κυνῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1627, ἀντὶ τῆς σκιάδος ταύτης ἀπεφάσισε νὰ οἰκοδομήσῃ κατοικίαν, ἥτις κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Βασσομπιέρρου, δὲν ἦτο ἀξία οὐδὲ τῆς ματιοφρουνόμενης ἀπλοῦ ἐυπαρτίου. Μόλις δὲ ἐν ἔτει 1632 Λουδοβίκος ὁ ιδ'. ἐγένετο κύριος τῶν Βερσαλλιῶν, ἀγοράσας τὸ φεουδον ἐκεῖνο παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Παρισίων Φραγκίσκου δε Γονδῆ· «διὰ χιλιάδας λιβρῶν 66, εἰς νομίσματα ἐξ ἀσολίδα» ὡς τὰ λαμβάνει τὸ συμφωνητικον.

Λουδοβίκος ὁ ιδ'. ὅστις ἐθαυμασε τὴν ὑπὸ τοῦ Φουκὲ δοθεῖσαν αὐτῷ ἑορτὴν κατὰ τὸ Βὸλ Vaux, ὅ' ἦν ἐδαπανήθησαν 18,000,000 λιβρῶν, φαίνεται ὅτι ἠτάβενθη ἀυτὸν ταπεινούμενον, ὅταν παρέβλεπε τὰ ἑαυτοῦ ἀνηθπτόρια πρὸς τὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομιῶν ὑπουργοῦ αὐτοῦ, τοῦ ὑκηκόου ἐκείνου ὅστις ἔλαβεν ὡς σύμβολον Quo non assendam? ἀπὸ ὅστις παρ' ὀλίγον διεριζονείκει τὴν καρδίαν τῆς δε Λὰ Βαλλιέρας. Ὅτε δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος (1661), ὁ Φουκὲ ἐτέθη ὑπὸ κράτησιν, ὁ ἀρχιτέκτων Βὸ Ναυ προσέθετε νέας οἰκοδομὰς εἰς τὸ αὐτεῖλῆς παλάτιον Λουδοβίκου τοῦ ιγ'.

Τὰ ἀνάκτορα ταῦτα Λουδοβίκος ὁ ιδ'. αὐξήσας καὶ εὐπρεπίσας, κατέστησε βασιλικὴν ἕδραν ἐν ἔτει 1682. Ὁ δὲ ἀρχιτέκτων Μανσάρτ, μὴ δυνηθεὶς νὰ καταπείσῃ αὐτὸν, ἵνα κατεθαρρήσῃ τὰ ὑπάρχοντα τοῦ πρώτου βασιλείου κτίρια, ἠνάγκασθη νὰ περιβάλῃ τὸ σύνολον τῶν ἀνακτόρων διὰ περιβόλου ἀετενοῦς πρὸς τὸν κῆπον, καὶ νὰ χωρίσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τέσσαρας μεγάλας αὐλὰς πρὸς φωτισμὸν τῶν ἑκατέρωθεν τῆς πλατείας οἰκοδομῆς προστιθεμένων νέων πτερύγων. Τὸ σχῆμα τοῦτο κατ' οὐδὲν ἐθράπευσε τὸ ἄμορφον τῆς ἀρχαίας οἰκοδομῆς, οὐδὲ τὴν πενιχρότητα τῶν ἀγυθῶν ὀπτοπλίνθων αὐτοῦ ἐκάλυψε. Ἀλλ' ἐτέθη τὸν ἀπόπνοι τοῦτον, αἱ διαιρέσεις τῆς οἰκοδομῆς ἦσαν πάντως ἀνάρμοστοι ὡς πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν ἀνακτόρων· διὰ τοῦτο Λουδοβίκος ὁ ιδ'. ἀποδόξαντε πρὸς τὰ ἔπακρα τοῦ αἴτους, τὸ παλάτιον Τριανὸν, καὶ κατόπιν τὸ τοῦ Μαρλύ.

Οἱ κῆποι τῶν ἀνακτόρων τούτων, σχεδιασθέντες ὑπὸ τοῦ Λε Νότρ, ἐγένοντο τότε θαυμάσιοι, καὶ διατελοῦσιν ἔτι καὶ νῦν οἱ περίφημοι κατάστοι καὶ τερπνότατοι τῶν γαλλικῶν κήπων. Ἡ μηκωνὴ ἀνεοῦσα 221 ἀυτλίας, καὶ εἰς Μαρλὺ τὸ ὕδωρ ἀνεβιβάζουσα κατὰ μέτρα 154 ἀνω τῆς Σένας, ἀνήρκεσεν ἐν κατασκευῇ 7 ἔτη καὶ ἐπήνεγκε ἀπάνων 3,674,864 λιβρῶν· διὰ δὲ τὴν διατήρησιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1691 ἕως τοῦ 1792, ἐδαπανήθησαν 7,242,750 λίβραι.

Καὶ ὅμως τὰ ὕδατα ἦσαν ἀνεπαρκῆ. Διάφορα σχέδια, διάφοραι προτάσεις ἐκυλιόφησαν. Ὁ μὲν ἐπρότεινε νὰ τρέψωσι τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ Λοάρ πρὸς τὴν Βερσαλλίας δ' ὀχετοῦ ἔχοντος μῆκος 50 λευγῶν, ἥτοι 223 περίπου χιλιάδας μέτρων! Ὁ δὲ συνεβούλευε νὰ διοχετεύσωσι τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ Εὔρου Eure διὰ χάνδακος ἔχοντος 40,000μ. μῆκος, 5 μ. πλάτος καὶ 3 μ. βάθος, διερχομένου διὰ τῶν γαιῶν Μαιντενὸν, ὧν ἡ δέσποινα ἤκελε κατόπιν νὰ γεμῇ σὺζ ὑγρὸς Λουδοβίκου τοῦ ιδ'. Ἡ τελευταία αὕτη πρότασις ἐτέθη εἰς ἀτελεσιν 20 ἕως 40 χιλιάδες ἐργατῶν ἐργαζόντων καθ' ἑκάστην, ὧν οἱ πλεῖστοι στρατιῶται. Ἐνώπιε ἑκατομμυρια ἐδαπανήθησαν, χιλιάδες ἀνδρῶν ἐργατῶν, στρατιωτῶν, ἀξιωματικῶν ἢ στρατηγῶν ἀπέθανον ἐκ τῶν ἐπιδημιῶν ἀσθενειῶν· καὶ πάντα ταῦτα ὅπως ἐπισπευσθῶσι αἱ τέρψεις τοῦ βασιλέως! Τὰ πάντα εἰς μάτην· τὸ ἔργον ἀπέτυχον· ὁ πόλεμος ἐπελθὼν κατὰ τὸ ἔτος 1683 παράγχον εὐλογοφανῆ ἀφορμὴν διὰ νὰ παύσωσι τὰς ἐργασίας. Ἐπὶ τέλους ἐπενόησαν μέσον ἀπλούστερον τῶν λοιπῶν· συνέξευ τὰ ὑπτιόθη ὕδατα τῶν ὑπερκειμένων λεζίων γαιῶν τοῦ Ραμπουλλὲτ, καὶ δι' ὑπορμέων ὑπονόμων κατεβίβασαν αὐτὰ εἰς Βερσαλλίας, ὅπως καὶ μέχρι σήμερον ὑπάρχει. Ἀπεξ τῶν ὑδάτων ἐλθόντων, οἱ κῆποι καὶ τὰ ἄλση ἐκοσμήθησαν δ' ἔξαιρέτων καλλιτεχνημάτων, ὧν ἡ ἀπαρίθμησις καὶ περιγραφὴ εἶναι ἔργον εἰδικὸν βιβλίου.

Τὰ ἀνάκτορα ὁτιαμέρει κοσμούμενα κατέστησαν τὸ περιθόντον ἐκείνο κατοικτήριον τῶν ἡδονῶν τῆς ἀκρασίας καὶ τῶν μυθωδῶν ἐορτῶν, ἔνθα ἐδασιλεύσαν κατὰ διαδοχὴν αἱ Κυρίαι Βαλλιέρη, Μοντεσπὰν, Φανταὶζ, τῆς ὁποίας διαδέχθη κατόπιν ἡ Μαιντενὸν, ἕως ὅτου, παραλθόντος τοῦ καιροῦ τῶν ἑορτῶν, ἐπῆλθον ὁ τῶν θρύμμάτων. Ἀλλ' οἱ θρύμμοι καὶ αἱ νέκυα ἀπέτυον νέας ἀπάνας· ὁ δὲ Λουδοβίκος ἀναγκάσθη νὰ ἐγκαταλιπῇ τὴν ἄσωτον πόλυτέλειαν, νὰ πέμψῃ εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον τὴν ἀργυροῦν θρόνον καὶ ἄλλα ἀργυρᾶ ἐπίπλα, καὶ νὰ ἴδῃ κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ ἡμέρας τὴν ἀθλιότητα τοῦ λιμόττοντος λαοῦ, τοῦ αἰτοῦντος ἄρτον ἀπὸ τοῦ κατασπαταλώσαντος τὴν βασιλικὴ περιουσίαν βασιλέως. Ἀπέθανε δὲ ἐν τῷ παλατίῳ τούτῳ τὴν 1ην τοῦ μηνὸς σεπτεμβρίου 1715, ἀφίνων κληρονομίαν εἰς τὴν Γαλλίαν, βασιλὲα πεντεκτῆ, ἀντιβασιλὲα ἄσωτον, χρέος τεσσάρων δεισεκατομμυρίων, καὶ τὴν χρεωκοπίαν ἐπικειμένην. Ἑτάφη ἄνευ οὐδεμιᾶς παρατάξεως ἢ πομπῆς εἰς τὴν ναὸν τοῦ Ἁγ. Διονυσίου. Τοιοῦτος ὑπῆρξεν Λουδοβίκος ὁ ιδ'. ὁν μέγαν ἐπικαλοῦσι.

Λουδοβίκος ὁ ιε. ὁ κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἀποθνήσκοντος πατρὸς του κατοικήσας εἰς Βενσένην κατὰ τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν, ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα τῶν Βερσαλλιῶν ἅμα ἐνηλικιωθεὶς, ἔνθα αἰσχρῶς ἐτραπένωσε τὴν βασιλείαν, καὶ οὐν αὐτῇ τὴν Γαλλίαν σύμπασαν. Τὰ ἀνάκτορα τῶν Βερσαλλιῶν κατόπτησαν τότε μονήρης κοιτὼν τῆς Πομπαδοὺρ, καὶ κατόπιν οἰκίσκοι τῆς Δυβαρῆ. Αἱ μεγάλοπρεπεῖς αὐτῶν αἴθουσαι καὶ αἱ σταναὶ συστεμψήθησαν καὶ διρρόθησαν εἰς σμικρὰ δωμάτια, ἐπιστρόφα εἰς τὴν ἀπόκρυφον βίον τοῦ βασιλέως. Ἡ ἱστορία ἀναφέρει ὅτι τὰ ὑπὸ τῆς Πομπαδοὺρ ἀπανηθέντα χρήματα ἐν τῷ βραχεῖ χρόνῳ καθ' ὃν ἔχκιρε τὴν βασιλικὴν κύνοιαν, ἀνέθησαν εἰς 36,924,140 λίβρας.

Ἀλλ' ἡ πόλις ἥτις ἐγένετο μάρτυς τῶν δυσειδεστάτων ἐκείνων ἀσωτιῶν, ἔμελλε κατόπιν νὰ ἴδῃ καὶ τὴν πρώτην τιμωρίαν αὐτῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Λουδοβίκου τοῦ ιε'. ὅστις, καίτοι μὴ κληρονομήσας τὰ κακὰ τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐλαττώματα, ἐγκύπτο θῦμα τῶν κατακρίσεων αὐτῶν. Ἡ ἀνάκμησις μόνον τοῦ περιβεβλείου δίδει τὸ μέτρον τῶν σκανδάλων τῆς αὐλῆς

Κατὰ τὸ ἔτος 1789, ἡ ἱστορία τῶν Βερσαλλιῶν συγχέεται μετὰ τῆς ἱστορίας τῆς ἐπαναστάσεως. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Παγγίου τοῦ Μέλιον κατέφυγε τότε ἡ ἔθνικὴ συνέλευσις, καὶ ἀπεποιήθη νὰ διαλυθῇ. Ἐντὸς τοῦ κτιρίου ἐκείνου σῴζεται εἰσέτι ἡ ἑπομένη ἐπιγραφή:

«Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δήμων τῆς Γαλλίας, σχηματισθέντες εἰς ἔθνικὴν »Συνέλευσιν, τὴν 17ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1789, ὡρκίσθησαν ἀνταῦθα »τὴν 20ὴν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, τὸν ἑπόμενον ὅρκον·

«"Ὀρκιζόμεθα νὰ μὴ διαλυθῶμὲν ποτε, καὶ νὰ συνερχώμεθα πανταχοῦ ὅπου αἱ »περιστάσεις τὸ ἀπαιτοῦσι, μέχρις ὅτου παγιωθῇ τὸ Σύνταγμα καὶ στερεωθῇ ἐπὶ θεμε»λίων μονίμων."

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην προσετέθη κατόπιν τὸ ἑξῆς·

ΕΙΧΟΝ ΟΡΚΙΣΘΗ ΤΟΥΤΟ· ΕΞΕΠΛΗΡΩΣΑΝ ΤΟΝ ΟΡΚΟΝ ΤΩΝ.

Ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῆς ὅης καὶ ὅης τοῦ μηνὸς ὀκτωβρίου 1789, τὰ ἀνάκτορα τῶν Βερσαλλιῶν δὲν εἶναι πλέον καθέδρα τῶν ἡγεμόνων τῆς Γαλλίας. Ἐπὶ τῆς Συνελεύσεως τῶν παραστατῶν τὰ ἐπίπλα τοῦ παλατίου ἐπωλήθησαν· Ναπολέων ὁ ἀ. παρημέλησε τὰς Βερσαλλίας· εὑρισκόμενος δὲ ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ἁγ. Ἑλένης ἐκάλει τὴν πόλιν ταύτην νόθον, ἐθελίσκετο διότι ὀλίγον κατέμενεν εἰς συντήρησιν αὐτῆς, καὶ ἐκαταρᾶτο τὸν μὲν Λουδοβίκον ιδ'. διότι κατέλυσεν αὐτῷ ἐν σωρῷ ἀσυναρτήτων ὄντων τὴν χρῆσιν τῆς πολυτελείας του· τὴν δὲ ἐπανάστασιν διὰ τὰς βιαιοπραγίας της, ἃς ὡρμᾶτο νὰ θεραπεύσῃ.

Ἡ κάθοδος τῶν Βουρβόνων ἐδόκει κατ' ἀρχὰς μελετῶσαι τὴν εὐημερίαν τῶν Βερσαλλιῶν· ἀλλὰ τὸ ὑπέρογκον τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων πρὸς κατάρτισιν τοῦ βασιλικοῦ κατοικητηρίου ἐπτόησαν Λουδοβίκον τὸν ιη. καὶ Κάρολον τὸν ι'. Καὶ ὅμως ἐξ ἐδαπανήθησαν ἑκατομμύρια πρὸς ἀνακαινίσιν τῶν προσόψεων τοῦ παλατίου, πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν ζωγραφικῶν ἔργων καὶ τῶν χρυσωμάτων, καὶ πρὸς οἰκοδόμησιν νέας πκλάδος ἀντι στοίχου τῆς ὑπὸ Λουδοβίκου τοῦ ιε. ἠγερθείσης.

Λουδοβίκος Φίλιππος ὁ ἑβγκτος τῶν Βουρβώνων ἐπανήγαγε τὰ ἀνάκτορα τῶν Βερσαλλιῶν εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν λαμπρότητα, ἀφαιρέας ἀπ' αὐτῶν πάντα τὰ ἀσχημίζοντα πενιχρὰ τοιχία, ἄτινα ἠγέρθησαν ἐν μέσῳ τῶν περιφανεστάτων αἰθουσῶν, πρὸς οἰκισμὸν πολυαρίθμων ἰδιωτικῶν οἰκογενειῶν. Κατόπιν δὲ συσκευάσας διὰ λαμπρὰν ἐπίπλων τὰ κατοικητήρια, προὔρισε τὸ παλάτιον τοῦτο εἰς ἐθνικὴ καὶ δυτικὴς πατριωτικὴν σκοπὸν, κατασκήσας αὐτὸ περιφανεστάτην πινακοθήκην, ἐν ᾗ θαυμάζονται τὰ ἀριστουργήματα τῆς γαλλικῆς καλλιτεχνίας καὶ ἱστορίας, καὶ ἐθνικὸν μουσεῖον ἐν ᾧ τὴθθουσι πολυτιμότατα καὶ σπάνια ὄντα. Οὕτω, τὸ περικλεὲς τῶν γάλλων βασιλέων μέγαρον εἰς ἐθνικὸν τρανὲν μουσεῖον, ἀπέψυχε διὰ παντὸς τὸν κίνδυνον εἰς ὃν ἐξέθετον αὐτὸ αἱ συχναὶ μεταβολαὶ τῶν γαλλικῶν πραγμάτων.

Τὸ κτίριον τοῦτο σύγκειται ἐκ τριῶν κυρίων μελῶν· τοῦ κεντρικοῦ ὄγκου καὶ τῶν δύο πτερύγων. Ἡ πρὸς τοὺς κήπους πρόσοψις αὐτοῦ ἔχει μῆκος 415 μέτρα καὶ 27/100 κατὰ γραμμὴν προβολῆς. Τὸ δὲ ἐπὶ τῆς εἰκονογραφίας παριστώμενον μέτωπον, ὅπερ εἶναι τὸ πρὸς τοὺς Παρισίους καὶ τὴν πάροδον αὐτῶν κείμενον, εἶναι λίαν ἐλαττωματικὸν ὡς πρὸς τὸ ὄμμα, διότι ἡ γραμμὴ τῆς προόψεως διακόπτεται ὑπὸ τῶν δύο ἐκατέρωθεν σκιάδων, καὶ συνθλίπτει εἰς πολλὰ μέρη διὰ μετώπων εἰσεχόντων καὶ ἐξεχόντων ἐπὶ τῆς μεγάλης αὐλῆς, ὁ' ἧς ἐπὶ τοῦ σχεδίου ἐμφαίνεται ἡ βασιλικὴ εἴσοδος.

Πολλὰ καὶ διάφορα συγγράμματα περιγράφουσι τὰ ἀνάκτορα τῶν Βερσαλλιῶν, ἐν οἷς τὸ ὄμμα θωμάζει οὐχὶ τὸ σύνολον, ὡς στερεωμένη ἀρμονία, ἀλλὰ τὰ καθέκαστα ἃς ἀριστουργήματα. Ὁ νοῦς, τὸ θέατρον αἰ αἴθουσαι, αἱ σταναὶ, οἱ πρόδρομοι, αἱ κλίμακες, καὶ ἑκαστον σωστατικὸν αὐτῶν μέρος συνθέτει μετὰ τῆς γαλλικῆς ἱστορίας. Ἡ σπουδὴ τοῦ παλατίου τούτου εἶναι διδακτικὴ, εἶναι μάθημα καλὸν διὰ τοὺς ἀρχομένους, καλλίτερον δὲ διὰ τοὺς ἀρχοντας.....

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΔΥΩ ΡΑΒΔΩΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΩΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ.

Ἐξ ἀπασῶν τῶν ἀπὸ Κίνας ἀλληλογραφιῶν συνάγεται ὅτι τὸ βραβδωτὸν κανόνιον τῆς Γαλλίας ὑπερτερεῖ τὸ τοῦ Ἄρμστρογγ τῆς Ἀγγλίας, ὡς πρὸς τὰς βολὰς, τὰς διευθύνσεις, τὴν ἀκρίβειαν.

Πρὸς εὐχερεστέραν καταλήψιν τοῦ πράγματος δίδομεν (λέγει ὁ γαλλικὸς Μονίτωρ) τὰ ἑπόμενα ἀναμφισβήτητα ἐξαγόμενα τῶν ἐν Σχαλῶν Chalons *δοκιμῶν.*

Γήπεδον ὀρθογώνιον μήκους μὲν 75, πλάτους δὲ 50 μέτρων περιεβλήθη ὑπὸ σανιδοφραγμοῦ. Αἱ διαστάσεις αὗται εἶσιν αἱ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κατεχόμεναι ὑπὸ τάγματος πεζικοῦ, ἐσχηματισμένου εἰς φάλαγγα κατὰ διλοχίας ἐν ἀποστάσεσιν αὐλαμοῦ. Τούτου γενομένου, προσήχθη τὸ ῥαβδωτὸν κανόνιον, τὸ νῦν ἐν Κίνᾳ πολεμοῦν.

Ἐξ ἀποστάσεως 1800 μέχρι 2500 μέτρων εἰσήχθησαν 110—120 σφαῖραι ἐν τῷ ὀρθογωνίῳ, ἐκ τῶν 150 βληθεισῶν βολῶν.

Ἐξ ἀποστάσεως 2,500 μέτρων ἡ βολὴ εἰσχωρεῖ ἐν τῇ γῇ.

Ἐξ ἀποστάσεως 1800 μέτρων ἀνεγείρεται ἅπαξ καταπεσοῦσα, καὶ πηδᾷ πήδημα 200 μέτρων.

Ἐξ ἀποστάσεων 2,700—3,000 μέτρων τὰ ἐξαγόμενα δὲν διαφέρουσι κατὰ πολὺ τῶν ἄνω ἐμφανέων.

Ἡ σκοποστοιχία τοῦ μικροῦ ὀρεινοῦ ὁβουζοβόλου τοῦ ζυγίζοντος 100 χιλιόγραμμα (78 ὀκάδας) καὶ ἐπὶ ἡμιόνου φερομένου, εἶναι ἡ αὐτὴ εἰς 1800 μέτ. ὡς καὶ ἡ τοῦ ῥαβδωτοῦ κανονίου.

Οἱ χρατηγοὶ οἱ μετὰ πάσης προσοχῆς παρατηροῦντες τὴν σκοποστοιχίαν ταύτην, διελογίζοντο βεβαίως ποῦ τοῦ λοιποῦ δύναντο νὰ τοποθετῶσι τὰς ἐφεδρείας, εἰς ποίαν ἀπόστασιν τὸ πεζικὸν θέλει ἀναγκασθῇ νὰ ἀναπτύσσῃ τὰς φάλαγγάς του, κτλ.

Ἡ ἀγγλικὴ βολὴ εἶναι ἰσχυροτέρα τῆς γαλλικῆς, ἐχούσης βάρος 8 μόνον λιτρῶν, ἐνῷ αὕτη ζυγίζει 11 λίτρας, καὶ διαρρίγνυομένη παρέχει 42 κέρματα, ἀνεξαρτήτως τοῦ μολύβδου ὅστις ἐμπεριέχεται εἰς τὸ ἐπίκρανον καὶ εἰς τὸ κόλον. Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν ποῦ ἡ ὑπεροχὴ αὕτη ἄγει.

Ἡ δύναμις τῶν εὐφλογίζων ἀερίων, τῶν ἐκ τῆς ἐξάψεως τῆς πυρίτιδος ἀναπτυσσομένων καὶ τὴν σφαῖραν ὠθούντων, ἀντιδρᾷ ἐπὶ τοῦ κανονίου καὶ τοῦ κιλλίβαντος αὐτοῦ διὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως. Ἡ ἀντίδρασις αὕτη αὐξάνει ἀναλόγως τοῦ βάρους τῆς σφαίρας, καὶ ἑπομένως αἱ διαστάσεις τοῦ διευθέτου αὐξάνουσι, καθ' ὅσον μάλιστα πρόκειται νὰ διατηρηθῇ ἡ ἐλαφρότης τοῦ κανονίου, ὡς συμβαίνει εἰς τὸ τοῦ Ἄρμστρογγ.

*Τὸ κιβώτιον τῶν πολεμεφοδίων αὐξάνει καὶ τοῦτο, καὶ κατ' ὄγκον καὶ κατὰ βάρος, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῶν γομώσεων, διότι ἡ βολὴ, ἡ γόμωσις, ὁ κιλλίβας καὶ τὸ κανόνιον συνδέονται ἀλλήλοις διὰ κανόνων κοινῶν καὶ ἀλληνενδέτων. Ἰσχυρὰ ἐζητήθη βολὴ, βαρὺ παρήχθη ὑλικὸν, βαρεῖα συσκευή. Ἀρά γε ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἀποτελεσμάτων ἔπαρκεῖ εἰς ἀντισήκωσιν τοῦ ἀτόπου τούτου; οὐχὶ, βέβαια. Εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὸν στρατὸν ὅπως τὴν σήμερον ἔχουσιν, ἡ ἐλαφρότης καὶ ἡ ἄκρα ἐυκινησία τοῦ πεδινοῦ πυροβόλου εἰσὶν ἀπολύτως ἀναγκαῖαι. Τὸ ὅπλον τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ διέρχεται πανταχόθεν, νὰ ἀναβαίνῃ κρημνοὺς τραχυτάτους, νὰ ἐπιφαίνηται ε

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περί Σαντέρ.—Μεταθέσεις Λουδοβίκου τοῦ ιε'. εἰς τὸ Τέμπλ Temple.—Νέα χαρακτηριστικὰ τῶν θαυμάν.—Ἐθνοφύλακες τραυματισθέντες κατὰ τὴν 10ην τοῦ μηνὸς αὐγούστου.—Ἀπειλαὶ κατὰ τῶν ἐλγεινῶν καὶ τῶν ἐτρίων.—Τμήματα ὀπλισμένα.—Ἡμέραι τοῦ μηνὸς σεπτεμβρίου.—Ἐπιστολὴ τοῦ Σαντέρ.—Νίκαι τῶν γαλλικῶν στρατῶν.—Πολιορκία τῆς Λίλλ.—Ἐπίβρυσις τῆς Ἐθνοφυλακῆς ἐπὶ τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ τόπου.

Βασιλικοί τινες συγγραφεῖς τὴν Ἐπανάστασιν ἰζορούσιν, καταλαλοῦσι τὸν Σαντὲρ καὶ μανιώδη καὶ οὐτιδανὸν αὐτὸν λέγουσιν. Ἀλλ' ἡ ἀμερόληπτος ἱστορία ἀποδεικνύει αὐτὸν ἄξιον τῆς θέσεως, εἰς ἣν ἡ ἀποστασία ἤγειρεν, ἀναγορεύσασα τὸν ἄιδρα γενικὸν τῆς Ἐθνοφυλακῆς ἀρχηγόν. Ὁ Ἀντώνιος Ἰωσὴφ Σαντὲρ, ὁ διὰ τῆς εὐθύτητος καὶ ἀγαθοεργίας του γνωστὸς γενόμενος, ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ ἔτος 1752, ἠγόρασε τὴν 20ην τοῦ μηνὸς αὐγούσου τοῦ ἔτους 1772 ζυθοποιεῖον, κείμενον ἐν ὁδῷ τοῦ Προαξείου τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου (1), καὶ διὰ τῶν εἰδικῶν ἐπὶ τοῦ ἔργου τούτου γνώσεών του, ἀπέκτησε μεγάλην περιουσίαν, ἣν μετέδιδεν εἰς τοὺς ἀπόρους. Κατὰ τὴν σιτοδείαν τοῦ ἔτους 1790 διένειμεν εἰς τὸν λαὸν ὄρυζαν καὶ πρόβατα ἀξίας 250,000 φράγκων. Πειραζόμενος ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τῆς αὐλῆς, ἡμέρας τινας πρὸ τῆς 10ης τοῦ μηνὸς αὐγούστου, ἀπεκρίθη· «ὅτι οὐδὲν τὸ διαφθεῖρον αὐ»τὸν· ὅτι ὁ ὀρθὸς λόγος, ἡ δικαιοσύνη, καὶ ὁ νόμος ἦσαν »οἱ μόνοι ὁδηγοὶ αὐτοῦ (2).» Πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἀντιπολιτευομένων τὴν Ἐπανάστασιν συγγραφέων μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἀγαθότητος, τῆς ἁπλότητος, καὶ τῆς εὐθύτητος τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ὃν ὁ λαὸς ἐγέννησεν, ἀνέδειξε, προήγαγε, καὶ ἠγάπησεν· ἡ δὲ Ἐπανάστασις ἀνηγόρευσε ἀρχηγὸν τῆς ἐνόπλου τῶν πολιτῶν δυνάμεως.

Ἡ πρωτη ἡμερησία διαταγὴ, ἣν ἐξέδοτο ὁ νέος γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ἐκανόνιζε τὴν θέσιν ἑκάστης λεγεώνος κατὰ τὴν διάβασιν Λουδοβίκου τοῦ ιϛ'. οὗτινος ἡ εἰς τὸ Τέμπλ μεταβίβασις εἶχεν ἀποφασισθῆ. Ἡ πέμπτη καὶ ἡ ἕκτη λεγεὼν συμπαρετάχθησαν εἰς δύω ἀντιστοίχους γραμμὰς ἀπὸ τῆς πλατείας Βανδὼμ μέχρι τῆς ὁδοῦ Ῥισχελιέ· ἡ τρίτη κατεῖχε τὰ βουλεβάρια μέχρι τῆς πύλης τοῦ ἁγ. Διονυσίου· ἡ δευτέρα, ἀπὸ τῆς πύλης ταύτης μέχρι τῆς Ὀπέρας (νῦν θεατρον τῆς πύλης ἁγ. Μαρτίνου)· ἡ τετάρτη ἀνεπτύσσετο ἐπὶ τοῦ βουλεβαρίου τοῦ Τέμπλ, καὶ ἡ πρώτη κατεῖχε τὴν ὁδὸν τοῦ Τέμπλ μέχρι τῆς φυλακῆς. Περὶ τὴν 3ην ὥραν τῆς 13ης τοῦ μηνὸς αὐγούστου ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, καθεζομένη ἐπὶ βασιλικῆς ἁμάξης μετὰ τοῦ Πετιὼν, τοῦ Μανουὲλ καί τινος ἀζυνομικοῦ ὑπαλλήλου, ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς μονῆς τῶν Φευϊλλάντς πορευομένη πρὸς τὴν φυλακὴν. Ἡ πορεία διήρκεσε δύω μακρὰς ὥρας, καθ' ἃς οἱ ὑποχείριοι ἐξετέθησαν εἰς τὰς λοιδορίας τοῦ πλήθους, διότι τὸ πλῆθος ἐδίσταζε· καὶ ὅμως, εἰ καὶ ἀπόλυτος κυριάρχης ὁ λαὸς, ἐτήρησεν ἐν γένει θέσιν ἡσυχον καὶ περίφρονα (3).

Θυγάτηρ τις γενιηθεῖσα τὴν ἑσπέραν τῆς 10ης τοῦ μηνὸς αὐγούστου ἐκλήθη Νίκη τοῦ λαοῦ καὶ Ἰσότης. Ὁ δῆμος ἐχρονολόγει τὰ ἐπίσημα αὐτοῦ ἔγγραφα ἀπὸ τοῦ ἁ. ἔτους τῆς Ἰσότητος. Συμμόρφως δὲ πρὸς τὰς ἀρχὰς αὐτῆς μετέβαλε τὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Ἐθνοφυλακῆς· καὶ ὁ μὲν γενικὸς ἀρχηγὸς ἔσχεν ἐπωμίδας μαλλίνους· οἱ δὲ ἀρχηγοὶ λεγεώνων τὰς αὐτὰς ἐπωμίδας, φερούσας ἐν τῷ μέσῳ λεπτὴν γραμμὴν ἐν εἴδει ἐγκοπῆς· οἱ ταγματάρχαι μίαν ἐπωμίδα μαλλίνην, καὶ οἱ ὑποταγματάρχαι τὴν αὐτὴν μετ' ἐγκοπῆς (4). Κατὰ δὲ τὴν συνεδρίασιν τῆς 1ης τοῦ μηνὸς αὐγούστου, ἀξιωματικός τις τῆς Ἐθνοφυλακῆς προσήνεγκεν εἰς τὸ νομοθετικὸν σῶμα ὡς ἀπαρχὰς τὰς ἑαυτοῦ χρυσᾶς ἐπωμίδας.

Ἡ Ἐθνοφυλακὴ, ἐξαιρουμένου τοῦ τάγματος τῶν Θυγατέρων.ἁγ. Θωμᾶ, ὅπερ ἀφωπλίσθη, εἶχε συμμεθέξει δραστηρίως εἰς τὸ κίνημα τῆς 10ης τοῦ μηνὸς αὐγούστου. Ὁ δῆμος ἐξέδοτο τὴν ἀκόλουθον ἀπόφασιν, κατὰ τὴν 13ην τοῦ αὐτοῦ μηνός· «Οἱ Ἐθνοφύλακες καὶ »οἱ ὁμόσπονδοι, οἱ ἀπολέσαντες τὰ ἑαυτῶν ὅπλα κατὰ »τὴν 10ην ἡμέραν τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς, θέλουσι λά»βει νέα ὅπλα φέροντα ἐπιγραφὴν πατριωτικήν. Αἱ »χῆραι τῶν Ἐθνοφυλάκων καὶ τῶν ὁμοσπόνδων τῶν »κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν πεσόντων, καὶ αἱ τῶν πολι»τῶν ἐκείνων, οἵτινες τραυματισθέντες ἔμειναν ἀνάπη»ροι, θέλουσιν ἀποζημιωθῆ παρὰ τοῦ ἔθνους.»

Πάντες οἱ βασιλικοὶ ἀφωπλίσθησαν· ὁ δὲ γενικὸς ἀρχηγὸς διετάγη νὰ ἐνεργήσῃ κατ' οἶκον ἔρευναν εἰς ἅπασας τὰς οἰκίας. «Ἐπὶ τῆς ἄκρας ἑκάστης ὁδοῦ »Ἐθνοφύλακες ἅλυσιν σχηματίζοντες ἐκράτουν τοὺς »διαβάτας. Ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ περιέπλεον κατ' ἀποχά»σεις πλοιάρια φέροντα ἄνδρας ὁπλίτας. Ἐπὶ τῶν »κναφικῶν πλοίων, ἐπὶ τῶν αἱμασιῶν, ἐπὶ τῶν κλιμά»κων αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ, παιταχοῦ »ἐφύλαττον σκοπεῖ· τὰ δὲ δρύφακτα τῆς πόλεως »ἐφρουροῦντο κραταιῶς (1).» Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τῶν Παρισίων ἐπεφόρτισε τὸν Σαντὲρ, ἵνα, μεταβᾶς εἰς ἅπαντας τοὺς γειτονικοὺς δήμους, ἀνεύρῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Ἀποσπάσματα ἐξάλησαν εἰς Σχαντιλλὺ, εἰς τὸ Βουὰ δὲ Βουλόνης, εἰς Ῥένιλ, εἰς Ἄγιον Γερμανὸν ἐπὶ Λάϋε Laye, εἰς Μαρλὺ, «ἵνα συνδράμωσι τοὺς ἀγροτικοὺς δήμους εἰς »ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀριστοκρατῶν τῶν κατα»φυγόντων ἐκεῖσε (2).» Πάντες οἱ τῶν περιχώρων Ἐθνοφύλακες ἔδραμον εἰς συνάντησιν τῶν παρισινῶν συναδέλφων αὐτῶν. Ἡ Ἐθνοφυλακὴ τῶν Βερσαλλιῶν ἀπέστειλε δισχιλίων ἀνδρῶν ἐπικουρίαν ἡ δὲ πρὸς τὸ νομοθετικὸν σῶμα σταλεῖσα ὑπ' αὐτῆς πρεσβεία ἔλεξε μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης τὰς ἐπαναστάσεις ἐκείνης ἐμφάσεως. «Ἄμα μαθόντες τὰ κατὰ »τὴν πρωΐαν τῆς 10ης αὐγούστου γενόμενα, ἐξαπεσεί»λαμεν δισχιλίους ἄνδρας πρὸ τῶν τειχῶν τῶν Παρισίων. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις δύναται νὰ λογίσῃ τοσού»τους Δεκίους, ὅσους ἔχει Ἐθνοφύλακας. Ἔκαστος »ἡμῶν φλέγεται ὑπὸ ἐπιθυμίας νὰ κάμῃ νὰ φάγῃ »χῶμα ὁ ἔσχατος τῶν τυράννων, καὶ θέλομεν ταφῆ »μᾶλλον ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς πατρίδος ἢ νὰ τείνωμεν »χείρας πρὸς νέας ἁλύσεις (3).»

Ψήφισμα τῆς 19ης τοῦ μηνὸς αὐγούστου ἀπεκατέστησε τὴν παρισινὴν Ἐθνοφυλακὴν, ἔχον οὕτως·

«Ἡ Συνέλευσις, θεωροῦσα ἐπάναγκες τὴν ἐπὶ τὸ »λυσιτελέστερον διεύθυνσιν τοῦ ζῆλου καὶ τῶν προ»σπαθειῶν τῶν πολιτῶν, τῶν ὀπλισμένων πρὸς ᾳρί»ξιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος·

«Θεωροῦσα, ὅτι συμφέρει νὰ δοθῇ εἰς ἅπαντα τὰ »μέρη τῆς δημοσίας δυνάμεως τακτικὴ κίνησις, καὶ νὰ »χορηγηθῇ εἰς τὰ ὀπλισμένα τμήματα τῶν Παρισίων »ὀργανισμὸς τοιοῦτος, ὥστε ἅπαντες οἱ πολῖται, οἷα»δήποτε καὶ ἂν ὦσι τὰ ὅπλα αὐτῶν, νὰ παρέχωσι λυ»σιτελῆ εἰς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαν·

«Ψηφίζει·

«Ἡ παρισινὴ Ἐθνοφυλακὴ διαιρεῖται εἰς 48 τμή»ματα, καλούμενα τμήματα ὡπλισμένα (4)·

«Ἕκαστον ὡπλισμένον τμῆμα, οἱοσδήποτε καὶ ἂν »ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν συγκροτούντων αὐτὸ ὡπλισμένων »πολιτῶν, καὶ οἱαδήποτε καὶ ἂν ὦσι τὰ ὅπλα αὐτῶν, »διαιρεῖται εἰς λόχους, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἐστιν ἀνάλογος »τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·

«Ἕκαστος λόχος περιλαμβάνει ἕνα λοχαγὸν, ἕνα »ὑπολοχαγὸν, δύο ἀνθυπολοχαγοὺς, ἕνα ἐπιλοχίαν, »τέσσαρας λοχίας, ὀκτὼ δεκανεῖς, δύο τυμπανιστὰς, »καὶ ἑκατὸν ἑπτὰ πολίτας·

«Ἕκαστον ὡπλισμένον τμῆμα διοικεῖται ὑφ' ἑνὸς »ἀρχηγοῦ ἢ διοικητοῦ, ἑνὸς ὑπαρχηγοῦ, ἑνὸς ὑπασπι»στοῦ, καὶ ἔχει ἴδιον σημαιοφόρον·

«Οἱ πολῖται ἑκαστου ὡπλισμένου τμήματος ἐκλέ»γουσι τοὺς ἀρχηγοὺς, τοὺς ἀξιωματικοὺς, καὶ τοὺς »ὑπαξιωματικοὺς αὐτῶν·

«Σύμπαντες οἱ πολῖται ὅλων ὁμοῦ τῶν ὡπλισμένων »τμημάτων ἐκλέγουσι τὸν γενικὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐθνο»φυλακῆς, οὗτινος ἡ ἀρχηγία διαρκεῖ ἐπὶ μῆνας τρεῖς.

«Ὁ ἅπαξ ἐκλεχθεὶς γενικὸς ἀρχηγὸς, μετὰ παρέ»λευσιν τῆς τριμήνου αὐτοῦ ἀρχηγίας, δύναται καὶ δεύ»τερον καὶ τρίτον καὶ τέταρτον νὰ ἐκλεχθῇ· ὁ ἔστι, »δύναται νὰ ἀρχηγήσῃ ἐπὶ ἓν ὅλον ἔτος· τούτου δὲ πα»ρελθόντος, δὲν δύναται ἐκ νέου νὰ ἐκλεχθῇ, ἐὰν δὲν »παρέλθωσι μῆνες τρεῖς·

«Δύο λόχοι ἑκάστου ὡπλισμένου τμήματος ἀποτε»λοῦσι δι.λοχίαν, διοικουμένην ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ πρε»σβυτέρου τῶν δύο λοχαγῶν·

«Εἰς ἕκαστον ὡπλισμένον τμῆμα προστίθενται λό»χοι τινὲς πυροβολικοῦ, καὶ εἰς ἕκαστον τούτων προσ»κολλῶνται εὐάριθμοί τινες ἐργάται ἐκ τῶν λογχοφό»ρων ἀνδρῶν τοῦ ὡπλισμένου τμήματος, ὅπως χρησι»μεύσωσι εἰς τοὺς ἐλιγμοὺς καὶ εἰς τὴν ὑπεράσπισιν »τῶν χαρακωμάτων.

«Μία καὶ μόνη σημαία ἐν χρώμασιν ἐθνικοῖς τοπο»θετεῖται ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύω κεντρικῶν διλοχιῶν ἑκά»στου ὡπλισμένου τμήματος ἐν παρατάξει· ἐπὶ δὲ »τῆς σημαίας ταύτης γέγραπται· ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ! »ΙΣΟΤΗΣ!»

Ὁ δῆμος, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ψηφίσματος τούτου, ἐπετάχυνε τὸν ὀργανισμὸν τῶν λόχων τῶν λογχοφόρων, ὧν ὁ ὁπλισμὸς ἦτο ἀτελὴς ἢ ἀσυνάρμοστος. Ἐπὶ προτάσει τοῦ Κ. Σερζὶαντ διώρισε τὸν Κ. Βασχελοὺτ γενικὸν προγυμναστὴν αὐτῶν· «Ἐπέτρεψε »δ' αὐτῷ ἵνα κατασκευάσῃ τὴν ταχίστην δύω πρότυπα »λογχῶν. Τὰ μέτρα ταῦτα παρήγαγον τὴν κραταιο»τάτην πολιτικὴν δύναμιν τῶν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκεί»νης ἐν Παρισίοις φανεισῶν. Δὲν ἐπρόκειτο πλέον »περὶ τῶν εἰκοσιτεσσάρων χιλιάδων ἐθελοντῶν τοῦ »ἔτους 1789. Κατὰ τὴν ἐπιτάφιον τελετὴν τὴν γενομέ»νην τῇ 26ῃ τοῦ μηνὸς αὐγούστου, πρὸς τιμὴν τῶν πε»σόντων κατὰ τὴν 10ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ὑπὲρ τὰς »350 χιλιάδας ἀνδρῶν ὡπλισμένων παρέστησαν (1).» Ὁ λαὸς ἐποίει ἔναρξιν πάλης κατὰ τῶν ξένων συνωμοσιῶν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν φατριῶν· τῆς πάλης ἐκείνης τῆς κολοσσιαίας, τῆς μάχης ἐκείνης τῆς αἱματηρᾶς καὶ ἐξηγερωμένης, ἣν αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ θαυμάζουσι τρομάζουσαι.

Τὴν 2αν τοῦ μην. σεπτεμβρίου ἔφθασεν εἴδησις ὅτι οἱ σύμμαχοι εἰσέβαλον εἰς Λορράϊνην, καὶ ὅτι τὸ Λογγβὺ Longwy καὶ Βερδὺν Verdun παρεδόθησαν. Τὸ πυροβόλον τῆς ἐφόδου, ἡ γενικὴ συνάθροισις, τὸ διεγερτήριον προσκαλοῦσι τοὺς πολίτας εἰς ὑπερασπισιν τοῦ καταληφθέντος ἐδάφους. Πάντες οἱ ἵππου ἐπεβλήθησαν εἰς νεοσυλλεξίαν· πάντες οἱ ἀμαξοποιοὶ κατασκευάζουσι κλοιοὺς βαντας· τὰ μολύβδινα φέρετρα χωνεύμενα τρέπονται εἰς σφαῖρας· τριάκοντα χιλιάδες ἐθελοντῶν συνάζονται ἐπὶ τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως. «Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀπέλθωμεν, λέγουσιν, πρέπει νὰ λυτρω»τρωθῶμεν ἀπὸ τῶν ἐσωτερικῶν ἡμῶν ἐχθρῶν. Μὴ »ἀφήσωμεν τοὺς Παρισίους εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν· »δεῦτε πάντες οἱ μοχθηροὶ τῆς 10ης τοῦ μηνὸς αὐγού»στου ἐξολοθρευθήτωσαν!» Ἡ αἱματοχαρὴς αὕτη πρότασις πεταδίεται εἰς τὰ τμήματα. Κάρολος Ζὰμς Jams ὁ δημοτικὸς σύμβουλος ὑπόβαλλει αὐτὴν εἰς τὸ τμῆμα τῶν Πόρτες· εἰς δὲ τὸ τμῆμα τῶν Θέρμες δὲ Ζυλιὲν οὐχὶ μόνον αἰτοῦσι τὴν θανάτωσιν τῶν φυλακισμένων, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν εὐγενῶν ἀπάντων καὶ τῶν χλευαστικῶν ἀνδραρίων robins. «Τὸ τμῆμα »Πουασσονιὲρ, θεωροῦν τὸν ἐπικείμενον τῆς πατρίδος »κίνδυνον, καὶ τὰς καταχθονίους μηχανορράφιας τῶν »παπάδων, ψηφίζει ὅτι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λοιποὶ »ὕποπτοι ἄνθρωποι οἱ κείμενοι ἐν ταῖς φυλακαῖς τῶν »Παρισίων, τῆς Ὀρλεὰνς κ.τ.λ. θέλουσι θανατωθῆ.» Ἰωακὶμ Κεὶρὰντ Ceyrant, ὁ πρόεδρος τοῦ τμήματος τοῦ Λουξεμβούργ κραυγάζει· «ἐπέστη ὁ καιρὸς καθ' ὃν »ἡ δικαιοσύνη τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ καταπέσῃ ἐπὶ τῆς »κεφαλῆς τῶν ἐλόχων, ὧν τὸ πρώην μεγαλεῖον ἀποτε»λεῖ τὸ ἔγκλημα αὐτῶν». ἐγράφη δὲ ἐπὶ τῶν πρωτο»κόλλων τοῦ τμήματος τὰ ἑξῆς· «Μέλος τι ἐπρότεινε »τὸν καθαρισμὸν τῶν φυλακῶν διὰ τῆς χύσεως τοῦ »αἵματος πάντων τῶν ἐν Παρισίοις κρατουμένων πρὸ »τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἐθελοντῶν· ψηφοφορίας γενο»μένης, ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτὴ, καὶ τρεῖς διωρίσθη»σαν ἐπίτροποι, οἱ Κ. Λοχιὲρ, Λεμονὰν, καὶ Ῥισχὰρδ, »ἵνα κοινοποιήσωσιν ἐν τῇ πόλει τὴν εὐχὴν ταύτην »πρὸς ὁμοιόμορφον ἐνέργειαν (2).»

Οἱ ἐθελοντὶ περιτρέχουσι τὰς ἀγυιὰς κράζοντες· «Εἰς τὰς φυλακὰς! εἰς τὰς φυλακὰς! Μὴ ἀφήσωμεν »νὰ σφαγῶσιν αἱ σύζυγοι καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.»

«Ἡ τρομερὰ αὕτη φωνὴ, κατὰ τὸ λέγειν συγχρόνου »ἀνδρὸς (3), ἀντήχησεν αὐτομάτως πως καὶ πανδήμως »εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τὰς δημοσίας πλατείας, εἰς ἁπά»σας τὰς συναγωγὰς, ἔτι δὲ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν »Συνέλευσιν.» Τέσσαρες ἅμαξαι συνοδευόμεναι ὑφ' ὁμοσπόνδων Μασσαλιωτῶν καὶ Βρετόνων καὶ περιέχουσαι 21 ἱερεῖς, περικυκλοῦνται ἐν τῇ ὁδῷ Δελφίνῃ ὑπὸ φρενητιώσης πληθύος. Εἷς τῶν κρατουμένων, ἔξω γενόμενος ἑαυτοῦ, κρούει διὰ τῆς ῥάβδου του κατὰ κεφαλῆς ἄνδρα τινα ἐκ τῶν ὁμοσπόνδων· οὗτος δὲ ἐλκύσας τὸ ξίφος ἀναβαίνει ἐπὶ τῆς βαθμίδος τῆς ἁμάξης καὶ κτυπᾷ καιρίως τὸν ῥαβδίσαντα παππᾶν. Ὁ λαὸς φωνασκεῖ λέγων· «Πρέπει νὰ φονευθῶσιν ἅπαντες· »εἰσὶ κακοῦργοι, μοχθηροὶ, ἀριστοκράται.» Δέκα ἑπτὰ ἐκ τῶν δυστυχῶν τούτων, πρὶν ἢ ἀφιχθῶσιν εἰς τὸ Μετόχιον, κατεκρεουργήθησαν διὰ μαχαιρῶν καὶ λογχῶν. Αἱ φυλακαὶ παρεβιάσθησαν, αἱ πύλαι αὐτῶν ἠνεῳχθησαν, δικασταὶ δὲ, ὑπὸ τοῦ λαοῦ διορισθέντες, ἐνθρονίζονται ἐν αὐταῖς, ἀνακρίνουσι περιληπτικῶς τοὺς κρατουμένους καὶ παραδίδουσι χιλίους ἄνδρας εἰς χεῖρας τῶν δολοφόνων, οἵτινες περιέμενον εἰς τὰς αὐλὰς (4). Παράδοξον πρᾶγμα! οἱ σφαγεῖς ἐκτύπων ἄνευ τύψεως συνειδότος καὶ μετὰ φρικώδους ἀταραξίας. Εἷς ἐξ αὐτῶν παραγενόμενος εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ τμήματος τῶν Τεσσάρων Ἐθνῶν, εἶπε· «Ἔρχομαι ἐξαιτούμενος ὑπὲρ τῶν ἀνδρείων συντρόφων ἡμῶν, τῶν »σφαττόντων τοὺς ἀριστοκράτας, τὰ σανδάλια τῶν »φονευομένων. Οἱ ἀνδρεῖοι ἀδελφοὶ ἡμῶν εἰσιν ἀνυπό»δυτοι, καὶ ἀναχωροῦσιν αὔριον διὰ τὰ μεθόρια. — Οἱ »ἀδελφοί μας, λέγει ἄλλος τις, ἐργάζονται πρὸ »πολλοῦ ἐν ταῖς αὐλαῖς· ἀπέκαμον· τὰ χείλη αὐτῶν »ἐξηράνθησαν, ἔρχομαι ἐξαιτούμενος ὑπὲρ αὐτῶν οἴ»νου (5).» Ὑπῆρξαν δὲ καί τινες σφαγεῖς, οἵτινες

(1) Ἄρ. 239, καὶ ὁδὸς τοῦ Ῥευλλὺ, ἀρ. 11, ἔνθα φαίνεται ἔτι καὶ νῦν ἐπιγραφὴ χρυσοῦς γεγραμμένη γράμμασι καὶ λέγουσα· ΣΑΝΤΕΡ ΕΜΠΟΡΟΖΥΘΟΠΟΙΟΣ.

(2) Κατάθεις τοῦ Σαντὲρ ὑπόπτου τῆς δωδεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς.

(3) Φωνὰί τινες ἠκούσθησαν λέγουσαι ζήτω τὸ ἔθνος! ἀλλ' ἐν γένει ὁ λαὸς ἔμενε σιωπηλὸς καὶ Ἔλαττον θορυβώδης ἀφ' ὅτι οἱ πολλοὶ προσεδόκων (Journal durant un séjour en France, t. I. p. 52).

(4) Πρακτικὰ τοῦ δήμου κατὰ τὴν 12ην, 13ην, καὶ 14ην τοῦ μηνὸς αὐγούστου.

(1) Almanach des homnêtes gens, 1793, in 12° p. 24,

(2) Moniteur, n° 235, 237

(3) Συνεδρίασις τῆς 20ης τοῦ μηνὸς αὐγούστου.

(4) Ἕκαστον τμῆμα ὡπλισμένον ἔφερε τὸ ὄνομα τοῦ τμήματος τῆς πόλεως εἰς ὃ ἀνῆκεν· Ἡ κατονόμασις αὐτῶν περιγράφεται Histoire de la garde Nationale par Lubédolière, σελ. 231.

(1) Moniteur du 31. août 1792, n° 244.

(2) Εἰδικὴ ἱστορία τῶν ἐν Γαλλίᾳ συμβεβηκότων κατὰ τοὺς μῆνας ἰούνιον, ἰούλιον, αὔγουστον καὶ σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1792, ὑπὸ Ματὼν δὲ λὰ Βαρένν, 1806, τόμ 8ον, σελ. 310.

(3) Ἡ ἀληθεια ὁλόκληρος περὶ τῶν ἀληθῶν πρωταιτίων τῶν συμβάντων τῆς 2ας τοῦ μηνὸς σεπτεμβρίου, ὑπὸ Μαχέ, Mahée.

(4) Τὰ βιβλία τῶν θεσμοθετῶν τοῦ Μετοχίου καὶ τοῦ Σχιατελὲτ τὰ ἔτι καὶ νῦν σωζόμενα περιέχουσι τὰ ὀνόματα 311 ἀτόμων παρηχθημένων, καὶ 89 ἀθωωθέντων ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν θυμάτων, κατὰ τὴν ὀνοματικὴν κατάλογον τὴν ὑπὸ τοῦ Ματὼν δὲ λὰ Βαρένν συνταχθεῖσαν, ἀνέβη εἰς 1089 (Histoire des événem. p. 460)

(5) Διήγησις τοῦ ἀθθάτε Σικάρδ.

ἀπήτησαν καὶ ἔλαβον μισθὸν ὡς διὰ συνήθη κάματον (1).

Ἀλλὰ τὶ τότε ἡ Ἐθνοφυλακὴ ἐποίει; Ἡ Ἐθνοφυλακὴ ἔμενεν ἐν ἀπραξίᾳ. Αἱ σφαγαὶ εἶχον ἀποφασισθῆ μετὰ λογικῆς οὔτω τρομερᾶς, καὶ εἶχον ἐκτελεσθῆ μετὰ ταχύτητος οὕτως ἐκπληκτικῆς, ὥστε οὐδεμία καταστολὴ ἦτο δυνατή. Εὐάριθμοι πολιτοστρατιῶται ἐφάνησαν εἰς τὰς φυλακὰς, κατ' ἄτομα ἢ κατὰ περιφάνησαν εἰς τὰς φυλακὰς, κατ' ἄτομα ἢ κατὰ περιπόλους, ὧν οἱ μὲν καταπείθουσι ὑπὸ τὴν αἰμοχαρῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ πλήθους, οἱ δὲ «κυριεύονται ὑπὸ φρίκης καὶ μόχθου (2).» Τινὲς τούτων ἐξετέθησαν γυναίος καὶ ἔσωσαν ἀπὸ τῆς καταδίκης ὑπόπτους τινάς· ἡ Ἐθνοφυλακὴ δὲν ἐπενέβη ἐν σώματι πρὸς κατάπαυσίν τῶν σφαγῶν. Ὁ Σερζὶαντ μαρτυρεῖ ὅτι «ἡ Ἐθνοφυλακὴ προσκληθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, δὲν ἠθέλησε »νὰ συνέλθῃ, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς Σαντὲρ ἀνήγγειλε τοῦτο »εἰς τὸν Πετιὼν, καὶ ὅτι καὶ συνταγματάρχαι καὶ ἄλλοι »ἀξιωματικοὶ ἐπεβεβαίωσαν τὴν ἀρνησιν αὐτῶν (3).» Ἀλλ' ὁ Μερσιὲρ διισχυρίζεται ἀπ' ἐναντίας ὅτι αἱ λεγεῶνες οὐδεμίαν ἔλαβον διαταγὴν καὶ οὐδεμίαν ὁδηγίαν. «Ἐὰν ἡ Ἐθνοφυλακὴ ἐκαλεῖτο, λέγει οὗτος, ἐὰν »διετάττετο ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου, ἀντὶ νὰ παραλύεται »ὑπὸ αἱμοχαρῶν ἀρχηγῶν, ὁπόσον ἤθελεν ἀναδειχθῆ »ἰσχυρὰ καὶ ἀνδρεία! Ἤθελεν ἐγερθῆ σύμπασα· ἀλλ' »ἡ Ἐθνοφυλακὴ αὕτη, ἧς ὁποίας τὸ σύνολον διέμεινεν »ἀμόλυντον ἐν τῷ μέσῳ παντὸς εἴδους διαφθορᾶς καὶ »λῃστείας, δὲν ἐφοβήθη ἆρά γε μὴ κατηγορηθῇ ὅτι »ἔπραξεν ἀπρόσκλητος; Δὲν ἐφοβήθη τάχα μήπως »κατηγορήσωσιν αὐτὴν ὅτι τιμωροῦσα τὸ ἔγκλημα κα»θίστατο ἐγκληματίας; Ἀναχαιτιζομένη ὑπὸ τῶν αἰ»τίων τούτων διέμεινεν ἀκίνητος.

»Ἰδίοις εἴδοσι ἐγὼ ὤμμασι τὴν πλατείαν τοῦ Γαλλι»κοῦ Θεάτρου βρύουσαν ζρατιωτῶν συνηγμένων ἐν τῷ »ἤχῳ τοῦ διεγερτηρίου· εἶδον αὐτοὺς ἑτοίμους εἰς πο»ρείαν, καὶ αἴφνης διαλυθέντας, διότι οἱ προδόται ἀ»νήγγειλον αὐτοῖς ὅτι ψευδὴς ἦτον ἡ ἐξέγερσις, καὶ ὅτι »οὐδὲν συνέβαινεν· Οὐδὲν! πρὸς θεὼν! Αἱ αὐλαὶ τῶν »Κὰρμ Carmes καὶ τοῦ Μετοχίου κατεκλύζοντο ὑπὸ »αἵματος, ἐκαλύπτοντο ὑπὸ νεκρῶν, καὶ οὐδὲν συν»έβαινεν!

«Εἶδον τριακοσίους ὁπλίτας γυμναζομένους ἐν τῷ »κήπῳ τοῦ Λουξεμβούργου, εἰς διακοσίων βημάτων »ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ἱερέων, οὐς κατέσφαττον ἐν τῇ »αὐλῇ τῶν Κὰρμ· φρονεῖτε ὅτι ἤθελον διαμείνει ἀκί»νητοι ἐὰν διετάττοντο νὰ πορευθῶσι κατὰ τῶν δο»λοφόνων (4);»

Ἡ νομοθετικὴ Συνέλευσις τὴν αὐτὴν ἔδειξεν ἀδιαφορίαν. Μόλις περὶ τὴν ἑσπέραν τῆς 8ης τοῦ μηνὸς σεπτεμβρίου, ἤτοι μετὰ δύω ἡμερῶν σφαγὰς, διέταξε τὴν ὁπλαρχίαν καὶ τὸν γενικὸν τῆς Ἐθνοφυλακῆς ἀρχηγὸν, «νὰ καταστήσωσι σεβαστὴν τὴν ἀσφάλειαν τῶν προσώπων καὶ τῶν κτημάτων ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ ἀτομικήν. Ὁ Σαντὲρ ἀπήντησεν αὐθωρεὶ ὅτι ἡ ἀνάμησις τῶν βιαιοπραγιῶν καταθλίβει τὴν καρδίαν αὐτοῦ· ὅτι ἅμα μαθὼν τὴν εἰς τὰς φυλακὰς παρουσίαν τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλε πολυαρίθμους περιπόλους, καὶ μάλιστα εἰς τὸ Τέμπλ καὶ τὰ λοιπὰ γειτνιάζοντα τῆς βασιλικῆς ἐκείνης κατοικίας τμήματα, ἢν καὶ διέσωσεν. Περαίνων δὲ τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ ἔλεγε· «Θέλω πολλαπλασιάσει τὰς προσπαθείας »μου παρὰ τῇ Ἐθνοφυλακῇ, καὶ ὁρκίζομαι ἐνώπιον »ὑμῶν ὅτι, ἐὰν αὐτὴ μείνῃ ἐν ἀδρανείᾳ

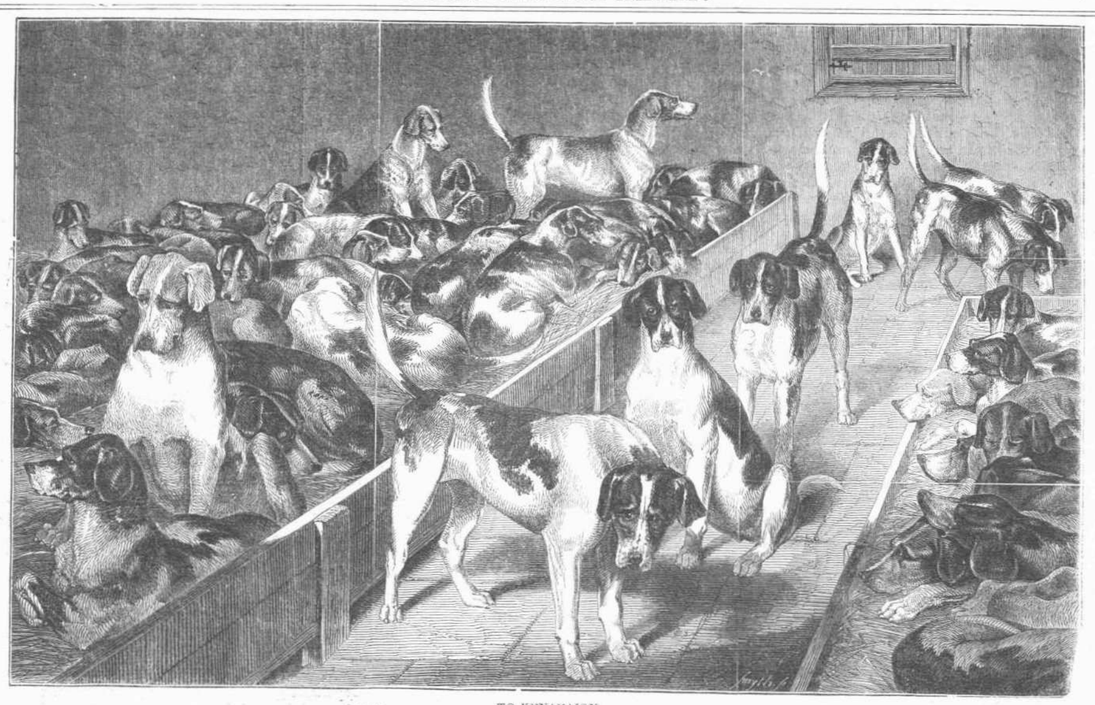

ΤΟ ΚΥΝΑΥΛΙΟΝ.

Η ΑΥΛΗ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΚΥΝΑΥΛΙΩΝ.

Αἱ παρατιθέμεναι ἐντοῦθα εἰκονογραφίαι παριστῶσιν, ἡ μὲν πρώτη τὸ κυναύλιον, ἡ τὴν κοίτην τῶν θηρευτικῶν κυνῶν, ἡ δευτέρα τὴν αὐλὴν τῆς ἡμέρας, ἡ τρίτη τὴν εἰς περίπατον ἢ διάλυσιν τῶν κυνῶν ἐξέλευσιν καὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Κυνοκόμου, ἡ τετάρτη τὴν πρόσκλησιν εἰς βρῶσιν, ἡ πέμπτη τὴν κλίνην τῶν σκυλακίων, ἡ ἕκτη τὸν ἐμφράττοντα τὰς ὀπὰς, καὶ ἡ ἑβδόμη τὸ τροφεῖον.

Πότε δὲ εἰσήχθη μεταξὺ τῶν εὐγενῶν τῆς Ἀγγλίας τὸ ἔθος τῶν κυνηγεσίων τῆς ἀλώπεκος, καὶ τίς πρῶτος συνεκρότησε τὸν πρῶτον τακτικὸν τῶν θηρευτικῶν κυνῶν ὅμιλον, ὡς ἀμφισβητούμενα τὰ παρακείμενα, περιορίζομενοι μόνον εἰς τὴν διεκπάρκεσιν τῶν παρακειμένων εἰκόνων, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν διακρινόντων τὸν τέλειον θηρευτικὸν κύνα.

Ὁ θηρευτικὸς κύων ἀπαιτεῖται ἵνα ᾖ ζωηρὸς, ἔχῃ εὐρεῖς ῥώθωνας ἀνασπάστους, μεγάλους μέλανας ὀφθαλμοὺς, στίλβον δέρμα, ὦτα μακρὰ κινούμενα στιβαρὰ παρφαλωτὰ, κέρκον ἀδρόμαλλον καμπύλως ἀνατρέφουσα ὦμους στερεοὺς, στῆθος κατωφερὲς, μηροὺς πλατεῖς, ἐνήμας εὐθείας, καὶ πόδας στρογγύλους γαλεοειδεῖς.

Ἐκ δὲ τῶν παρακειμένων εἰκόνων ἡ τοῦ κυναυλίου, τῆς αὐλῆς τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ φύλακος οὐδεμίαν ἔχουσι χρείαν ἐξηγήσεως, κατάδηλον ἐμφαίνουσαι τὸν σκοπόν των. Τὴν δ' αὐτῶν ἀκόλουθον ζωηρῶς ὁ Κ. Α. περιγράφει ὡς ἀκολούθως.

«Βλέπετε, λέγει, ἐξέκοντα ζεύγη κυνῶν πεινόντων ὡς τίγρεις, οἵτινες ἵστανται μακρόθεν ἥσυχοι, μὴ τολμῶντες πρὸ τῆς προσκλήσεως νὰ κινηθῶσι, κἀπερ μὴ ἀκουσμένης οὐδὲ τῆς κλαγγῆς τῆς μάστιγος, πολλῷ δ' ἥττων ἐφαρμοζομένης, ἀκούει τὴν πρόσκλησιν γινομένην οὕτω· «Προέλθετε θῆλεις, προέλθετε ἄρρενες», τὸ δὲ προσκαλούμενον γένος προερχόμενον μόνον, ἀφίνον τὸ ἕτερον ἔκτοθεν εἰς τὰς θέσεις. Ἡ δὲ πρὸς τοὺς καρδόπους πρόσκλησις εἶναι διαστεβαστικωτάτη· καθότι, ἐνῷ ἡ θύρα τοῦ αὐλείου εἶναι ἀνοικτὴ, καὶ τὰ ὀρεκτικὰ βρώματα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ζώων, οὐδὲν ἐξ αὐτῶν τολμᾷ ἵνα προέλθῃ καὶ ἐγγίσῃ τι, πρὶν ἢ ὁ φύλαξ προσκαλέσῃ ἓν ἑκάστου ὀνόματι, ὅτε καὶ μόνον τρέχουσι μετὰ προθυμίας, καὶ ταῦτα ἄνευ τῆς ἐλαχίστης χρήσεως τῆς μάστιγος· ἐπίσης παρατηρεῖ τις τοιαύτην ἐκρυκτον σπουδὴν ἐκουσίας καὶ παρακλήσεως ὁποίαν τοσοῦτον ζωηρὸν οὐδαμοῦ ἀπαντᾷ, ὅτου εἰς τὰ πρόσωπα τῶν πεινόντων μὲν ἀλλὰ παρμενόντων τὴν στιρὰν τῆς κλήσεως αὐτῶν κυνῶν, φαινομένων ὡς ὀλοσχερῶς ἀπηρτημένων ἀπὸ τῶν χειλέων τοῦ φύλακος, καὶ ὡς προσυλλαβιζόντων ἑκάστων τὸ ἴδιον ὄνομα.

Τὰ χρέη τοῦ φύλακος καὶ τὴν χρῆσιν τῆς μάστιγος εἶναι περιττὸν νὰ περιγράψωμεν. Ἀλλὰ τὰ τοῦ τροφοῦ εἶναι ἀξιοσημείωτα, καὶ ταῦτα μόνα ἀρκοῦσιν ἵνα παράσχωσι γνωκὴν τινα ἰδέαν τῶν ἔξεων τοῦ κυναυλίου καὶ τῶν ἐπιστατῶν αὐτοῦ. Χρέος τοῦ τροφοῦ εἶναι νὰ ἑτοιμάζῃ τὸ κρέας καὶ τὴν ἐξ ἀλφίτων βρώμης κυκεῶνα, νὰ σφίζῃ καὶ νὰ ἐκδαίρῃ τὰ ζῶα τὰ προσδιωρισμένα πρὸς ταύτην τὴν χρῆσιν, νὰ διατηρῇ καθαρὸν καὶ ἐν τάξει τὸ κυναύλιον, καὶ νὰ ἔχῃ ἕτοιμα εἰς τὰς προσδιωρισμένας ὥρας τὰ βρώματα· πρέπει νὰ ᾖ καὶ κάτοχος τῆς τέχνης τῆς κτηνιατρικῆς, καὶ νὰ γνωρίζῃ τὰς διαφόρους πάσεις τῆς ὑγείας καὶ ἀσθενείας τῶν κυνῶν, ὅπως ἀναλόγως παρασκευάσῃ τὴν τροφήν.

Τὴν ἡμέραν τοῦ κυνηγεσίου χρειωστεῖ νὰ ἔχῃ ἕτοιμα τὰ πάντα διὰ τοὺς θηρευτικοὺς κύνας, ἐπαναρχομένους ἀπὸ τῆς ὥρας συνήθως κατὰ τὰς 4 ἢ 5 μ. μ. τῶν ὁποίων τὴν ἀρξὶν ἀπὸ ἀποστάσεως δύο καὶ τριῶν μιλίων προαναγγέλλουσι δι' ὑλαγμῶν οἱ οἰκεῖοι ὄντες κύνες πολλάκις πρὶν ἢ ἔτι ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τῆς σάλπιγγος τοῦ κυνηγοῦ· παρὰδοξος τῷ ὄντι αὕτη ἡ προκίσθησις τῶν κυνῶν, κἀίτοι περικυλείστων εἰς τὰς ἡσύχους αὐτῶν κοίτας. Κατὰ δὲ τὴν ἀρξὶν των, ὅ τε κυνηγὸς καὶ οἱ ἀκόλουθοι αὐτοῦ, πεζεύοντες ἀμέτως, ὁδηγοῦσι τοὺς κύνας εἰς τὸ τροφεῖον.

Εἶναι δὲ περίεργον νὰ βλέπῃ τις ἐκεῖσε παρίπου ζεῦγη κυνῶν πεινασμένων, μὴ μετασχόντων τροφῆς ἀπὸ τῆς προιΐας καὶ μετὰ κοπιαστικὴν θήραν νὰ περιμένωσιν οἱ μὲν πρεσβύτεροι καρτερικῶς, γρύζοντες μόνον ἐκ θαλασσιμμάτων, οἱ δὲ νεώτεροι ἀνησύχως ὅλως τὴν κλῆσιν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Τρώγουσι δὲ μετὰ μεγίστης ταχύτητος, καὶ ἐμφορηθέντες ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν, ἐξάγονται εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ἡμέρας, ὅπως καθαρίσωσιν

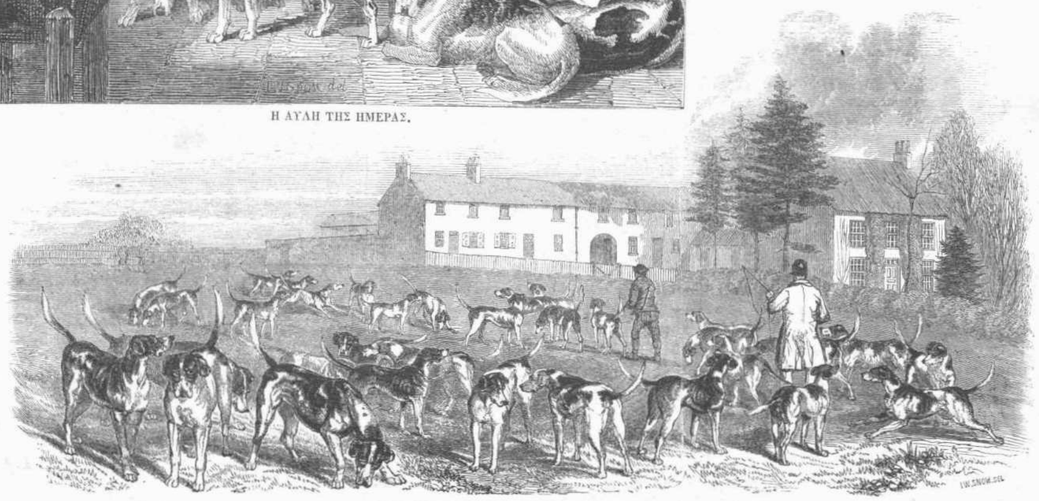

Η ΔΙΑΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΚΑΙ Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΦΥΛΑΚΟΣ.

Η ΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΒΡΩΣΙΝ.

Η ΚΑΙΝΗ ΤΩΝ ΣΚΥΛΑΚΙΩΝ.

Ο ΕΜΦΡΑΤΤΩΝ

ΤΟ ΤΡΟΦΕΙΟΝ.

ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν πολλῶν πιτυλισμάτων τῆς τροφῆς· τὸ δὲ καθάρισμα τοῦτο ἐνεργεῖται δι' ἀμοιβαίας συνκυτιλήβεως, καὶ μετ' εὐκρινεστάτεως ὥστε νὰ ἐγένοντο μετὰ τὸ γεῦμα τραχήλματα· ἀκολούθως ἐδηκοῦντο εἰς περίπατον δι' ἡμίεισαν περίπου ὥραν, καὶ ἔπειτα εἰς τὰς κοίτας των.

Τὸ κυνοβίον εἶναι λιθόστρωτον, ἔχῃ δὲ καὶ καλῶς ἀεριζόμενον, ἔχει δὲ εἰς τὰ περὶξ ἐδάλια ἐτρομμένα δι' ἐγκαίρου ὑφοῦ ἀχύρου ἐπὶ τοῦ ὁποίου κοιτάζονται οἱ κύνες. Συνισταδομένοι δὲ ὅτι εἶναι τόποι ἡσυχίας, οἱ ἀτακτοῦντες διὰ τοῦ ἐλκχίτου ἐλέγχου καθησυχάζουσι.

Τὴν ἡμέραν διάγουσιν εἰς τὴν αὐλὴν, τὴν κελομνήνην τῆς ἡμέρας, ἐπίσης λιθόστρωτον καὶ στεγνὸν, εἰς ἣν ὑπάρχουσι διάφορα ἀγγεῖα πλήρη ὕδατος.

Ἀπολύονται δὲ τρεῖς τῆς ἡμέρας πρὸς διάχυσιν, καὶ εἶναι παράμονος ἡ ἀνυπομονησία, τὴν ὁποίαν ἐμφαίνουσι διὰ τὴν προσέγγισιν τῆς προσδιορισμένης ὥρας δι' αὐτὸν· καὶ τὸ πεῖσμα δὲ, εἰς ὃ ἐξέρχονται, εἶναι στεγνὸν, εἰς ὃ, ἀφοῦ τρέξωσι ἕνα καὶ κάτω δι' ἡμίσειαν ὥραν, πάλιν εἰσάγονται εἰς τὴν κύνειον.

Εἰς μίαν τῶν εἰκόνων παρίσταται ἡ λίνη τῶν σκυλλάκων. Ἡ δὲ κυριωτέρα περὶ ταύτα φροντὶς συνίσταται εἰς τὸ νὰ τοῖς χορηγῶσι τροφὴν, ἅμα ἐνοφήσωσιν αὐτὰ ἐπιδεικτικὰ τοιαύτας τὸ μέτρον τοῦτο, τὸ ὁποῖον καὶ τὴν μητέρα σώζει, καὶ τούτων ἐπεταγμένων τὴν αὔξησιν· ὅσαν δὲ γίνωσιν ἐνὸς μηνὸς τοῖς ἀποκόπτουσι τοῖς ἀπαλοῖς ὄνυχας καὶ τὸ τελευταῖον ἄκρον τῆς κέρκου.

Εἰς τὰ κυνηγέσια προκηρύττεται πάντοτε ὡς ἀνκκαιὰ ἡ ἐργασία τῆς ἐμφράξεως, ἐργασία γινομένη κατὰ νύκτα ὑπ' ἀνθρώπων ἐπίτηδες περιοδευόντων μετὰ φανοῦ καὶ κυνὸς, οἱ ὁποῖοι ἐκφέρουσι εἰς τὴν εἰκόνα, εἰς τὰ δασώδη πεδία, καὶ ἐμβαλόντων ἐμφράγματα ἐξ ἀκανθῶν καὶ χωμάτων εἰς τὰς ὀπὰς τῆς γῆς, αἵτινες εἶναι αἱ εἴσοδοι καὶ ἔξοδοι τῶν ὑπογείων φωλεῶν τῶν ἀλωπέκων. Τὴν προτεραίαν λοιπὸν νύκτα τοῦ κυνηγεσίου, ἐνῷ αἱ ἀλωπέκες, ἐξελθοῦσαι τῶν φωλεῶν αὐτῶν, περιέρχονται δι' ἄγραν, ἐνεργεῖται ἡ ἀπὸ τῶν φωλεῶν ἀποκλεισμὸς αὐτῶν διὰ τῶν τοιούτων ἐμφραγμάτων τῶν ὀπῶν, ὡς εἴρηται. Οἱ τὰς ὀπὰς δ' ἐμφράττοντες εἰσὶν ἄνδρωποι ἀνήκοντες εἰς τὴν κυνηγετικὴ κατασκήνωσι, ἐργαζόμενοι τὴν νύκτα.

Εἰς κοιλάδας τινὰς ὅπου αἱ ὀπαὶ εἰσὶ πολυάριθμοι, ἀπαιτοῦνται καὶ ἐργάται πολλοὶ διὰ τὰς τοιαύτας ἐμφράξεις, καὶ ὀπάδκη μεγάλα. Παρελθούσης δὲ τῆς ἡμέρας τοῦ κυνηγετίου ἀνάγκη πᾶσα ν' ἀνοιχθῶσι ἐκ νέου αἱ ὀπαὶ, διότι αἱ ἀλώπεκες ἐὰν μείνωσιν ἄστεγοι, καὶ ἀναγκασθῶσι νὰ ζητήσωσι ἄλλαχοῦ φωλεὰς, ἡ θέσις ἐκείνη ἀποβάλλει τὴν πρὸς κυνηγεσίαν ἁρμοδιότητα αὐτῆς. Οἱ μετερχόμενοι δὲ τὴν ἐργασίαν ταύτην τῶν ἐμφράξεων, εἰσὶν ἀπόμαχοι γέροντες κυνεγοοί, μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ λαμβάνωσι μέρος ἐνεργητικὸν εἰς τὰ κυνηγέσια.

Ο ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΙΩΝΙΑΣ

ΥΠΟ ΣΑΠΦΟΥΣ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΣ. Δ/ 5.40

Δ'.

Οὕτως σπουδάσας καὶ μελετήσας τὴν Παικώνιον ἑορτὴν, καὶ ἀφερώσας εἰς τὸν Πόσιον ἅμα καὶ Ἑλικώνιον Θεὸν τὴν ὀωδεκάδα τῶν περιωνύμων πολιτειῶν τῆς ἀπογόνου τῶν Κοδριδῶν γενεᾶς, μεμαγευμένος ὑπὸ τῆς γλυκύτατος τοῦ Ἰωνικοῦ χαρακτῆρος, καὶ τεθελγμένος ὑπὸ τῆς κομψότητος τῶν Ἰωνίδων εὐσθενῶν γυμνασίων, ἀποχωρεῖ. Καταβαίνει, χωρὶς νὰ ἀποσπασθῇ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του, τὰς βαθμίδας· τὴν περικλεοῦς ἱστορικῆς τοῦ τόπου κλίμακος, καὶ προσέθεται νὰ ἐπισκεφθῇ ἑκάστην τῶν εὐδμήτων πολιτειῶν τοῦ. Πασῶν πρωτίστην χωρεῖ τὴν Μυσοῦτα πλησίον τῆς Δωρικῆς Ἐξαπόλεως, καὶ ἱσταμένος παρ' αὐτῇ ἐκστατικὸς τῇ ἐνδεικνύει μεγάλην τιμὴν, διότι ἠξιώθη νὰ γένῃ δότειρα τροφῆς τῷ μεγάλῳ πολιτικῷ καὶ στρατηγῷ τῆς πολιᾶς ἀρχαιότητος. Ὦ! ἡ ψυχὴ τοῦ φιλέλληνος ξένου ἀγωνιᾷ, ὅταν φανταζῇται τὸν ἔξοχον ἐκεῖνον ἄνδρα πρὸ τῶν ποδῶν γενόμενον τοῦ ἀγερώχου βασιλέως, καὶ ὅταν ἀκούῃ τὴν πυρίπνοον τούτου ὀργὴν κατὰ τοῦ περιφανοῦς τῆς Σαλαμῖνος ναυάρχου, ἐκπνέουσαν πρὸ τοῦ μεγαλείου τῆς ἀρετῆς καὶ συνέσεώς του, καὶ τὴν βλέπῃ ἀλλοιουμένην εἰς λόγους πράους καὶ μεστοὺς ὑπολήψεως, δειλιᾷ μὴ ἡ λαμπρὰ τοῦ στρατηγοῦ μας εὐλλεια κηλεωθῇ, ὑποχωροῦσα εἰς τὴν γλυκύθυμον τῆς εὐγνωμοσύνης πνοὴν, καὶ νέφος ἀμαυρὸν περικαλύψῃ τὰς ὡραίας του δάφνας· ἀλλ' εὐθὺς ἀκοπτολεῖ τὸ θαυμαστὸν, τὸ παράδοξον τέλος του, καὶ ἀγαλλόμενος ἀνκθοῦ· «Ὄχι» ὁ Ἕλλην δὲν φιλεῖ τὸν δυνάστην· ἡ Πατρὶς ὑπάρχει πάντοτε τὸ » εἴδωλον τοῦ ἥρωος καὶ τῆς θερμῆς του λατρείας. Ὑπὲρ Πατρίδος » προτιμᾷ τὸν θάνατον· ὑπὲρ αὐτῆς πᾶν τοῦ δίου ἀγαθὸν θυσιάζει» (1).

Ἐξακολουθῶν δὲ ὁ ξένος περιηγητὴς τὴν προσῳλὴ τῆς φαντασίας του ὀδὸν εὑρίσκεται πρὸ τῆς κλεινῆς τοῦ Βίωντος πόλεως, τῆς Πριήνης, ἐνταῦθα ἀναμιμνήσκεται μετὰ σεβασμοῦ βαθυτάτου τὸν ἐλκόμενον ἐκείνην σοφίαν, ἐξ ἧς τοσοῦτον διδαχῶν μελιεδέστατον νασμὸν ἔῤῥευσαν Ὦ! ἀκαπολεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος τοῦ δεινοπαθοῦτος ποτὲ ἀξιομνημόνευτον ἀφοίσιον, ὀδηγουμένην ὑπὸ θυμαστῆς χρεστηρικῆς ἀγχινοίας, καὶ ἅμα τούτοις τὰς ἑξῆς τοῦ ἀρετὰς ἐνθυμεῖται· τὴν ἄκραν του εἰς τὸν νόμον ὑποταγὴν, τὴν εἰς πτωχοὺς καὶ ὀλιβομένους ἀδελφοὺς λόγῳ καὶ ἔργῳ ζωηρὰν ἀγάπην του, τὴν μετριοφροσύνην καὶ ἀπλοϊκότητα τῆς ζωῆς του, καὶ τὴν ἀπασῶν τῶν ἀρε-

(1) Ὦ! ποία τιμὴ καὶ εὐτυχία, ἐὰν αἱ πράξεις ἡμῶν τῶν νέων τοῦ Θεμιστοκλέους ἀπογόνων καταπείσωσι τὸν ξένον περιηγητὴν νὰ ἐκρωνήσῃ καὶ δι' ἡμᾶς ὁμοίαν ἐκφώνησι· ἀλλὰ μὴ ἀμφιβάλωμεν δι' ἐλαρίσμα ἄτομα κυλινδούμενα δυστυχῶς εἰς τὸν βάθρον τῆς μεταμῤῥῆς ἰδιοτελείας, καὶ τοῦ ὑλικοῦ συμφέροντος, ὅτι θέλει ποτὲ ἀδυκήσει ὁ ξένος ὀλόκληρος λκὸν ἀγαπώντα ἐνθουσιωδῶς τὴν μεγάλην Πατρίδα του, καὶ τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ δόξαν, καὶ τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ μεγαλεῖον μετὰ ζήλου ἀπαυστοῦ διώκοντα.

(2) Σημειῶ ἐκ πάντων τῶν γνωμικῶν τοῦ σοφοῦ τὸ κάλλιστον τοῦτο καὶ ἀξιολογώτατον « Θέλε νὰ ἀρέσκῃς εἰς ὅλους· ἐὰν ἐπιτύχῃς τούτου » (βέβαιος διὰ τῆς ἐναρετοῦ διαγωγῆς σου, καὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ χαρ- » κακτῆρός σου) θέλεις εὑρεῖν μυρία θέλγητρα ἐν τῇ ζωῇ. Ἠ εἴησις καὶ ἡ » περιφρονητικὴ πρὸς τοὺς ἄλλους διαγωγὴ δὲν ἐχουσιν εὐτυχῆ ἀποτέλε- » σμα». Ποῖα γλυκύτερα, δοθήτω μοι εἰπεῖν, Χριστιανοὶ, ἀποστάξει τῶν σορῶν τούτων λόγων! Καὶ πόσον ἀναγκαῖον καὶ σωτήριον νὰ μνημονεύω- σι αὐτὰν συνεχῶς πάντες οἱ ἄνθρωποι, οἱ διάποντες μᾶλλον ἢ ἄλλοι, οἱ ἄρχοντες λαῶν· οὗτοι ἐμπνεύμενοι μάλιστα ἀπὸ τὸ ἀκρότατον τοῦ Χριστιανισμοῦ πνεῦμα, καὶ ἔχοντες πρὸ αὐτῶν ἱερότατον παράδειγμα αὐτῶν τὸν ἀνώτατον τοῦ Κόσμου Ἄρχοντα, τὸν ὑπὲρ τοῦ ἀρέσαι τῷ Θεῷ αὐτοῦ καὶ τῷ λαῷ, τὴν ζωὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον παρα- δόντα, δύνανται εὐχερέστερον καὶ ὀφείλουν νὰ ἀρέσωσι τοῖς λαοῖς τοῖς ὑποτασσομένοις αὐτῶν, διὰ τῆς μετριόφρονος καὶ συνετῆς χρήσεως τοῦ ἀρχοντικοῦ αὐτῶν μεγαλείου, διὰ τῆς πατρικῆς μερίμνης τῶν τῇ εὐδαι- μονίᾳ τῶν λαῶν συνταινόντων, διὰ τῆς γενναίας ἀποσοβήσεως ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν πάσης ἰδιοτελείας καὶ τυραννοφροσύνης φιλαυτίας, καὶ ἀνᾳρμόστου εἰς τὸν αἰώνα ἐρωίσμοῦ, διὰ τῆς αὐτοπαρνήσεως, τέλος, καὶ τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης· ἄλλως ἀπαρέσκουσι, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα οὐχὶ ἄγνωστον. «Ἕκαστος ὑμῶν, λέγει ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν.»

τῶν κορωνίδα εὐσέβειαν· καὶ ἐνθουμούμενος ἅπαντα πάντα δικαιοῦ πρεσβυάτατα τοὺς συμπολίτας του Πριηνεῖς τιμήσαντας τὸν γεραρὸν φιλόσοφον διὰ ναοῦ, καὶ ἐγείρανταις αὐτῷ ἀγλαὸν ταφὸν μὲ ἐπισημοτάτην ἐπιγραφὴν κεκοσμημένον. Ἡ ψυχὴ τοῦ ξένου κυβδήνεται εἰς τὴν ἀκκπόθητον ταύτας, ἐνθεος παριστᾷ ἐκεῖνον ἐμπροσθὲν τοῦ, καὶ αὐτὸς κλίνων πρὸ αὐτοῦ γόνυ τὸν ἀσπάζεται καὶ ψιθυρίζει· «Ἰδοὺ » μνημεῖον ἀδύκατον, ὄυπερ μόνη ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ σοφία ἀξίως καὶ » δικαίως ἀπολαύει ἐπὶ τῆς γῆς» (1).

Ε'.

Ἀλλὰ κκθὼς ὁ θεωρὰν ἐν γλυκερᾷ αὐγῇ ἔαρος ἡ φθινοπώρου τὸν δίωτρον θόλον τοῦ οὐρανοῦ παρέρχεται τὴν τρέμουσαν τῶν ἀστέρων στιλπνότατα· διότι ἐκ τῆς λαμψέως τῆς γλυκυφώτου Ἀφροδίτης ἔλκεται, καὶ ὅλον πρὸς ἐκείνην τὸ ὄμμα του προσηλοῦ· οὕτω καὶ ὁ ξένος ἡμῶν περιηγητὴς διατρίχει, διαπεραῖ μὲ σπουδὴν πάσης ὠραίας πόλεως συνκντησιν· διότι ἀπὸ τὴν παφοστὶν ἑτέρας Ἰωνικῆς πόλεως εἴξοχον πασῶν θελκίζεται ὁ ἔνθεος ἀῤῥωλιάς του. Αὕτη εἶναι ἡ Μίλητος, ἡ ἔνδοξος μητρόπολις τῆς σοδεκαδέλφου συμπολιτείας, ἡ τῶν ἀρχαίων φώτων, καὶ τῶν ἠθῶν εὐλεκῆς καὶ τρισοῦλπιος ἕδρα, αἱ νέαι Ἀθῆναι διὰ τοὺς Ἴωνας, ἥτις ἐκράτησεν εἰς τὰς ἀγκκλὰς τὸν Πρύτανιν τῆς σοφίας, καὶ τὴν κοῦφν, τὴν μελῤῥίπτον Σαμῖαν τῆς ῥητορικῆς εὔῤῥαψόῤῥησε καὶ ἐδύλωσε· τὴν Ἀσπασίαν, τὴν ἐρασμιωτάτην ἀκκασαν τῆς μεγαλομερεστάτης ψυχῆς τοῦ Περικλέους· καὶ ἥτις τέλος εἶδε τὰν κόλπον τοῦ ἐξελθούσας πεμπτκθεῖσα πόλεις, κατασταθεῖσάς τὸ ὄνομα αὐτῆς ἄριστον εἰς τὴν Προποντείδα, καὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ τὰ μεσογειότατα τῆς Ἀσίας, καὶ μεταβαλοῦσας τὰν μέλκιαν τῆς ἀξίου θαλάσσης μορφὴν εἰς ὁδὸν πρὸς τοὺς ἐμπόρους φιλοξένους (2). Πόσον τὰ κάλλη τῶν τεχνῶν στολίζουσι τὰ στέρκκ τῆς ὀλβίου ταύτης πόλεως. Ἐνῷ πέριξ ἡ φύσις τὴν ἔχει κεκολλωπισμένην μὲ πᾶν τὸ ἄῤῥον χαρίτων καὶ ἐρετεινοῦ! Ὁ διαβάστης ξένος ἐξίστασται, νομίζει, ὅτι βλέπει ἐνώπιόν του τινὰ τῶν πλούτων καὶ εὐκλείας ἀνθουσῶν πόλεων τῆς μεγαλοδυνάμου Ἀλβίονος. Τὴν πλησιάζει μὲ κκρδίαν πάλλουσαν ὁ περιηγητὴς, καὶ φωνὴν θαυμασμοῦ ἀφνεῖ ἐῤῥῶν τὰ τεῖχη τοῦ, τοὺς κκλλιμάτους νεοὺς τοῦ, τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς πολυπλθεῖς πρὸς θεραπείαν τοῦ Ἑρμοῦ πανηγύρεις τοῦ, τοὺς εὐρυήμους τεραπλοῦς λιμένας τκς, τὴν δασοειδῆ πλθῶν τῶν νεῶν τοῦ, τὴν σῤῥοῦχν τῶν τεχνιτῶν καὶ κκτῶν τοῦ, οὕτινες ἐργζόνται μὲ εὐφυΐαν καὶ ἐπιμελξίότητα ἐξαισίαν ἀνθκουσαν εἰς τὸν φωτεινὸν μας αἰώνα. Ἀλλ' ἡ ψυχὴ του σφόδρα φιλόμουσος, ἐνῷ πρὸς ταῦτα πάντα κατακλίττεται, ἐκζητεῖ ὅμως μὲ πόθον διακαῆ τὰς Ἰωνικὰς ἀξιολόγου αἰρέσεως τὸν βαθύσοφον ἀρχηγέτην. Νομίζει, ὅτι ἀπαντᾷ αὐτὸν ἐν τῇ βαθείᾳ τῆς ἐρημοβίου ζωῆς του ἀταραξίᾳ, ἐν εἰρήνῃ ἰλαρᾷ, σπουδάζοντα ἐμβριθῶς τὴν θείαν φύσιν, καὶ ταύτην θωρεῖ ἀνείγουσαν κόλπου ἐνεκεν πρὸ τῶν ὀξυτάτων ὀφθαλμῶν τῆς ψυχῆς του τοὺς ἐκς τότε ἀγνώστους θησαυροὺς τοῦ ἀχανοῦς καὶ μυστηριώδους κόλπου της· τὸν βλέπει γεωμετροῦντα, ἀφισούμενον εἰς τὴν λατρείαν τοῦ ἀστεροειδοῦς οὐρανοῦ, καὶ διὰ ταύτης τῆς ὅλως αὐτοφυοῦς σορίας του τιθέμενον τὸν ἀγλαὸν τῆς ἐπιστήμης στέφανον εἰς τὴν ἔμμετον τὴν θειοειδῆ περίνοιαν τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Ἀλλ' οὐχ ἥττον κατανόσσεται ἀποθέλπων πρὸς τοῦ σοφοῦ τὰν γενναῖον ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ τῆς βαθινῆς ὀρμιότητος τῆς χρυσῆς τὰν λκὰν ἐλευθερίας· καὶ ὠσεὶ ἔχων ἐνκυλον εἰς τὰ ὦτα τὸ περικλεέστατον τῶν διδκγμάτων δίδκγμα, τὸ Γνῶθι σαυτόν, ἐξερχόμενον ἐκ τῆς περίφρονος ἐκείνου γλώσσης, ἀνκβιβάζει τὸν σοφὸν τῆς Μιλήτου εἰς τὴν ὑπεροτάτην βαθμίδα τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας, καὶ ἀπορεῖ πῶς οἱ Ἕλληνες ἀντὶ νὰ χκρᾷξωσι μόνον τὸ χρυσοῦν τοῦτο λόγιον ἄνω τῆς θύρας τοῦ Δελφικοῦ των τεμένους, δὲν ἀνήρτησαν ἐνταυτῷ ἐγγὺς τοῦ μαντικοῦ Πυθίου τὸν καὶ τὴν εἰκόνα αὐτὴν τοῦ σοφοῦ, χρυσότευκτον, καὶ εἰς τὰ χείλη ἀδάμαντα φέρουσαν ἀκτινοβόλον (3).

(1) Ἐκ τῆς βιογραφίας τοῦ σοφοῦ τούτου ἀκαμμνήσκεται ἐνταῦθα ὁ ἀνωγνώστης, ὅτι πλουσιώτατος ὢν ἐκείνος ἔξη λετότατα, δαπανῶν τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ εἰς βοήθειαν ἐνδεῶν καὶ δυστυχούντων, ἐν οἷς ἀναφέρουσι καὶ κόρας τινὰς Μεσσήνιαι ἀρπαγεῖσαι τότε ὑπὸ πειρατῶν, ἀγορασθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως μετὰ δώρων σταλεῖσαι εἰς τοὺς γονεῖς των ὅτι κατεστοτρατκήρισε τὴν Ἀλυάτην τῆς Λυδίας ὅπως σώῃ τὴν πατρῖδα πολιορκουμένην στενῶς ὑπ' αὐτοῦ ὅτε ἐδίδασκε τοὺς ἀνθρώπους νὰ ὀμιλῶσι περὶ τῶν θεῶν ἀξίως τῆς μεγαλοπρεπείας των, καὶ νὰ ἐυχαριστῶσι αὐτοὺς διὰ πᾶσαν ἀγαθὴν πρᾶξιν, ἢν ἤθελον πράξει, ὅπερ ἐστὶν ἐντελεστάτης εὐσεβείας ἔργκσις· καὶ ὅτε ἀνκγκασθεὶς ποτε νὰ κατοδκάσῃ εἰς θάνατον τινα τῶν φίλων του ἤρξατο νὰ κλαίῃ, καὶ ἐρωτηθεὶς διατί τοῦτο, ἐνῷ ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτὸν καὶ νὰ τὸν ἀπολύσῃ; ἀπκρίθη, διότι ἡ μὲν φύσις μὲ ὑπαγορεύει συμπκθεῖαν πρὸς τοὺς δυστυχεῖς, ἀλλ' ὁ νόμος μὲ διατάττει νὰ μὴ δίδω ποσὸς ποσὸν τοῖς ἀτιθῶσι τὸν τῆς φύσεως. Ἐὰν ἐκαντίας ὅμως πόσοι τῶν καθ' ἡμᾶς, χάριν φίλων, χάριν συγγενῶν, χάριν ἀτομικῶν συμπκθειῶν ἀξιοκκταῤῥίπτων καὶ βδελυῤῥῶν καταφρονοῦσι καὶ συντκμματοῦν νόμους, καὶ τάξεις, καὶ κανονισμοὺς, καὶ τὰ ἱερώτατα εἰς τὴν Πατρίδκ, καὶ ἔθνος, καὶ θρησκείαν;

(2) Περὶ τῆς 100 νέας ἀποικίας συνίστησαν, ὡς ἡ ἱστορία λέγει, οἱ Μιλήσιοι εἰς τὰ ἀνοτέρω ἀναφερόμενα μέρη, τὴν Ἄβυδον, Κύζικον, Τραπεζοῦντα, Σινώπην, Τόμεῖδα, Ὀλβίαν, Ὀδησσὸν καὶ ἄλλας. Ἠδοὺ μετὰ ποίας χάριτος ἀναφέρει τοῦτο καὶ ὁ Βερβίελκς. Doris, fille de l'Océan eût de Nérée cinquante filles, nommées Néréides, toutes distinguées par des agrémens divers, Milet a vu sortir de son sein grand nombre de colonies qui perpétuent sa gloir sur les côtes de l'Hellespont, de la Propontide, et du Pont-Euxin.

(3) Τοιοῦτος τῷ ὄντι καὶ ἔτι ἀνωτέρας τιμῆς ἄξιος ἦτον ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅστις ἐν τῷ μέσῳ τοῦ βαθυτάτου τῶν χρόνων ἐκείνων σκοτασμοῦ ἐξεῦρε τὴν θαυμαστὴν ταύτην κλεῖδα, δι' ἧς ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἀνοίγει τὴν βαρύμοχλον πύλην τῶν ὑψηρεῤῥῶν καὶ μεγαλοπρεπεστάτων ἀνακτόρων τῆς Σοφίας καὶ Ἀρετῆς. Ἐνῷ τὴν σήμερον μ' ὅλον τὸ φῶς τὸ περιβάλλον τὸν αἰῶνά μας, εὐάριθμοι λίαν ἀπαντῶσιν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἵτινες τὸ θεόπνευστον γνώμικον, καὶ τοσοῦτον ἀνκπτυχθὲν καὶ διευκρινισθὲν ἐν τῇ σωτηρίᾳ διδκσκαλίᾳ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐνοοῦσι καὶ ἐκτοῦτο ἐφαρμόζουσι! Ἀγάπη πρὸς τοὺς ὁμοίους ἀνεξιρέτως εἰλικρινὴς καὶ συνδρομὴ εἰκαιρὸς καὶ ἀβολος εἰς τὰς ἀνάγκας των. Ἰδίως παρτοιστικὰς ἀκραιφνῆς, ἀνεξέρτητος καὶ ἀδούλωτος. Εὐσέβεια πρὸς τὰ θεῖα πνευματικὰ καὶ ἐνδόμυχος ἔρως ἄγνὸς καὶ καρποφόρος τῆς ἱερᾶς ἐπιστήμης, λατρεία ἐγκράτειας καὶ ἐνδυσιώδοῦς τῆς ἐλευδερίας· Ἀρετῆς, ἀρετοῦσα τὴν κκρδίαν, καὶ εἰς πᾶσας ἐνδεικνυομένη καθαρὰς ἀγαθὰς καὶ μεγάλας· ἐπὶ τούτοις μετριοφροσύνη σῤῥανόστερπτος, καὶ βαθεῖα συνείδησις τοῦ κκθήκοντος. Ἰδοὺ τὰ γλυκύτατα τὰ ἀρωδοτατα καρποφόρήματα τῆς ἐν τῇ ἀνθρώπῳ ὑπῆρξεν τοῦ ἱεροῦ Γνῶθι Σαυτὸν, ἰδοὺ τὰ ἀγλαὰ τὰ περιφκνῆ σύμβολα, τὰ πολυτιμότατα κοσμήματα τῆς βασιλικοτάτης ἀξίας του. Διότι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ κἂν, ὅτι γνωρίζει ἑαυτὸν, γνωρίζει τὴν ὑλικὴν καὶ πνευματικὴν του ἀξίαν, τὴν πρὸς τὸν κόσμον, τὴν φύσιν ἅπασαν, καὶ τὸν Θεὸν ὑψηλὴν σχέσιν του, τὸν μέγκν προορισμὸν του, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅστις κυριεύται μὲν ὑπὸ παθῶν μοχθηροτάτων, κατκστρεπτικῶν τῆς τε σωματικῆς καὶ τῆς ψυχκῆς του εὐεξίας; ἀποστρέφεται, ἢ ἀγαπᾷ ἐν τοῖς χείλεσι τοὺς ὁμοίους του, καὶ τὸ χείρεστον, ἐὰν ἦναι καὶ ὁμογενεῖς του, οὐδαμῶς περὶ τῆς κατκστάσεως αὐτῶν μεριμνᾷ, ἀδιαφορεῖ πρὸς τὴν πκτρίδκ του, καὶ πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν πκτέρων του εἶναι ψυχρότατος, προτιμᾷν καὶ ἀσπαζόμενος μᾶλλον τὰ ἔθνκ, κτκφρονεῖ τὴν ἀλθήειαν καὶ τὴν ἐπιστήμην, καὶ τρέπεται καὶ ἐγκολοῦται τὸ σκότος, τὸ ψεῦδος, καὶ τὴν ἀπάτην, ἀρκεῖ μάλιστα ταῦτα νὰ τείνωσι πρὸς ἰδίκν ὠφέλειν, καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ὀλικῶν του ὀρέξεων, μετέρχεται ἀνεῤῥυθμίστους πᾶν εἶδος κακίας καὶ ἀποτκμάτος συμῤῥοῦσης αὐτῷ, ἢ ἐπὶ τῆς γλώσσης τὰ ἄνθη τῆς ἀρετῆς φέρει, τὸ δὲ ἔργον εἶναι ἀλλοῦν καὶ τατυρωμένον, καὶ πρὸς τὴν πρᾶξιν τοῦ κκθήκοντος ἀκαίσθητος καὶ ἀνυπείθητος; καὶ πρὸς μὲν τὰς εὐπραγίας του κκταρρονητὴς τῶν πάντων, καὶ αὐτῶν τῶν παρκσχόντων αὐτῷ ταύτας, πρὸς δὲ τὰς δυστυχεῖας ταπεινότατον καὶ χκμερπετέστατον ἀνῤῥκπόδον, πᾶν κκὶ τὸ ἀπρεπέστατον ἐπιχειρῶν, ὅπως τοῦτον ἀπκλλκγῇ; Ὦ! ὁ τοιοῦτος οὐχὶ μόνον ἀγνοεῖ ἑαυτὸν, ἀλλὰ καὶ τὰς εὐγενοῦς αὐτῆς κλήσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἀνάξιος· ἀλλὰ ῥηθήτω μᾶλλον ἀνθρωπόμορφον ὄν, στερούμενον λογικότητος καὶ πάσης ἠθικῆς ἀξίας, δι' ἃς ὁ ἄνθρωπος βασιλεὺς τῆς κτίσεως ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ του ἐχειροτονήθη.

μένην ἀνκκρισιν ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς ἐπαρουσιάσθη μετὰ τοῦ γενικοῦ ἀντεισαγγελέως εἰς τὸ λεγόμενον δικαστήριον τοῦ ὑῤῥκτάτου κυβερνήτου πολιτισμοῦ, παρωτεῖ τὴν πόλιν του κκὶτοι ἀκουσίως, καὶ ὀδηγεῖ τὸν πόδα του ταχυδκτῶν πρὸς ἄλλκν Ἰωνίδκ ἀδελφὴν, πάλιν ἐνοδεῖσον ἐπίσης, τὴν ἀριστερὴν Ἔρεσον. Ὦ! Πολλοὶ ποῖον γλυκερὸν αἰσθκνκσιν εἶχε εἰς τὴν καρδίκν πλησιάζων πρὸς αὐτὸν. Ἐκ τῆς σπουδῆς του παρατηρέχει τὴν κλεινὴν ἄκρκν τῆς Μυκάλης, τὴν ἀκκλεκν ἐνδόξων ἀναμνήσεων ἀπὸ τῆς περιῤῥάμου ἐν αὐτῇ κατὰ Περσῶν μάχης μέχρι τοῦ ἐπ' ἐσχκτων ἀμυνόμενου τῶν νέων Ἑλλήνων ἀγώνος, καὶ σὺν αὐτῇ τὴν ἀντικρὺ κειμένην Νῆσον παρκτρέχει, ἐξ ἧς ἡ ἀρχκιὰ τοῦ ἐνδοξότατου δικκστήριον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπέκτησε, τὸ Πυθκῆρον, ὅστις τὴν μὲν ἐρκτεινὴν Ἰταλίκν εἰς σοφίκς ἀγλκὸν μετεποίησε τέμενος· ἐθίδαξε δὲ ἐμπρκκτικὸς καὶ πκτιρκνὸς, ὅτι ἡ θείκ, ἡ ἀρετὴ ἐγκρκτεῖται κἂν μετὰ τὴν εὐσέβειαν ἡ μάτηρ ἁπκσῶν τῶν ἀρετῶν, κκτκστάσκσκ μὲ τὴς ὑγείκς τὰ περιλκμῤῥάνκ ἄνθη τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμκ τῶν ἀνθῤώπων, καὶ ἐξομοιοῦσκν Θεῷ τὸν ἐπίγειον ὄντόν.

(ἀκολουθεῖ). Σ.94

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΑΓΓΛΙΑΣ.

Πρὸ ἓξ μηνῶν διεπράχθη εἰς τινκ κώμην τῆς κομητείκς Ὀξῦδτκ φόνος ἐκ τῶν μᾶλλον παρκδοξῶν καὶ ὀυσεξκγήτων. Παιδίον τετρκετές, ἔμπκλον παιδικῶν χκρᾶτων, καὶ τκ μάλιστκ, ἐξ ὅσων τοὺλκχιστον ἐφκίνετο, ἀγκπώμενον ὑπὸ τῶν περὶ αὐτὸ, καὶ μκθὼν βεβαίως βλκψκν, ἀπεῤῥίφη λκθρκίως τὴν νύκτκ ἐνῷ ἐκοιμκτο, ἀπὸ τῆς κοιτίδος, ὅθεν ἠσυχκζε παρὰ τὴν τροφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ πᾶσκ ἡ οἰκογένεικ ἐκκθεύδε· τὴν δ' ὑστερκίκν εὕρον τὸ πτῶμκ φρικιῶδῶς ἀῤῥωστημκινόμενον εἰς τι ἀπόκεκτρον μέρος τῆς συνοικίκς.

Ὑπὸ τίνος διεπράχθη τὸ κκκούργκμκ, καὶ ἐπὶ τίνι λόγῳ; Πῶς ἐγένετο δυνκτὸν νὰ κκτορῥοβιθῇ χωρὶς νὰ σύζηγον ἀτὴν προσοχὴν φόβου τῶν ἐν τῇ οἰκίκ; Ἔπρεπε νὰ ὑποπτευθῇ τις τοὺς ἐν τῇ οἰκίκ; Ἢ, ἀν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ κκκούργος ἦλθεν ἔξωθεν, πῶς ἐξηγεῖται ἡ ἄνευ ῥήξεως εἴσοδός εἰς οἶκον, οὕτινος πάντκ κκὶ θύρκι κκὶ παράθυρκι, ἔλεγον, ἐτὸ λκν ἐπιμελῶς εἶχον κλεισθῇ; Τοσοῦτκ τὰ κνακινηθέντκ ζητήμκτκ, ὧν ἐπελήφθη μὲν ἡ ἀνκκρισις, ἀλλ' οὐδόλως κατόρθωσε νὰ λύσῃ.

Τὸ κοινὸν ἐν τούτοις, ὅπερ ἀπὸ τῆς πρώτκς ἡμέρκς διαφερόντως συνεκινήθη ἐκ τῆς μυστηριώδους τκύτκς κκκουργίκς, δὲν ἦτο διατεθειμένον ν' ἀρ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ.

ΝΑΥΑΓΙΑ.— Τὰ ἐξῆς ναυάγια συνέβησαν τὸ παρελθὸν ἔτος 1860. Τὸν Ἰανουάριον 229, τὸν Φεβρουάριον 154, τὸν Μάρτιον 166, τὸν Ἀπρίλιον 133, τὸν Μάϊον 124, τὸν Ἰούνιον 146, τὸν Ἰούλιον 60, τὸν Αὔγουστον 96, τὸν Σεπτέμβριον 103, τὸν Ὀκτώβριον 276, τὸν Νοέμβριον 208 καὶ τὸν Δεκέμβριον 186· ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν γενομένων γνωστῶν ναυαγίων ἐν ἁπάσαις ταῖς θαλάσσαις ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους ἦν 1,811.

ΑΝΘΡΑΚΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.— Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀνθράκων εἰς Λονδῖνον ἦν πολὺ μεγαλειτέρα παραβολικῶς πρὸς τὰ παρελθόντα ἔτη· διότι τῷ 1860 μετεφέρθησαν εἰς Λονδῖνον διὰ τῶν σιδηροδρόμων ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἀγγλίας 1,477,545 τόνοι, ἡ δὲ εἰσαγωγὴ αὐτῶν ἐκ θαλάσσης ἦν 3,573,377 τόνοι, μετακομισθέντες ὑπὸ 11,226 πλοίων· ἐνῷ τῷ 1859 ἡ θαλάσσιος εἰσαγωγὴ ἦν 3,299,170 τόνοι ὑπὸ 10,693 πλοίων μεταφερθέντες ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν. Ἰδοὺ δὲ καὶ ποῖοι σιδηρόδρομοι μετέφερον εἰς τὴν πρωτεύουσαν ταύτην τὸν εἰρημένον ἀριθμὸν τῶν ἀνθράκων καὶ πόσον ποσὸν ἕκαστος· ὁ τῶν βορειοδυτικῶν χωρῶν 693,418 τόν., ὁ τῶν βορείων 502,813 τόν., ὁ τῶν ἀνατολικῶν 121,225 τόν., ὁ τῶν δυτικῶν 63,944 τόν., ὁ τῆς Μιδλάνδης 58,490 τόν., ὁ τῶν νοτιοδυτικῶν 17,589 τόν., ὁ τῶν νοτιοανατολικῶν 14,585 τόν., ὁ τῆς Ἐρφόρδης, Λούτου καὶ Δουνστάβλης 4,416 τόν., καὶ ἄλλαι τινὲς σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ μετέφερον τὸ ἐπίλοιπον ποσὸν τῶν ἀνθράκων.

ΑΙΜΗΝ ΤΗΣ ΒΡΙΣΤΩΛΗΣ.— Τὸ ἐμπόριον τῆς Ἀγγλικῆς ταύτης πόλεως μεγάλως προοδεύει. Ἐντὸς τοῦ ἔτους 1859 εἰσέπλευσαν ἐν τῷ λιμένι αὐτῆς μὲ φορτίον

ἀγγλικὰ μὲν πλοῖα	437,	τόνων	104,645
ξένα δὲ »	345,	»	98,232
τὸ ὅλον λοιπὸν	782,	»	202,877.

Τὰ δὲ εἰσπλεύσαντα πλοῖα τὸ λῆξαν ἔτος 1860 ἦσαν

ἀγγλικὰ	506,	τόνων	127,959
ξένα	390,	»	105,722
τὸ ὅλον αὐτῶν	896,	»	233,681

Παραβάλλοντες δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων τοῦ ἑνὸς ἔτους πρὸς τὰ εἰσπλεύσαντα τὸ τελευταῖον ἔτος, εὑρίσκομεν διαφορὰν 114 πλοίων, ἤτοι αὔξησιν 14 τοῖς 0/0, ἥτις δύναται νὰ δείξῃ τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν ἀρκούντως τοῦ ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ ἄλλου. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐκπλευσάντων μὲ φορτία πλοίων διὰ τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ κράτους ἐκ τοῦ ἰδίου λιμένος ἦν τῷ μὲν 1859

ἀγγλικῶν μὲν πλοίων	131	τόνων	30,049
ξένων δὲ »	63	»	26,672
τὸ ὅλον αὐτῶν	194		56,721

καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκπλευσάντων τῷ 1860

ἀγγλικῶν	152	τόνων	38,180
ξένων	75	»	25,913
τὸ ὅλον	227		64,093

Ὅθεν αὔξησις ἦν καὶ τὸ λῆξαν ἔτος 17 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκπλευσάντων μὲ φορτία πλοίων καὶ 13 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν τόνων αὐτῶν.

ΙΑΤΡΟΙ ΕΝ ΠΡΩΣΣΙΑ.— Ἡ Πρωσσία, ἧς ὁ πληθυσμὸς ἀναβαίνει εἰς 17,739,913 κατοίκων, ἔχει 358 ἐπαρχιακοὺς ἰατροὺς, οἵτινες πληρόνονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα δωρεὰν ἐπισκέπτωνται τοὺς πτωχοὺς ἐν περικτώσει ἀσθενείας, 4,327 ἰατροὺς μὲ δίπλωμα διδάκτορος, 996 χειρούργους πρώτης τάξεως, 643 δευτέρας τάξεως, 1,026 κτηνιατροὺς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, 1,529 φαρμακοποιοὺς καὶ 11,411 μαίας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.— Ἕνεκα τῆς αἰφνιδίας μεταβολῆς τοῦ καιροῦ ἀπὸ ὑγροῦ εἰς ψυχρὸν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συνέβησαν περισσότεροι θάνατοι παραβολικῶς πρὸς τὴν θνητότητα τῶν προηγουμένων ἑβδομάδων, πλὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἦν μεγαλείτερος· διότι ἐγεννήθησαν τὴν παρελθοῦσαν 734 ἄρρενα καὶ 754 θήλεα ἤτοι τὸ ὅλον 1,488, καὶ ἀπέθανον 1,407· ἐνῷ τὰς ἀμέσως προηγουμένας δύω ἑβδομάδας συνέβησαν 1,208 καὶ 1269 θάνατοι.

ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.— Τὸ λῆξαν ἤδη ἔτος 1860 συνέβησαν 1,266 πτωχεύσεις, ἐξ ὧν αἱ μὲν 643 ἐν Λονδίνῳ, αἱ δὲ 623 εἰς τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἀγγλίας· δηλ. ἐν Λιβερπούλῃ 71, ἐν Μαγκεστρίᾳ 64, ἐν Βιρμιγκάμῃ 201, ἐν Λήδῃ 107, ἐν Βριστώλῃ 93, ἐν Ἐξετέρῳ 52, καὶ ἐν Νεοκάστρῳ 35. Ἐκ τῶν ἐν Λονδίνῳ συμβασῶν πτωχεύσεων 59 ἦσαν μεγάλων ἐμπορικῶν οἴκων, ὧν τὰ χρέη ἀνέβαιναν 3,514,461 λιρῶν, 26 βυροσδεψῶν, 7 ξυλεμπόρων, αἱ δὲ λοιπαὶ ἦσαν διαφόρων ἄλλων ἐμπορικῶν τάξεων.

Τῷ 1859 συνέβησαν 943 πτωχεύσεις· τῷ 1858, 1,353· τῷ 1857, 1,429· τῷ 1856, 1,197· τῷ 1855, 1,411· τῷ 1854, 1,214· τῷ 1853 756· τῷ 1852, 822 καὶ τῷ 1851, 935, ὥστε ὁ μέσος ὅρος τῶν δέκα τελευταίων ἐτῶν ἦν 1,123, ἤτοι 143 ὑπὸ τὸ ὅλον τῶν πτωχεύσεων τοῦ παρελθόντος 1860.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.— Τὸ ἐμπόριον τοῦ σιδήρου ηὔξησε μεγάλως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη· ἐνῷ τῷ 1805 ἀνωρύχθησαν μόνον 9,000 τόν., τῷ 1825, 29,200τόν. καὶ τῷ 1839, 197,000τόν. τὸ παρελθὸν ὅμως ἔτος ἀνωρύχθησαν 1,000,000 τόνοι, ἐξωδεύθησαν 903,000 τόνοι καὶ ἐν ταῖς ἀποθήκαις ἦσαν 427,000 τόνοι. Ἐκ τοῦ ἐξαχθέντος δὲ σιδήρου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη 1860 καὶ 1859 ἔλαβον

	τῷ 1860.		καὶ τῷ 1859	
Γαλλία	50,013	τόνοι	51,345	τόνοι.
Γερμανία καὶ Ὁλλανδία	69,469	»	63,215	»
Ῥωσσία	3,925	»	5,669	»
Ἱσπανία καὶ Πορτογαλία	9,934	»	8,629	»
Ἡνωμ. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερ.	77,632	»	85,187	»
Βρεττανικὴ Ἀμερική	15,255	»	10,777	»
Ἰταλία	15,255	»	10,470	»

ΣΕΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ.— Ὁ Κ. Ἀνστέδης καθηγητὴς ἐν Παρισίοις ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως στατιστικὴν τῶν σεισμῶν τῆς γῆς, ἐν ᾗ βλέπομεν, ὅτι κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα ὠλιγόστευσαν μεγάλως αἱ δονήσεις τῆς γῆς. Ἀπελπισία δὲ ἦτο, ἂν οἱ σεισμοὶ τοῦ πλανήτου τούτου, ἐν ᾧ ζῶμεν, ἐξηκολούθουν τόσον συχνά, ὡς κατὰ τὸν 16ον—18ον αἰῶνος· διότι ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι συνέβησαν τετραπλάσιοι τῶν σεισμῶν τῶν συμβάντων εἰς ὅλους τοὺς προηγουμένους αἰῶνας, οἵτινες ἀναφέρονται μετὰ βεβαιότητος ὡς συμβάντες. Κατὰ δὲ τὰ τελευταῖα 10 ἔτη τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐν Εὐρώπῃ συνέβησαν 320 σεισμοὶ τῆς Γῆς.

Η 2α ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.— Ἡ ἡμέρα αὕτη ἔχει μεγάλην σημασίαν ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἱστορίᾳ· διότι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας Νικόλαος, ὁ τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκος Ἰωσήφ, καὶ ὁ τῶν Γάλλων Λουδοβίκος Ναπολέων ἀνέβησαν τὸν θρόνον· ἡ δὲ ἐν Αὐστερλίτῃ φοβερὰ μάχη μεταξὺ τοῦ Ναπολέοντος Α'. καὶ τῶν αὐτοκρατόρων Αὐστρίας καὶ Ῥωσσίας κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν συνήφθη.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ. Τὰ ἐξῆς εἰς τοὺς κυνηγοὺς χρήσιμα ἀντικείμενα ὑπὸ τοῦ FR. JOYCE ἐργοσασιάρχου τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατ. Ὑπουργείου τῆς Ἀγγλίας, καὶ τῆς Ὀθωμ. Κυβερνήσεως κατασκευαζόμενα ἐν Λονδίνῳ, δύναταί τις ν' ἀγοράσῃ ἐξ ὁπλοποιῶν καὶ πωλητῶν πυρίτιδος τῆς πόλεως ταύτης.

Στρατιωτικὰ διὰ καραβίνας πληκτικὰ καψύλια.
Προνομιοῦχα ἐκ πυροξυλίνης διάκυνηγεσίαν »
Ἀντιβρωτικὰ ἐφευρεθέντα τὸ 1824 »
Τριπλᾶ μὴ ὑπὸ τοῦ ὕδατος βλαπτόμενα »
Τάπαι ἐξ ὑφάσματος χημικῶς παρεσκευασμέναι, ἢ ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης, ἐξ ἧς κατασκευάζονται πῖλοι, ἢ ἐκ χάρτου.
Πυριτοβολαὶ (φυσέκια) διὰ τὰ ἐκ τοῦ ὄπισθεν γεμιζόμενα ὅπλα, καὶ ἐν γένει πάσης χρήσεως πυριτοβολαὶ μετὰ σύρματος.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΩΛΛΟΥΑΙΗ.

Ἀδυναμία καὶ ἀτονία.

Τὰ θαυμάσια ταῦτα καταπότια, ταχέως ἀναζωογονοῦντα τὸ σύστημα, αἴρουσι πᾶσαν αἰτίαν ἀδυναμίας καὶ ἀτονίας. Νέος ἢ γέρων, πλούσιος ἢ πένης, δοκιμάζων τὸ περίφημον τοῦτο ἰατρικὸν, ἐν βραχεῖ ἀναλαμβάνει δύναμιν καὶ σθένος.

Βὴξ, συνάγχη καὶ ἄσθμα.

Ὁ νόσημά τι τοιοῦτον νοσῶν, λαμβάνων ὀλίγας δόσεις καταποτίων, καὶ ἐπιτρίβων τὴν ἀλοιφὴν ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θέλει αἰσθανθῆ ἐντεῦθεν μέγα ὄφελος κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ κὰθ. Ὠλλουαίη.

Μητέρες καὶ θυγατέρες.

Εἰς τὰς πρώτας τὰ καταπότια ταῦτα εἶναι ἀνεκτίμητα εἴς τινα περίοδον τῆς ζωῆς, ἐνισχύοντα ταύτας νὰ διέλθωσιν ἀβλαβῶς τὴν κινδυνώδη περίοδον τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, ὅτε τοσαῦται ἀπόλλυνται. Εἰς δὲ τὰς νέας τὸ θεῖον τοῦτο φάρμακον δὲν ἔχει ἄλλο ἴσον. Πλείονες λεπτομέρειαι περιέχονται εἰς τὰς ἐντύπους ὁδηγίας, τὰς συνοδευούσας ἕκαστον κουτίον.

Ἧπαρ, στόμαχος, πνεύμονες.

Ὀλίγαι δόσεις τῶν καταποτίων τούτων καθαρίζουσιν ἐκ τῆς χολῆς τὸν στόμαχον, ἐπαναφέρουσι τὴν λειτουργείαν τοῦ ἥπατος καὶ τῶν ἐντέρων, καὶ καθαρίζουσιν οὕτω τὸ αἷμα, ὥστε ὁ πάσχων λαμβάνει νέαν τρόπον τινὰ ζωήν. Πρὸς διατήρησιν καλῆς ὑγείας πᾶς τις πρέπει νὰ παίρνῃ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος μίαν δόσιν τῶν καταποτίων τούτων. Παγκαχοῦ φημίζονται ὡς ἀνώτερα παντὸς ἰατρικοῦ.

Τὰ καταπότια τοῦ Ὠλλουαίη χρησιμεύουσιν ὡς ἄριστον ἀντίδοτον εἰς τὰς ἑξῆς ἀσθενείας, τοὺς παντοειδεῖς πυρετοὺς τὸ ἄσθμα, τὰ χολερικὰ νοσήματα, τοὺς ἀχῶρας, τὰ ἐντερικὰ νοσήματα, τὸν κόλικα, τὰς ἐμφράξεις τῶν ἐντέρων, τὴν φθίσιν, τὴν ἀτονίαν, τὸν ὕδρωπα, τὴν δυσεντερίαν, τὸ ἐρυσίπελας, τὴν ἀταξίαν τῶν ἐμμήνων, τοὺς σπασμοὺς, τὴν ποδάγραν, τὴν κεφαλαλγίαν, τὴν δυσπεψίαν, τὰς φλογώσεις, τὸν ἰκτερον, τὴν ἡπατίτιδα, τὴν πλευραλγίαν, τὰς αἱμορροΐδας, τοὺς ῥευματισμοὺς, τὴν δυσουρίαν, τὰς χοιράδας, τοὺς πονοκαίμους, τὴν λεθίασιν, τὴν νεφρίτιδα, τὰ οἰδήματα, τὰ ἕλκη, τὰ ἀφροδισιακὰ πάθη, τὴν ἐλμινθίασιν, τὴν ἀδυναμίαν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας κλπ.

Τὰ καταπότια καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ καθηγητοῦ Ὠλλουαίη (Holloway) 224 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φαρμακοπώλαις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1σελ. 1½δ., 4σ. 6δ, 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἕκαστον δοχεῖον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλείτερα λαμβάνων ἔχει μεγαλειτέραν ὠφέλειαν. Ὁδηγίαι διὰ τὸν πάσχοντα ἐξ οἱουδήποτε νοσήματος προσκολλῶνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

ΜΥΡΑ

Διατηροῦντα τὴν εὐωδίαν αὐτῶν εἰς τὰ θερμὰ κλίματα, εἶναι καλλίτερα τοῦ

RIMMEL

Μυρεψοῦ τῶν βασιλισσῶν Ἀγγλίας καὶ Ἱσπανίας κα. τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας

96, Strand, & 24, Cornhill, London, & 417 Boulevard des Italiens, Paris.

ΜΥΡΑ

ΑΓΓΛΙΑΣ.

Τὰ ἐξ Ἀγγλικῶν ἀνθέων μύρα τοῦ

PIESSE AND LUBIN.

PERFUMERY FACTORS.
Agents in every British Possession.
ROYAL LABORATORY OF FLOWERS.
No. 2, NEW BOND STREET, No. 2.
LONDON.

2, Bond St. London.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

ΤΟΥ ROWLAND τὸ Μακασσὰρ ἔλαιον ἐπὶ 60 ἔτη ὑπῆρξε τὸ ἐπιτυχέστερον πρὸς διατήρησιν, ἐκ νέου φύτρωσιν, καὶ καλλωπισμὸν τῆς κόμης· τιμὴ 3/6, 7/—10/6 καὶ 21/· ἀναλόγως τοῦ μεγέθους ἑκάστης φιάλης.

ROWLAND Καλλιδόριον. Βοτανικὴ σκευασία πρὸς μαλάκυνσιν καὶ λέπτυνσιν τοῦ δέρματος, ἐκριζοῦσα πᾶν ἐξάνθημα αὐτοῦ καὶ καθιστῶσα αὐτὸ μαλακὸν καὶ λευκόν· τιμὴ 4/6 καὶ 8/6 τὴν φιάλην.

ΤΟΥ ROWLAND Ὀδοντόκονις καθαρίζουσα καὶ διατηροῦσα τοὺς ὀδόντας, ἐνδυναμόνουσα τὰ οὖλα καὶ δίδουσα εὐωδίαν εἰς τὸ στόμα· τιμὴ 2/9 ἕκαστον κουτίον.

A. ROWLAND & SONS. 20, Hatton Garden, London. Ἐν δὲ Κερκύρᾳ ὁ γενικὸς πράκτωρ I. W. TAYLOR.

JOHN GOSNELL & Co. (πρώην PRICE & GOSNELL)

Προσκαλοῦν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ ἀκόλουθα μύρα·

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., αἱ ἀρωματικαὶ βρύσεις, πιεζόμεναι ἐκφέρουν γλυκυτάτην εὐωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., ἡ διϋλισμένη λεβαντὶς συνιστᾶται διὰ δωμάτια ἀσθενῶν καὶ ὡς ἡ καλλιτέρα καὶ γνησιωτέρα τῶν ὅσων ἐξ ἀνθέων γίνονται.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., τὸ γνήσιον καὶ μελανὸν σαποῦνι τοῦ Οὐϊντζωρ εἶναι οἰκονομικὸν καὶ παλαιόν. Ἐξαλείφει τὴν κοκκινάδα καὶ σκληρότητα τοῦ δέρματος, καὶ καθιστᾷ αὐτὸ λεῖον καὶ λευκόν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. τὸ ἔλαιον Μακασσὰρ καλλωπίζει καὶ αὐξάνει τὴν κόμην.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. Εὐγενὲς ἄρωμα εἶναι τὸ εὐγενέστερον—

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΠΑΧΥΜΕΡΟΝ (πομάδα) συνιστᾶται διὰ τὴν εὐωδίαν του καὶ τὴν τῆς αὐξήσεως τῆς κόμης ἐπιῤῥοήν του.

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΣΑΠΟΥΝΙ διαφημ. ὡς τὸ καλλίτερον καὶ μαλακώτερον.

Τοῦ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ Η ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ εἶναι τὸ ἐκλεκτότερον μύρον.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. ἡ ζύμη διὰ τοὺς ὀδόντας εἶναι ἡ καλλιτέρα ὅλων τῶν κόνεων, ἀσπρίζει τοὺς ὀδόντας, προστατεύει τὸν σμάλτον καὶ δίδει εὐωδίαν εἰς τὸ στόμα.

ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ ΒΑΦΗ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ βεβαία νὰ σχηματίσῃ κάθε εἶδους μελανοῦ ἢ μαλὶ φυσικοῦ χρώματος. Δὲν βάπτει τὴν κόμην καὶ δὲν ἔχει δυσωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. προνομιοῦχος βοῦρτσα ταυτοχρόνως παστρεύει καὶ λαμπρύνει τὴν κόμην.

Στέλλονται κατάλογοι παντοῦ καὶ διαταγαὶ ἐκτελοῦνται. Κατασκευάζονται 12, Three King-Court Lombard St. London.

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΒΟΥΤΗΚΤΩΝ
C. E. HEINKE,
ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
106, Great Portland St. London.

Εἰδοποιεῖ τοὺς ἰδιοκτήτας πλοίων, ἐμπόρους, πλοιάρχους κτλ. κτλ., ὅτι πολλαὶ βελτιώσεις ἐγένοντο ἐν τῷ καλύμματι τῆς κεφαλῆς καὶ τῇ λοιπῇ ἐνδυμασίᾳ τοῦ βουτηκτοῦ, ἣν φέρων δύναται νὰ μένῃ ὅσον πλειότερον θέλει ἐν τῷ ὕδατι, πρὸς ἐξαγωγὴν πραγμάτων, σπόγγων καὶ μαργαριτῶν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, πρὸς δὲ τούτοις πρὸς κατασκευὴν θεμελίων λιμένων ἢ γεφυρῶν ἢ πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΟΥ **ΕΛΛΓΟΥΔ**
ΑΕΡΟΣΤΕΓΗΣ ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑ
ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΛΥΜΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΝΔΙΑΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΘΕΡΜΑ ΚΛΙΜΑΤΑ.

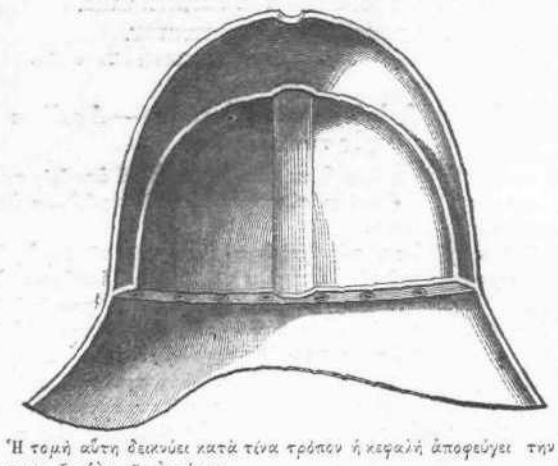

Ἡ τομὴ αὕτη δεικνύει κατὰ τίνα τρόπον ἡ κεφαλὴ ἀποφεύγει τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.

Ὁ ἐπιθυμῶν τοιούτους ἀεροστεγεῖς (air-chamber) πίλους καὶ περικεφαλαίας, δύναται ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τοὺς κυριωτέρους πιλοποιοὺς τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν πρωτίστων πόλεων τῶν Ἰνδιῶν, ἢ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ προνομίου.

J. ELLWOOD & SONS.
Great Charlotte Street (S.), London.

Πρὸς βεβαιότητα ἂς παρατηρῇ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πίλου ἐὰν ὑπάρχῃ ἡ ἀνωτέρω διεύθυνσις.

ΔΙ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ στεῖλε τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα σου εἰς τὸ βασιλικὸν κηρυκευτικὸν ἐργαστήριον καὶ βιβλιοθήκην, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλεις ἔχει ὀρθὸν ἀντίτυπον τῶν συμβολικῶν σου ἁρμάτων. Ἁπλοῦν σύμβολον 3σ. μὲ κηρυκευτικὰ χρώματα καὶ ἐπιγραφὴν 6σ. Μεγάλου μεγέθους 12σ. Οἰκογενειακὰ παράσημα σὺν τοῖς ὀνόμασι τοῦ ἀρχικῶς ὄντος καὶ λαβόντος αὐτὰ κτλ. 2 γκινέας. Πίναξ, περιέχων ὅλα σχεδὸν τὰ ὀνόματα τῶν δικαιούχων εἰς συμβολοφορίαν, ἐξαχθέντα ἐκ τοῦ Βρεττανικοῦ μουσείου, τοῦ πύργου τοῦ Λονδίνου κτλ. τὸ ἐγχειρίδιον τῆς Κηρυκείας μετὰ 400 εἰκονογραφιῶν 3σ. 6δ. ἄνευ ταχυδρομικῶν. Ὑπὸ T. Culleton, γενεαλόγου κτλ. 25, Cranbourn-street, corner of St. Martin's lane, London, W. C. Τὰ διακριτικὰ σημεῖα διὰ στολὰς θεραπόντων 5σ.

ΣΥΜΒΟΛΑ, ΠΑΡΑΣΗΜΑ κτλ. κάλλιστα γεγλυμμένα ἐπὶ σφραγίδων ἢ δακτυλίων 7σ. ἐπὶ βεβαμμένου χάλυβος 6σ. ἀρχικὰ στοιχεῖα 1σ. 6δ. ἕκαστον· βιβλιοπλὰξ γεγλυμμένη μετὰ συμβόλων 10σ. ταχυδρομικὰ, ἐπιστολὴ ἐπὶ συστάσει, 1σ. περιπλέον. Διεύθυνσις ἡ αὐτή.

ΧΡΥΣΑ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΑ 18 καρατίων μετὰ γεγλυμμένων συμβόλων 42σ. μετ' ἁρμάτων μεγάλου μεγέθους 75σ. Διὰ τοῦ ταχυδρομείου στέλλονται εἴδη πρὸς ἐλλογὴν τοῦ σχήματος. Ἡ αὐτὴ διεύθυνσις.

Διὰ προνομιούχου τυπωτηρίου τοῦ ἰδίου δύναταί τις νὰ ἐκτυπώσῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου σύμβολα, παράσημα, ἀρχικὰ γράμματα, ὀνόματα καὶ διευθύνσεις 15σ. καὶ 21 τὰ καλλίτερα. Διεύθυνσις ἡ αὐτή.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ κλπ. ζωγραφιζόμενα ἐπὶ ὀχημάτων ἢ ἔργων τῆς ῥαπτικῆς 6σ. καλλιτέρου ῥυθμοῦ 12σ. Γοτθικὰ καὶ νεώτερα μονογράμματα σχεδιογραφημένα 5σ κλπ. Διεύθυνσις ἡ αὐτή.

ΓΑΜΗΛΙΟΙ ΧΑΡΤΑΙ διὰ κύριον καὶ κυρίαν 50 ἕκαστος. 50 διαγεγλυμμένοι φάκελλοι μετὰ τοῦ παρθενικοῦ ὀνόματος ἔνδον τυπωμένου 13σ., ἐπισκεπτήριοι χάρται· χαλκίνη πλὰξ γεγλυμμένη καθ' οἱονδήποτε ῥυθμὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ 50 χαρτῶν ἐκτυπωμένων ἀντὶ 2σ. ἄνευ ταχυδρ. Πᾶσα διαταγὴ ἐκτελεῖται πεμπομένου συγχρόνως τοῦ ἀντιτίμου. Ἡ αὐτὴ διεύθυνσις.

Ὁ ἴδιος κατασκευάζει προνομιακῶς ἠλεκτραργυροῦχους πλάκας πρὸς σήμανσιν ἐνδυμάτων λινῶν, μεταξωτῶν, βαμβακερῶν κλπ. δίχως ποτὲ νὰ ἐξαλείφηται ἡ μελάνη. Δι' ἕκαστον ἀρχικὸν γράμμα 1σ, δι' ἓν ὄνομα 2σ. 6δ. σειρὰ κινητῶν ἀριθμῶν 2σ 6δ. ἄνευ ταχυδρ. Ὁ ἐν Λίβερπουλ καθηγητὴς τῆς χημείας Sheridan Muspratt συνιστᾷ αὐτὰς ὡς ἀρίστας. διότι οὔτε ἡ πότασσα οὔτε ἡ σόδα ἐξαλείφει τὰ γράμματα κατ' ἰδίαν αὐτοῦ πειράματα

Πᾶσα διαταγὴ διευθύνεται εἰς τὸν προνομιοῦχον καὶ μόνον κατασκευαστὴν T. Culleton 25, Cranbourn-street, corner of St Martin's lane, London, W. C. καὶ ἐκτελεῖται ἄνευ ἀναβολῆς.

Printed by Joseph Clayton, 17, Bouverie-street, in the Precinct of Whitefriars, in the City of London, and Published by Charles Bradberry, at the Office, 2, York-street, Covent-Garden, in the Parish of St. Paul.—London, January 17, 1861.